

Bībeles studiju piezīmes 1

- **Bībele**
- **Dievs**
- **Dieva Plāns Un Nolūks**

Mācību metode

Šīs četras "Bībeles studiju piezīmju" brošūras, ar trīs lekcijām katra, ir sastādītas, lai palīdzētu jums iegūt vispārēju priekšstatu par to, ko māca Bībele, un kā jūs varat dalīties priekšrocībās, ko dod piederība pie kristiešiem. Jūs gūsiet vislabākās sekmes, izlasot šīs "lekcijas" vairākas reizes un sameklējot ieteiktos fragmentus Bibelē. Tad atbildiet uz izvēles jautājumiem, kas atrodas katras lekcijas beigās, atkal ieskatoties piezīmēs, ja jūs neesat pārliecināti par pareizo atbildi. Nav nekādas nozīmes ātri pārlasīt lekcijas un mēģināt uzminēt atbildes; ir dots pietiekami daudz informācijas, lai jūs spētu atbildēt uz visiem jautājumiem pareizi, un tas kalpos par labu pamatu turpmākajām studijām.

Kad jūs esat pabeiguši jautājumus, pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas, kas ir šīs brošūras beigās.

Kad visas trīs lekcijas ir pabeigtas, atsūtiet Atbilžu kopsavilkuma lapu mums. Kad skolotājs to pārbaudīs, un ieliks atzīmi, viņš to jums atsūtīs atpakaļ, kopā ar nepieciešamiem papildu komentāriem un nākošo "Bībeles studiju piezīmju" brošūru.

Ja jums būtu kādi jautājumi par Bībeles tēmu, mēs ar prieku palīdzēsim jums atrast atbildi pašā Bibelē.

Bībeles studiju piezīmju komplekts.

Pavisam ir četras brošūras, un katrā no tām ir trīs lekcijas. Tās var studēt jebkurā secībā, bet vislabākās sekmes var sasniegt, sākot ar 1. un beidzot ar 4. brošūru.

Nr. 1.

Bībele

Dievs

Dieva Plāns Un Nolūks

Nr.2.

Nāve

Dieva apsolījumi

Jēzus Kristus

Nr. 3.

Dieva apsolījumi (2)

Kristus augšāmcelšanās

Kristus atgriešanās

Nr.4.

Evangēlijs

Kristība

Dieva Valstība

1. nodarbība.

Bībele.

Bībelē norādītās pamatpatiesības ir lielas un kategoriskas. Kā tajā skaidri norādīts- Dievs Visuma Radītājs ir Bībeles autors. Bībelē mums atklājas Dievs un Viņa griba. Ja šo pamatpatiesību varētu noliegt, Bībele izrādītos lielākā uz nežēlīgākā cilvēces apmānītāja. Ja Bībelē rakstītais ir patiesība, mūsu priekšā atrodas pasaules augstākā vērtība.

Bībelē rakstītajā Dieva Vārdā varam atrast mieru un laimi.

Tā dod atbildes uz vismulsinošākajiem jautājumiem par mūsu dzīves jēgu un nolūku labā un ļaunā sadursmes gala iznākumu.

Palūkosimies, ko Bībele mums vēsta. Pāvils, rakstot par Veco derību, saka: "Ikkatrs Dieva iedvesmots raksts ir arī noderīgs mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā" (2. Timoteja 3:16).

Manuskriptu oriģinālos katrs vārds rakstīts tiešā Dieva virsvadībā. Arī apustulis Pēteris pasvītīro šo faktu: "Jo praviešu sludināšana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara Spēkā" (2. Pētera vēstule 1:21).

Kāpēc Bībele tika rakstīta.

Bībele mums stāsta par cilvēku cilts sākumu un par to, kā Dieva griba mūs glābt novedīs pie galīgas labās uzvaras pār ļauno un grēka izskaušanas.

Gan Vecā, gan Jaunā Derība mums vēsta, ka Jēzus Kristus ir vienīgais, kas glābs cilvēku cilti. "Šīs zemes ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa vārdā" (Jāņa ev. 20:31).

Bībele izglīto cilvēku, mācot, kas Dieva acīs ir labs, kas ļauns, kādi ir mūsu pienākumi pret Dievu un līdzcilvēkiem.

Visbeidzot, mēs uzzinām nākotnes pravietojumus, un tādējādi varam gatavoties sagaidīt Kristus atnākšanu.

Bībeles saturs.

Bībelē atarodam 66 grāmatas, kuras sarakstījuši apmēram 40 dažādi autori aptuveni 1500 gadu posmā. Autori dzīvojuši Izraēlā, Ēģiptē, Itālijā, Babilonā u.c valstīs.

Visas grāmatas savstarpēji papildina vienu tēmu: Kā piepildās Dieva griba cilvēces liktenī no pirmās Mozus laikiem līdz tiem laikiem, kad "Pasaules valdība kļuvusi par īpašumu mūsu Kungam un viņa svaidītam, un viņš būs valdnieks mūžīgi mūžam" (Atklāsmes grāmata 11:15).

Vecā Derība.

Tajā ietilpst:

1. Mozus likumu grāmatas, kuras lasām par to, kā Dievs izraudzīja Ābramu, noslēdza līgumu ar viņu un visiem viņa pēctečiem, izveda tos no Ēģiptes un dseve zemi tiem, ko pašlaik sauc par Izraēlu.
2. Vēsturiskās grāmatas. Sākot ar Jozua grāmatu, līdz Esteres grāmatai, tās stāsta par Izraēla (Jūdu) vēsturi un attiecībām ar Dievu.
3. Dzejas un gudrības grāmatas ir Ījaba grāmata, Psalmi, Salamana Pamācības, Salamans Mācītājs, Salamana Augstā Dziesma.
4. Praviešu grāmatas. Praviešu galvenais uzdevums bija ne tikai pareģot nākotni, bet arī tautai darīt zināmu Dieva gribu un Viņa Vārdu. Garajām Jesajas, Jeremijas un Ecechiēla grāmatām seko vairākas īsākas.

Jaunā Derība.

Tajā ietilpst:

Evaņģeliji. Vārds „Evaņģēlijs” nozīmē labu ziņu, ko vēstī četras atsevišķas grāmatas par Kristus dzīvi- Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa.

2. Apustuļu Darbu Grāmata. Domājams, to sarakstījis lūka, un tā stāsta par notikumiem pēc Kristus augšāmcerlšanās no miroņiem. Mēs uzzinājām, kā izveidojušas pirmās draudzes un kā apustuļi labo vēsti visā Romas impērijā.
3. Vēstules. Tās rakstījuši apustuļi, lai palīdzētu to laiku ticīgajiem mazajās, nesen nodibinātajās un tālu vienai no otras esošajās draudzēs.
4. Aklāsmes grāmata. Tā ir Jēzus pēdējā vēsts, kas apustulim Jānim parādījās vīzijā.

Jēzus Kristus ticēja katram Vecās Derības vārdam.

Jēzus Kristus mācījās no Vecās Derības, ticēja Svētajiem Rakstiem un, pieņemdamas tos par neapstrīdamu autoritāti, lika savas mācības pamatos. Ja aplūkojam sekojošus bībeles pantus:

Jāņa ev. 5:46-47 Mateja ev 22:49
Lūkas ev. 24:44-48 Marka ev. 7:46-13
Lūkas ev. 24:27

Mēs redzam, ka Jēzus, runādams par Ābramu, Īzaku, Jēkabu, Dāvidu, Salamanu un citiem, balstījās uz faktu, ka tie bijusi reālas vēsturiskas personas, un ka visa Vecā Derība ir Dieva Vārds.

Bībeli nav iespējams atspēkot.

Mūsdienų tehnoloģiskie un intelektuālie pētījumi apliecina Bībeles rakstu patiesīgumu. Daudzi tās ienaidnieki, ieskaitot ļoti gudrus, centušies pierādīt pretējo, taču veltīgi. Patiesība nevar nonākt pretrunās ar sevi- ievērojami zinātniski pētījumi un atklājumi ir saskaņā ar Dieva Vārdos teikto. Par Bībeles autoritāti liecina tās saglabāšanās gadsimtiem pāri. Tā bijusi aizliegta, slēpta vienkāršajai tautai, veseli izdevumi tikuši sadedzināti kā arī vairāki autori mēģinājuši to atspēkot.

Bībele nelokāmi izturējusi nepārtrauktu un neastlaidīgu opozīciju, palikdama nesatricnāma.

Nav iespējams neievērot Bībeles lielo senatnīgumu, kāda tā saglabājusies līdz mūsu dienām, kā arī tās milzīgo iespaidu uz cilvēci.

Arheoloģiskie izrakumi pierāda Bībeles vēsturisko patiesīgumu, muzeji glabā rakstu fragmentus to tautu valodās, kas kas sadarbojušās ar ebrejiem, un tie pierāda Bībelē aprakstīto notikumu, seno parašu un vietējo paradumu attēlojumu precizitāti.

Kritiskos iebildumus pret Jūdu pārrakstītāju iespējami pieļautajiem sagrozījumiem atspēko senu manuskriptu atradumi. Visievērojamākais no tiem- Nāves jūras rakstu tīstokļa atrašana 1947. gadā. Šie manuskriptisaglabājušies no 2. gadu simteņa laikiem Pirms Kristus dzimšanas. Vienīgās atšķirības no citiem avotiem ir tikai rakstībā, bet ne doktorinās, pravietojumos vai vēsturiskajos faktos.

Pravietojumu patiesīgums.

Pravietojumi apliecina Dieva vēlēšanos atklat savu varenību pāri visiem pasaulē esošajam.

Ik pa laikam Bībele vēsta, kas notiks simtiem gadus uz priekšu. Mateja ev. 2 nodaļā mēs lasām par to, kā Gudrie nonāca Jeruzālemē un vaicāja: "Kur ir tavs Jūdu Ķēniņš?". Herods uzdeva šo

jautājumu Augstajiem priesteriem, tie tūlīt atbildēja: "Bētlēmē, Jūdu zemē, jo tā raksta pravietis", jo viņi zināja, ka tas ticis parģots Vecās Derības Michas grāmatā 5:2.

Daudzi pareģojumi attiecas uz senajām tautām un it īpaši uz Jūdiem. Daudzas senās tautas izazudušas, bet par spīti vairākārtējiem mēģinājumiem to iznīcināt. Tātad varam apkopot vairākus iemeslus, kas liek ticēt, ka Bībeles rakstītāji bijusi Dieva iedvesmoti.

1. Tās vēstījumu kopsakarība, neraugoties uz dažādajiem autoriem, kas strādājuši ilga alika posmā.
2. Tās brīnumainā saglabāšanās.
3. Arheoloģisko izrakumu liecības.
4. Praviotojumu piepildīšanās.

Daži nosacījumi mācībām.

Lai izprastu Dieva Vārdu, mums ieteic būt mācāmiem kā maziem bērniem (Mateja ev. 11:25). Mums pašiem jāvēlas izzināt Dieva Vārda patiesību un gudrību. Mums jātic, ka Dievs atalgos mūsu meklējumus (Vēstule Ebrejiem 11:6). Mums jāizvēlas dzīvot savas dzīves atbilstoši baušļiem. Jēzus mums novēlējis: "Ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat, ka jūs tā darāt!" (Jāņa ev. 13:17). Un "Ne ikkatrs, kas uz manim saka: "Kungs! Kungs!", ieies Dieva Valstībā, bet tas, kas dara mana Debesu Tēva prātu" (Mateja ev. 7:21).

Apustulis Pāvils rakstīja: "Gādājiet par bijāšanu un drebēšanu par to, ko topat mīlēti" (Vēstule Filipiešiem 2:12).

Kā studēt bībeli?

Tāpat, kā jebkurās studijās, visieteicamākā ir plānveidīga lasīšana. Bībeles pantus vienmēr ieteicams aplūkot kontekstā un salīdzināt vairākās nodaļās rakstīto, lai sameklētu dažādu jautājumu izskaidrojumus. Jūs varēsiet pārliecināties, ka ticības pamati balstās uz Bībelē rakstīto.

Balstoties uz Svēto Rakstu autoritāti, ir iespējams izskaidrot vai saskaņot daudzus "grūtus" vai "pretrunīgus" Bībeles pantus. Dažreiz var palīdzēt vārdnīcas, norādes un komentāri, taču jāatceras, ka to autori nav bijuši Dieva iedvesmoti.

Ja to secinājumi ir pretrunā ar Svēto Rakstu mācīto, tad tie ir kļūdaini. Šo mācību kursu nolūks ir Jums pašiem saprast Bībeli, lai Jūs to pieņemtum kā Dieva Vārdu, kas sola mūžīgu dzīvību visiem, kas dzird un paklausa.

1. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizās atbildes uz katru jautājumu.

1. Kas ir Bībeles autors?

- a) Pāvils.
- b) Mozus.
- c) Dievs.
- d) Daniels.

2. Kadus rakstus par sevi Jēzus Kristus izskaidroja abiem mācekļiem ceļā uz Emmavas pilsētu:

- a) Praviešu rakstus
- b) Mozus grāmatas.
- c) Psalmus
- d) Pamācības

3. Nāves jūras Rakstu vīstokļus atklāja:

- a) 1749. g.
- b) 1794. g.
- c) 1947. g.
- d) 1914. g.

4. Kurā pilsētā pēc Michas pareģojuma bija jādzimst Kristus?

- a) Jeruzālemē
- b) Betelē
- c) Bētleme
- d) Bābelē

5. Cik ilgā laika posmā sarakstītas Bībeles grāmatas?

- a) 50 gados
- b) 15 gados
- c) 1500 gados
- d) 150 gados

6. Jēzus mums teicis: "Ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat..."

- a) ja jūs pasakāt citiem
- b) ja jūs tā darat
- c) ja jūs to atceraties
- d) ja jūs par to pārliecināties

7. Cik daudz atsevišķu grāmatu ietverts Bībelē?

- a) 66
- b) 27
- c) 39
- d) 23

8. Ko savā otrajā vēstulē sevišķi uzsver apustulis Pēteris:

- a) labu uzvešanos
- b) dziedāšanu
- c) praviešu sludināšanu
- d) runāšanu

9. Kā sauca pilsetu, kura dzīvoja Pāvils Apustuļu darbu 28 nodaļas 23-31 pantos minētajā laika posmā:

- a) Roma
- b) Jeruzāleme
- c) Efeza
- d) Aleksandrija

10. Kur mums rast izpratni par Dieva plānu un nolūku attiecībā ar mūsu planētu?

- a) Nāves jūras rakstu tīstokļus
- b) Arheologu pētījumos
- c) Jūdu likumos
- d) Svētajā Bībelē

2. nodarbība

Dievs

”Tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka viņš ir, un ka viņš tiem, kas viņu meklē, atmaksā” (Vēstule Ebrejiem 11:6). Verojot, cik sarežģīta ir mūsu ķermeņu uzbūve, cik gudri izveidots zieds, skaidrā naktī raugoties debesu bezgalībā, mēs jūtam, ka visam ir liels, liels Radītājs. Bez parliecības par Dieva esamību nav iespējams apzināties kārtību, nolūku un izskaidrojumu šai pasaulei. ”Es tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir travi darbi, mana dvēsele to labi zina” (Psalmi 139:14).

Tikai ar Dieva ziņu var būt uzrakstīti Bībeles pareģojumi par valstu un tautu izcelsanos un pazušanos, par personām un notikumiem, no kuriem daudzi pēc simtiem gadu ir jau piepildījušies. ”Pieminiet notikumus kopš seniem laikiem, ka es esmu Dievs un cita nav neviena, Dievs, kam nav cita līdzīga! Es no iesākuma pasludinu gala iznākumu kopš laika gala, to kas vēl nebija noticis. Es nosaku: Mans lēmums piepildīsies! Es īstenošu visu, kas man patīk” (Jesajas 46:9&10).

Ko Dievs par mums vēstī ar Bībeles palīdzību?

Dievs sevi atklāj kā radītāju. "Es radīju zemi un cilvēkus zemes virsū, manas rokas izklāja debesis, un es valdīju visu to zvaigžņu pulku" (Jesajas 45:12).

Dievs mums atklājas kā mūžīgs. "Tavs goda krēsls stāv stipri no sendienām. Tu, Dievs, esi no mūžības uz mūžību" (Psalmi 93:2). Ir tikai viens Dievs. "Jo visu pagānu tautu dievi ir elki, bet tas Kungs ir radījis debesis" (1.Laiku 16:26).

Dievs ir visspēcīgs. Viņš zina visu, kas notiek, un ir visur klāt ar sava gara spēku. "Tu zini-vai es sēdu, vai ceļos, Tev ir skaidras manas domas jau no tālienes. Lai es eju, lai es guļu, Tu esi ap mani, Tev ir zināmi visi mani ceļi" (Psalmi 139:2&3). Zinot, ka Dievs visu redz un zina, varam gūt lielu mierinājumu un spēka avtu. "Ja man būtu rītausmas spārni un es nlaistos jūras malā, tad arī tur mani vadītu Tavs gara spēks un mani turētu Tava labā roka" (Psalmi 139:9&10). Bībele saka mums, ka Dievs vienmēr sadzird savu bērnu lūgšanas un sola tiem "Es tevi neatstāšu un tavi nepametīšu" (Vēstule Ebrejiem 13:5).

Dievs kā Vienība.

Kristīgajā pasaulē ir izplatīta mācība par trīsvienību. Romas katoļi, Grieķu baznīca un gandrīz visas protestantu baznīcas lai arī to uzskati ir atšķirīgi, piekrīt viena otrai, ka ir "Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs svētais gars, un tomēr nav trīs Dievu, bet ir tikai viens Dievs". Tie tic, ka visi trīs ir līdztvertīgi un vienādi mūžīgi. Vai šī mācība ir patiesa? Kā to uzzināt? Acīmredzot, tikai no Bībelē dotās Dieva atklāsmes pret sevi. Lasot Bībeli, nekur neatrodam apsīpinājumu mācībai par trīsvienību- toties Svetie Raksti vienmēr atkārtoti mums, ka Dievs ir viens un nevis trīsvienība, kaut vai sekojošos citātos: "Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem- cilvēks Kristus Jēzus"(1. Vēstule Timotejam 2:5). "Es esmu tas Kungs, un nav cita neviena; bez Manis neviena Dieva nav"(Jesajas 45:5). Jēzus bija jau dzīvojis šai pasaule, miris un augšāmcēlies, un nosēdies pie Tēva labās rokas, tomēr Pāvils saka: "Ir tikai viens Dievs!"

Vai Jēzus bija Dievs Dēls?

Neraugoties uz šī teiciena biežu lietošanu mūsdienās, ir jāatzīmē, ka Bībelē šādu frāzi nevar atrast. Mēs lasām tikai par "Dieva Dēlu", bet nevis "Dievu Dēlu". Šim teicienam nav nekāda Bībeles pamatojuma. Atēnu dekrēts ir noteicis, ka Tevs un Dēls ir vielīdzīgi un vienādi mūžīgi. Vai Kristus savas dzīves laika apmēramn pirms 2000 gadiem bija vienlīdzīgs tēvam? Lūk, viņa vārdi: "Es no sevis neko nespēju darīt"(Jāņa ev. 14:28).

Pats fakts, ka Jēzus bija Tēva sūtīts, noliedz vienlīdzības teoriju, kamēr Jēzus neziņa par savas otrreizējās atnākšanas precīzu laiku arī runā pretī populārajam pieņēmumam, jo kā gan otrā trīsvienības persona var kaut ko nezināt. Ir jāpardonā Pāvila vārdi: "Mūsu Kunga Jēzus Dievs un Tēvs, kas ir augsti teicams mūžīgi"(2. Vēstule Korintiešiem 11:31).

Pats Jēzus augšāmcēlies saka par savu Tēvu: "Mans Dievs"(Jāņa evaņģēlijs 20:17). Tālāk, Pāvila vēstulē Timotejamvaram lasīt: "Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem,- cilvēks Kristus Jēzus"(1. Vēstule Timotejam 2:5).

Kristus loma nākotnē.

Bībelē varam atrast daudz liecību par Kristus tūkstoš gadu valdīšanu virs zemes. "Un tad nāk laika piepildījums, kad viņš nodod valstību Dievam un Tēvam. Jo viņam vajag valdīt, tiekāms viņš noliek visus ienaidniekus sev apakš kājām.

Bet kad viņam viss būs nodots, tad arī Dēls pats pakļausies tam, kas viņam visu nodevis, lai Dievs būtu visā" (Pāvila 1. vēstule korintiešiem 15:24,15&28).

Tātad, pagātnē, tagadnē un nākotnē, lai cik augstu stāvokli arī Jēzus Kristus neieņemtu, Tēvs ir visaugstākais, par viņu abu vienlīdzību Bībelē nav pat pieminēts.

Kas tad ir Jēzus Kristus? Deva Dēls, dzimis no jaunavas mātes, kā pierakstīts Mateja un Lūkas evaņģēlijā. "Svētais gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc tas, kas no tevis dzims, būs svēts un taps saukts Dieva Dēls" (Lūkas evaņģēlijs 1:35). Kā liecina Bībele, Jēzus dzīvoja, piedzīvoja kārdinājumus, cieta un mira, bet bet Tēvs viņu uzcēla no mirušiem un ierādīja tam vietu pie savas labās rokas, lai Jēzus valdītu kā Augstais Priesteris un starpnieks starp Dievu un cilvēkiem. Tur viņš paliks, kamēr atgriezīsies celt uz Zemes Dieva Valstību.

Dieva mīlestība.

Ar savu mīlestību, vēl lielāku, kādu tēvs izjustu pret bērniem, Dievs atšķiras no cilvēku izgudrotiem dieviem. "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka viņš devis dev is savu vienpiedzimušo Dēlu, lai lai neviens, kas kas tic uz viņu, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību"(Jāņa evaņģēlijs 3:16).

Jēzus Kristus darbs būs temats citai nodarbībai, tāpat arī cilvēka nepieciešamība tikt glābtam. Juāuzsver vissvarīgākais- Dieva nolūks attiecībā uz Zemi un cilvēkiem. Bībele neapšaubāmi liek mums saprast, ka Dievs nākotnē pardzējis pārmainīt šo pasauli, lai novērstu visus ļaunumus, kas liek tai ciest.

Dieva plāns attiecībā uz šo pasauli.

Izraēla tautas vēsturē agrā izsaukumā Dievs teicis: "Bet nu, tiešām, kā Es dzīvoju, tā Kunga godība piepildīs visu zemi" (Ceturtnā Mozus 14:21). Patlaban, protams, Dieva godība šo zeminepiepilda. Bet tas notiks, kā Dievs to ir nolīcis. "Dievs nolīcis dienu, kurā viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu vīru, ko Viņš izredzējis, un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams to no mirušiem"(Apustuļu darbi 17:31). Tie ir pāvila vārdi Atēniešiem.

Pašlaik, protams, taisnība pasaulē nevalda. Bet tas notiks. Tā būs Dieva Valstība, un Jezus tajā valdīs. Mūs mīlēdams, viņš sūtījis mums savu dēlu.

Gars.

Vārds "gars" Bībelē bieži nozīmē Dieva varenību, Viņa klatbūtni it visur. "Kurp lai es aizeju no Tava Gara, un kurp lai es bēgu no Tava Vaiga?" (Psalmi 139:8).

Svētais Gars.

Ar Svētā Gara vārdu Bībelē bieži izteikts arī Dieva spēks, kas tiek pielietots kādam īpašam, noteiktam nolūkam. Marijai, Jēzus mātei engēlis vēstīja, ka pār viņu nāks Svētais Gars, ko Lūka īpaši uzsver, atkārtodams: "un Visaugstākā spēks tevi apēnos" (Lūkas sevaņģēlijs 1:35).

Bībeles tapšana ar Dieva Gara palīdzību.

Reiz jau minējām Pētera otrās vēstules 1. nodaļu 21. pantu: "Jo praviešu sludināšana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā". Dievs savā spēkā lika praviešiem runāt un rakstītājiem pierakstīt Dieva vārdu. Tos iedvesmoja Dieva spēks. Vecajā Derībā vārds nozīmē "elpa". Tātad, Dieva Garam ierosinot cilvēkus, Dievs viņiem it kā dod savu elpu. Šajā nozīmē dažas nodaļas, kurās runāts par Dieva spēku, iegūstot īpašu skaistumu. Tādēļ arī Pāvils rakstīja Timotejam: "Ikkatrs Dieva IEDVESMOTS raksts ir arī noderīgs mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā" (2. vēstule Timotejam 3:16).

Svētā Gara spēks tika dots Jēzum Kristum. Vēlāk apustuļi to saņēma, lai varētu darīt brīnumus. Marka evaņģēlija 16. nodaļas 20. punkts mums saka, ka Svētā Gara spēks viņiem tika dots, lai palīdzētu tiem darbā un apstiprinātu vārdu ar līdzējošām zīmēm. Lasām, kā Svētā Gara dāvanas pielietotas 1. gadu simtā. Vislielākā no visām dāvanām, ko mums jāuztur stipru, ir Mīlestība. Daudz veidu ir Dieva Mīlestībai. Vislabāk savu pretnīlestību mēs varam apliecināt, dzīvojot Dievam tīkamu dzīvi.

Daži svarīgākie secinājumi.

Ir viens Dievs. Viņš ir Radītājs. Viņš ir nemirstīgs, no mūžības uz mūžību. Dievs visu redz un zina. Dievs ir taisnīgs. Dievs ir mīlošs. Bībelē Dievs atklāj savu nolūku. Dieva spēks ir raksturots kā Viņa Gars. Bībele rakstīta ar Svētā Gara spēku. Jēzus dzima pēc svetā gara nākšanas pār Mariju. Mums ir svarīgi censties izprast Dieva gribu.

2. lekcijas pārbaudījums.

Pavītrojiet pareizās atbildes uz katru jautājumu.

1. Kā radies Visums?

- a) nejauši
- b) ar Dieva spēku
- c) evolūcijas spēkā

2. Patiesais Dievs ir:

- a) Bībeles Dievs
- b) kāds no ēģiptiešu pielūgtajiem dieviem
- c) nezinu
- d) Baāls

3. Pierādījums Dieva eksistencei ir...

- a) nacionālās himnas
- b) Bībeles preņojumi
- c) tradicionālā leņendas

4. 139. Psalmā 6. pantā lasām:

- a) "Šī atziņa man ir pārāk brīnišķīga"
- b) "Dievs visu redz un zina"
- c) "Dievs ir visspēcīgs"
- d) "Tu zini- vai es sēdu vai ceļos"

5. Bībele māca, ka:

- a) Dievs ir trīsvienība
- b) Dievs ir vienība
- c) Dievs ir vairāki dievi vienā personā
- d) Dieva nav

6. Dodams savu Dēlu (Jāņa ev. 3:16), Dievs mums parādījis:

- a) savu cerību
- b) savu cerību
- c) savu ticību
- d) savu taisnību

7. Ko Dievs ir nolēmis darīt ar šo pasauli?

- a) to iznīcināt
- b) atstāt to, kāda tā ir
- c) piepildīt to ar savu gdību

8. Kas ir Dieva Gars?

- a) Dieva spēks
- b) Dieva mīlestība
- c) Dieva brīvā griba
- d) sava Dēla sūtīšana šai pasaulē

9. Kā Dievs ietekmējis Bībeles sarakstīšanu?

- a) Savā varenībā
- b) ar Savu Svēto Garu
- c) ar Savu Patiesību
- d) ar Savu žēlastību

10. Apustuļi Darbu 17. nodaļas 11. nodaļas pantā lasām, ka Berojā ļaudis:

- a) dziedāja Dievam slavas dziesmas
- b) meklēja ik dienas rakstos, vai tas tā esot
- c) musināja tautu
- d) izraisīja tautā apvērsumu

3. nodarbība

Dieva Plāns Un Nolūks

Dieva nolūks ir pēc Kristus atgriešanās atalgot uzticīgos ar mūžīgu dzīvību (2. Timoteja 1:10). Last Bībeli, mēs uzzinām, ka pār visu lemj taisnīgs Dievs. Dievs bija **taisnīgs**, uzceldams Jēzu n mirušajiem, jo Jēzus netika grēkojis. Bieži vie mēs aizmirstam, ka Dievs ir arī **bargs** savā neapmieinātībā ar pasaulē valdošo netaisnību un ļaunumu. Aplūkosim sekojošus piemērus: "Dievs ir taisns tiesnesis un tāds Dievs, kam sirds ir bez viltus" (Psalmi 7:11). "Bet jums, kam jācieš, ar atpestīšanu, kopā ar mums, kad Kungs Jēzus atklāti parādīsies no debesīm ar savas varenības engēļiem uguns liesmās. Un turēs tiesu par tiem, kas Dievu neatzīst un kas neklausā mūsu Kunga Jēzus evaņģēlijam" (2. Vestule Tesalonīķiešiem 1:7&8).

Dieva nolūks ir kādu dienu atdt pasauli Kuga Jēzus Kristus valdīšanā. "Jo viņš nolīcis dienu, kurā viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kadu viru, ko viņš izredzejis un par k visiem liecību devis, uzmodinādam to no mirušiem" (Apustuļu darbi 17:31). Šo brīnišķīgo nākotnes laiku sauc par Dieva Valstību. Jezus savie sekotājiem mācīja lūgt: "Lai nāk Tava Valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes" (Mateja evaņģēlijs 6:10).

Bībelē atrodam ļoti daudz pareģojumus: gan tuvākai, gan tālākai nākotnei, daudzus no tiem šķietami neiespējamus. Laika gaita tie visi parada sevi par patiesiem. Tādēļ mēs nedrīkstam pret tiem iztureties nevērīgi. Pēteris savā 2.vestulē nosauc praviešu vārdu par gaismu, kas spīd tumšā vieta, līdz kamēr uzausis diena (2. Petera vēstule 1:19).

Mums var likties, ka pasaules vēsture ir nejauša notikumu secība, turpreti Bībeles studijas apliecina, ka pasale ir pakļauta Dieva kotrolei un nenovēršami tuvojas cilveces kulminācijas punktam. "Viņš dara pēc sava prāta ar debesu pulkie un ar zemes iedzīvotajiem" (Daniela 4:32). Šie vārdi veltiti Babilonijas ķēniņam Nerbukadnecaram simbolisku atklāsmi sapnī par nākotnes notikumiem. Lūdzu izlasiet šo grāmatu, tā ir viena no nozīmīgākajām Bībeles nodaļām. Var jautāt, kāpēc Visvarenais Dievs vispār deva atbildi uz pagānu karaļa jautājumiem, kāpēc sapnī un kāpēc ieterpa to simbolos, ko karalis pēc pamošanās nespēja ne atcerēties, ne saprast. Lai mēģinātu atbildēt, ir jāievēro sekojoši apstākļi:

I. Nebukadnecars bija ne tikai milzīgas impērijas valdnieks, Dieva plānā viņa personai piešķir fakts, ka Izraēla 70 gadus bija Babilonijas impērijas sastāvdaļa, un tās tautu uz Bābeli aizveda verdzībā. Dieva zeme- Dieva tauta- bija pakļautas Nebukadnecara likumam!

II. Dievs to darīja ar nolūku izvirzīt Jūdu tautas pārstāvi Danielu kā saņemtās informācijas skaidrotāju, jo tas vienīgais prata sapni izskaidrot.

III. Izvēlētais simboliskais stils ļoti efektīvi ļauj iekļaut daudz informācijas nelielā, kompaktā formā.

Vīzijas nozīme.

Sapnī karalis redzēja varenu cilveka tēlu, kam galva bija no zelta, krūtis un rokas no sudraba, vēders un gurni no vara, stribi no dzelzs. Bet pēdas- pa daļai no dzelzs un pa daļai no māla. Pēkšņi kāds neredzams spēks raidīja akmeni, kas ķēra tēla dzelzs māla pēdas. Līdz ar to sašķīda viss tēls, un tā druskas aiznesa vējš. "Bet akmens, kas satrieca tēlu, kļuva par lielu kalnu, kas piepildīja visu zemi" (Daniela 2: 35). Ko tas viss varēja nozīmēt? Daniela vārdi dod mums skaidrību. No dažādiem metāliem veidotās tēla daļas nziēja dažādas valstis, kam bijajānāk pēc Nebukadnecara valdīšanas. Tolaiku tautas bija pakļautas Bābeles ķēniņam, ko simbolizēja statujas zelta galva. Pēc tam bija jānāk "sudraba" impērijai, tad trešajai un ceturtajai. Ceturtajai vajadzēja būt stiprāi kā dzelzij, bet tad nāks vājākas: "Tu redzēji, ka tēlam bija kājas, un kāju pirksti pa daļai no māla, pa daļai no dzelzs... tas dod aizrādījumu, ka šī valsts būs pa daļai stipra, pa daļai tomēr tieksies sadrupt... (Daniēla 2:41&42). Mēģinot salīdzināt vēsturi ar šo pareģojumu, rdszam pilnīgu sakritību, tik lielu, ka pat daži mēģinājuši apgalvot, ka šī gramata ir rakstīta pēc šo notikumu piepildīšanās. Pareģojums vēl aizvien turpinās mūsu dienās, kas pierāda tā vesturisko patiesību. Daniela grāmatas kopijas tika atrastas 2. gadu simtenī pirms Kristus dzimšanas rakstītajiem Nāves jūras rakstu tīstokļiem.

Īss vēstures apskats.

Vēstures gaitā Babilonijas teritorijā viena otru nomainīja četrus impērijas. Vispirms Babiloniju iekaroja mēdieši un persieši, tad Aleksandrs Lielais, kas dibināja Grieķijas impēriju, tā savukārt padevās vēl stiprākajai Romas impērijai. Stipra kā dzelzs Romas impērijas pastāvēja gdsimtiem ilgi. Vispirms tā sašķēlās divās daļās: austrumu daļā, kuru pārvaldīja Konsantinopole un rietumu, kas saglabāja pašpārvaldi. Kā atceramies, Nebukadnecara redzētajam tēlam bija divas dzelzs kājas. Vēlāk abas valsts daļas padevās naidīgiem ārējiem spēkiem un iekšējam sabrukumam, un Romas pārvaldītajā milzu teitrijā veidojās stiprākas un vājākas valstis. Pēc Mūsu nosauktajām četrām impērijām nav vairs bijis piektās neapstrīdamas impērijas, kuras domīnijas iekļautu sevī Izraēlas zemi. Kas gan būtu varējis paredzēt četras imperijas, bet ne piecas vai sešas, turklāt precīzi tik īsos vilcienos? Zinot, cik maz cilvēku spēj prognozēt nākotni, mēs varam teikt- cilvēkam tas nav iespējams. Jāatzīmē, ka Daniels atzina vēstījumu par Dieva sūtītu, noliegtams sevi kā skaidrojuma autoru. "Lielais Dievs ķēniņam parādīja, kas notiks nākotnē. Sapnis mums iedvēš dziļu ticību pret sevi, un tas ir patiess tā izskaidrojums" (Daniela 2:45). Kopš šī preģojuma pierakstīšanas daudzi to lasījusi un atraduši apstiprinājumu ticībai Dievam un viņa vārdam. Aicinām arī jūs ticēt šim preģojumam.

Pēdējā preģojuma daļa, kam vēl ir lemts piepildīties.

Ko gan nozīmē mazais akmentiņš, kas ar satricinošu speku ķēra tēla kājas, pārversdams to putekļos un tad kļūdeams par lielu kalnu, kas piepildīja visu pasauli? Ja milza tēls simbolizēja šīs pasaules valstis, tad acīmredzot mazais akmentiņš nozīmēja varu, kas pastāv ārpus cilvēku nodibinātā valdībām un kas valdīs pēc šīs pasaules valstu sabrukuma. "Bet šo ķēniņu laikā debesu Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, un kuras vara nepāries ne uz vienu citu tautu. Tā satrieks un iznīcinās citas valstis, bet pati pastāvēs mūžīgi" (Daniela 2:44).

Šis ir viens no Bībelē atrodamiem daudzajiem Dieva apsolījumiem nepamest šo pasauli. Viņš ir radījis plānu cilvēces glābšanai, un šī plāna centrā ir mūsu kungs Jēzus Kristus. Uzmanīgi lasītāji jau būs identificējuši akmeni, kas atraisījās no kalna bez cilvēku roku palīdzības, ar **viņu**, kas dzima, lai glābtu cilvēci. Jēzus savu būtību skaidroja līdzīgi: "Akmens, ko nama cēlāji atmetuši, ir kļuvis par stūra akmeni. Un kas kritīs, to viņš satrieks" (Mateja evaņģēlijs 21:42-44).

Visas zīmes licina, ka drīz šis akmens ar pstošu iedarbību kritīs uz pasauli, kas nenojauš tā tuvošanos. Vai mes izglābsimies no tuvojošās iznīcības? Vai gribēsim iemantot Dieva Valstību, ko Jēzum ir lemts celt zemes virsū?

Jāatzīmē arī paša Daniela redzētā vīzija ar četriem zvēriem kā simboliem, kas atrodama Daniela grāmatas 7. nodaļā: "Tad nodos ķēniņa valstību, varu un virskundzību pār visām valstīm apakš debesīm Visaugstā svēt tautai. Tās valstība ir mūžīga, un visas varas tai kalpos un būs padotas" (Daniela 7:27).

Dieva Valstība.

Minētās Daniela grāmatas nodaļas nav vienīgās Vecajā Derībā, kas nākotnē pareģo Dieva Valstību. Jesajas grāmatā šīs ziņas tiks ziņotas vienkāršākā valodā, nepielietojot simbolus. "Laika beigu posmā notiks, ka Tā Kunga nama kalns stāvēs jo stingri savos pamatos un pacelsies pāri visiem kalniem un pakalniem un pie tā saplūdīs visi pagāni. Nāks arī vispārīgi daudzas tautas un sacīs: "Iesim, kāpsim ta Kunga lalnā, Jēkaba Dieva namā, lai Viņš mums māca savus ceļus un lai staigajam Viņa takas!" Jo no Ciānas izies pamācība un tā Kunga vārds no Jeruzālemes. Tad Viņš spriedīs tiesu pagānu starpā un tiesās daudzas tautas. Viņi tad pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus pas vīna dārza dārznieku nažiem. Tauta pret tautu nepcels vairs zobene un nemācīsies vairs karot" (Jesajas 2:2-4).

Vielīdz svarīgas ir arī norādes, kādiem mums jābūt, lai tiktu atpestīti no nāves. Šeit izvēlēsimies Jesajas grāmatas 66. nodaļas 2. pantu: "Visu padsaules visumu taču radījusi Mana roka, un tā ir cēlies viss, kas pasaulē pastāv"- saka tas Kungs. "Bet es uzlūkoju nabagu, un kas manu vārdu bīstas".

Vecās un Jaunās Derības mācība.

Dieva Valstībā valdīs dievišķa taisnība. Nebūs vairs apspiešnas un vajāšanu. "Viņš netiesās pēc tā, ko redz viņa acs redz un nespriedīs pēc tā, ko viņa auss dzird. Bet viņš tiesās nabagus pēc taisnības un cietējiem virs zemesspriedīs goda pilnu tiesu un pāc patiesības. Bet varmācīgos viņš sitīs ar savas mutes zizliun bezdievjus nokaus ar savu lūpu dvašu. Taisnība būs viņa gurnu josta un uzticība viņa lielu aptinamā aukla"(Jesajas 11:3-5).

Par patisību kļūs eņģeļu teiktie vārdi pēc Kristus piedzimšanas: "Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts" (Lūkas evaņģēlijs 2:14). Dieva apsolījums kļūs par īstenību.

Patī pēdējā Bībeles grāmata stāsta par to gaidāmo laiku, kad piepildīsies Dieva nolūks attiecībā uz šo pasauli.

"Un es dzirdēju stipru balsi no trņa sakām: "Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, viņš mājās viņu vidū, un tie būs viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, jo kas bija, ir pagājis" (Jāņa atklāsmes grāmata 21:3&4).

Dieva valstība kā realitāte.

Pēteris jautāja Jēzum visu mācekļu vārdā: "Redzi, mēs esam visu atstājuši un tev sekojuši. Kas mums būs par to? (Mateja evaņģēlijs 19:27). Jēzus atbilde mums rāda, ka gaidāmā valstība, par kuru tik daudz runāts Jaunajā Derībā, būs īsta, reāli pastāvoša, un tajā būs vieta arī mācekļiem: "Bet Jēzus sacīja tiem: "Patiesi, es jums saku: jūs, kas man sekojuši, jaunajā pasaulē, kad Cilvēka Dēls sēdēs uz sava godības krēsla, arī sēdēsiet uz divpadsmitkrēsliem un tiesāsit divpadsmit Izraēla ciltis. Un kas atstājis mājas vai brāļus vai māsas, vai tēvu vai māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus mana vārda dēļ...iemantos mūžīgu dzīvību" (Mateja avangēlijs 19:28&29).

Jēzus atgriezīsies, lai nodibinātu šo valstību zemes virsū. Kad viņš pacēlās debesīs, eņģeļi teica mācekļiem: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs viņu esat redzējuši debesīs aizejam" (Apustuļu darbi 1:11). Jēzus, runādams līdzībās, solīja atlīdzību visiem Divam paklausīgajiem-savā nākamajā Valstībā. Tāpēc ir ļoti svarīgi būt gataviem viņu sagaidīt.

Galvenie secinājumi.

Bībele mums māca, ka Dievs ir taisnīgs tiesnesis. Viņš ir mīļš Dievs.

Dievs nesamierināsies ar pasaulē pastāvošo netaisnību un ļaunumu.

Viņš iejauksies pasaules notikumos un nodibinās Valstību, kurā valdīs Jezus Kristus. Daniela 2. grāmatā ietvertais pasaules vēstures notikumu simbolisks attēlojums dod, mums ticību, ka arī pēdējā pareģotā Dieva plāna daļa kļūs par īstenību. Kad Jēzus atgriezīsies, lai pārvakldītu Dieva Valstību, tur būs vieta viņa sekotājiem, tikai tiem jābūt gataviem sagaidīt viņa atnākšanu.

Apgūstot trīs pirmās nodarbības, mēs ieteicam lasīt:

1. nodarbībai.

Pāvila vēstules Timotejam 3. nodaļu; Pētera 2. vēstules 1. nodaļu; Lūkas evaņģēlija 24. nodaļu; Jesajas grāmatas 8:20; Apustuļu darbu 28:23-31; Pāvila vēstuli efeziešiem 4:21-32.

2. nodarbībai.

Pirmās Mozus grāmatas 1. nodaļu; Jesajas grāmatas 45. nodaļu; Apustuļu darbu 17. nodaļu (pievēršot uz, manību tam, kā Berojas ļaudis lasīja Rakstus); 139. Psalmu; Pāvila 1. vēstules Timotejam 6. nodaļu.

3. nodarbībai.

Jesajas grāmatas 11. nodaļu; Daniela grāmatas 2. nodaļu; Jesaja gramatas 35 ndaļu; Mateja evaņģēlija 19. nodaļu un 25. nodaļu.

3. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizās atbildes uz katru jautājumu.

1. Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš...

- a) devis mums mūža gadskārtas
- b) devis savu vienpiedzimušo dēlu
- c) gādājis par to, lai būtu eņģeļi
- d) devis mums bauslību

2. Kura bija otrā pēc kārtas pasaules impērija Nebukadnecara sapnī?

- a) Bābele
- b) Grieķija
- c) Roma
- d) Medo Persija

3. Kas satrīeca statuju Nebukadnecara sapnī?

- a) kāds cits tēls
- b) akmens
- c) roka
- d) zibens

4. Ko vēstīja eņģeļi dziesmā par laikiem, kad Jēzus būs valdnieks?

- a) ikviens varēs darīt, kā pats vēlēšies
- b) visi būs savstarpēji laipni
- c) nevienam vairs nebūs jāstrādā
- d) uz zemes valdīs miers

5. Kas taisnīgi valdīs pār pasauli?

- a) Dieva Dēls
- b) apustulis Pāvils
- c) apustulis Pēteris
- d) pravietis Elija

6. Danoela grāmatas 2. nodaļā mēs lasām: "Bet šo ķēniņu laikā debesu Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta..."

- a) 6000gadeus
- b) cilvēka mūža garumā
- c) mūžīgi
- d) 100000 gadus

7. Jēzus saviem mācekļiem apsolīja, ka viņi

- a) dzīvos bagātībā un labklājībā
- b) sēdēs troņos un pārvaldīs Izraēla ciltis
- c) dzīvos veiksmīgi un laimīgi

8. Vai sekojot Bībeles vēstījumam, varam spriest, ka Dievs nākotnē samierināsies ar pasauli, kāda tā ir pašlaik?

- a) jā
- b) nē
- c) nezinu
- d) Bībelē par to nav teikts

9. Kur pašlaik ir Jēzus?

- a) uz zemes
- b) debesīs
- c) kapā
- d) Izraēlas zemē

10. Pāvils vēstīja Atēniešiem (Apustuļu darbu 17. nodaļa), ka Dievs nolīcis dienu, kurā Viņš pasali taisnīgi tiesās caur kādu vīru, ko viņš izredzējis un par ko devis liecību. Kāda ir šī liecība?

- a) Jēzus dzimšana
- b) Jēzus krustā sišana
- c) Jēzus uzmodināšana no mirušiem
- d) Jēzus pacelšanās debesīs

Atbilžu kopsavilkuma lapa.

Ir svarīgi, lai jūs uzrakstītu savu vārdu, un pilnu adresi un valsts nosaukumu uz šīs Kopsavilkuma lapas ļoti skaidri, citādi mums nebūs iespējams jums atbildēt.

Katras Lekcijas beigās šajā brošūrā ir Pārbaudījumu lapa ar 10 jautājumiem, uz kuriem ir lielākais piecas iespējamās atbildes- a), b), c), d), vai e)- dažos gadījumos ir nepieciešama vairāk nekā viena atbilde.

Pasvītrojiet burtu vai burtus, kas norāda uz jūsu atildi. Piemēram, 1. lekcijas 7. jautājums: ja, pēc šīs lekcijas izstudēšanas jūs domājat, ka Bībelē ir 23 atsevišķas grāmatas, jūs pasvītrosiet burtu d).

Atbildiet uz visiem Pārbaudījumu jautājumiem, pasvītrojiet pienācīgos burtus, tad pārceļiet tos uz Kopsavilkuma lapas otrajā pusē un atsūtiet to mums tikai Kopsavilkuma lapu; tas nozīmē, ka Pārbaudījuma lapa paliek jums izziņai.

Sūtiet savu pabeigto Kopsavilkuma lapu uz šo adresi:

Introducing Bible Basics, Duncan Heaster. Latvian edition. Carelinks, PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA www.carelinks.net email info@carelinks.net

vai

Christadelphian Advancement Trust
Reg. Charity No. 1014615
PO Box 3034
South Charity Surrey CR2 0ZA
ENGLAND / ANGLIJA

Lūdzu rakstiet ar drukātiem burtiem:

Jūsu vārds _____

Jūsu adrese _____

Personīgais telefona numurs _____

Darba telefona numurs _____

Bībeles studiju piezīmes 2

- **Nāve**
- **Dieva apsolījumi**
- **Jēzus Kristus**

Mācību metode

Šīs četras "Bībeles studiju piezīmju" brošūras, ar trīs lekcijām katra, ir sastādītas, lai palīdzētu jums iegūt vispārēju priekšstatu par to, ko māca Bībele, un kā jūs varat dalīties priekšrocībās, ko dod piederība pie kristiešiem. Jūs gūsiet vislabākās sekmes, izlasot šīs "lekcijas" vairākas reizes un sameklējot ieteiktos fragmentus Bibelē. Tad atbildiet uz izvēles jautājumiem, kas atrodas katras lekcijas beigās, atkal ieskatoties piezīmēs, ja jūs neesat pārliecināti par pareizo atbildi. Nav nekādas nozīmes ātri pārlasīt lekcijas un mēģināt uzminēt atbildes; ir dots pietiekami daudz informācijas, lai jūs spētu atbildēt uz visiem jautājumiem pareizi, un tas kalpos par labu pamatu turpmākajām studijām.

Kad jūs esat pabeiguši jautājumus, pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas, kas ir šīs brošūras beigās.

Kad visas trīs lekcijas ir pabeigtas, atsūtiet Atbilžu kopsavilkuma lapu mums. Kad skolotājs to pārbaudīs, un ieliks atzīmi, viņš to jums atsūtīs atpakaļ, kopā ar nepieciešamiem papildu komentāriem un nākošo "Bībeles studiju piezīmju" brošūru.

Ja jums būtu kādi jautājumi par Bībeles tēmu, mēs ar prieku palīdzēsim jums atrast atbildi pašā Bibelē.

Bībeles studiju piezīmju komplekts.

Pavisam ir četras brošūras, un katrā no tām ir trīs lekcijas. Tās var studēt jebkurā secībā, bet vislabākās sekmes var sasniegt, sākot ar 1. un beidzot ar 4. brošūru.

Nr. 1.

Bībele

Dievs

Dieva Plāns Un Nolūks

Nr.2.

Nāve

Dieva apsolījumi

Jēzus Kristus

Nr. 3.

Dieva apsolījumi (2)

Kristus augšāmcelšanās

Kristus atgriešanās

Nr.4.

Evangēlijs

Kristība

Dieva Valstība

4. lekcija.

Nāve.

Liela nelaime parasti tiek atspoguļota ziņu pirmajās rindās. Pēkšņa un vardarbīga nāve izraisa interesi; bet pati "nāve" kā tāda nav nekāds jaunums, un lai cik dīvaini tas būtu, nerada lielu interesi. Tomēr, laikā, kamēr jūs izlasījāt pirmos divus teikumus, ir nomiruši aptuveni 25-30 cilvēki (tas ir, vairāk kā 6250 cilvēki stundā vai 150 000 dienā). Kādu dienu jūs būsit viens no viņiem! Ir maz ticams, ka jūs iesiet bojā kādā katastrofā kuras izraisa relatīvi maz nāves gadījumi, bet, ka kādā citādi pavisam parastā dienā jūsu ikdienas gaitas beigsies un šī pasaule turpinās pastāvēt bez jums. Tāpēc nāves priekšmeta pētīšana ir ļoti svarīga. Domas par nāvi izraisa jautājumus: "Kas es esmu?". "Kas ar mani notiks kad es nomiršu?", "Kā es iederos Dieva radīšanas plānā?".

Pamatā ir trīs iespējamās attieksmes pret nāvi:

1. Ignorēt to.
2. Uzskatīt, ka tā patiesībā nav tas, kas tā šķiet esam.
3. Droši skatīties uz tās novēršamo realitāti un meklēt ceļu kā izglābties.

Apskatīsim tuvāk šīs trīs attieksmes.

1. Ignorēt nāvi.

Šī attieksme piemīt piaugošam skaitam cilvēku, kas atrodas rietumu kultūras ietekmē. Rietumu sabiedrībā valdošās filozofijas – materiālisma mērķi ir centrēti uz zinātņi. Zinātniskā pieeja dzīves problēmām nodarbojas ar lietnā, kuras var izmerīt. Pārdmas par to, kas "no tiks pēc nāves", neiederas zinātniskajā metodē un tāpēc tās tiek lielā mērā ignorētas.

Daudzi cilvēki, radīt brīnumu mulsinošā klasta apžilbināti, atmet visas domas par nāvi, cik vien tas ir iespējams.

2. Uzskats, ka nāve patiesībā nav tas, kas tā šķiet esam.

Tas ir mūžsens uzskats, ko ir pieņēmis vairākums pasaules reliģiju. Pēc viņu domām, nāve nav dzīves beigas, bet ieiešana mūžībā. Šās ticības pamatā ir doma, ka cilvēkam ir "nemirstīga" dvēsele; ka cilvēkā ir kautkas tāds, kas nevar mirt, bet kas nāves brīdī atjaunojas no ķermeņa un turpina dzīvot citā veidā.

Bet šīs domas nevar pierādīt ar ne dzīves pieredzi, ne ar šās pasaules reliģiskajām grāmatām, kuras pretēji Bībelei (2. Timoteja 3:16), ir tikai kas taustās tumsā, pieņēmumi. Eksperimenti telepātijā ārpus sajūtu uztverē var pierādīt, ka cilvēkā ir kaut kas vairāk par zinātne līdz šim ir atklājusi, bet tie nepierāda, ka "kaut kas" turpina dzīvot, kad ķermenis mirst. Cilvēkam ir vajadzīga ticama atklāsme no Dieva, viņa Radītāja, par nāves norisi.

Bībele ir vienīgā grāmata, kas to sniedz. Tā prasa, lai cilvēks:

3. Droši skatītos uz nāves nenovēršamo realitāti un meklētu ceļu, kā izglābties.

Nekur visā Bībelē nav atrodama doma, ka cilvēkiem ir nemirstīga dvēsele, kura turpina dzīvot pēc nāves.

Tas varētu šokēt tos, kas pieturas pie tradicionālās kristiešu ticības. Bet Bībele saka:

"Dzīvie vismaz vēl zina, ka viņiem ir jāmirst, nomirušie turpretī vispār nezina vairāk nekā".
"Pazemē, kurp tavs ceļš iet nav ne darba, ne vairs kādu pārdomu, ne atziņas, ne gudrības"
(Salamans Mācītājs 9:5, 10).

Šo faktu pārdomājot, tas varētu būt ne visai iepriecinošs, bet tam vajadzētu kļūt par iemeslu pazemībai un būtu jāizsauc apziņa par cilvēka neatliekamo vajadzību meklēt ceļu, kā izglābties.

Pestīšana sākas ar pazemību.

Dievs ir paziņojis: "Es uzlūkoju nabagu un kam sagrauzts gars, un kas Manu Vārdu bīstas"
(Jesajas 66:2). Apzīmējums "nabags" nozīmē pazemīgs.

Cilvēks pēc savas dabas ir lepna būtne. Doma, ka viņam pieder nemirstīga dvēsele, ir patīkama viņa iedzimtajam lepnumam. Bet, ja mēs gribam zināt visu patiesību, tad mēs darām labi, atmetot visas priekšpieņemtās idejas, lai arī cik glaimojošas, un pārdomājot visu, ko Dievs ir atļājis par cilvēka dabisko stāvokli.

Cilvēka daba.

Bībele apskata šo svarīgo jautājumu pašos pamatos. Tā pastāstsa, kā cilvēku eksistences pašā sākumā ienāca nāve. Stāstījums par pirmajiem cilvēkiem, Ādamu un Ievu, nav mīts! Pārdomājiet Bībeles sākuma nodaļās pierakstīto faktu dziļo nozīmīgumu!

"Un Dievs tas Kungs radīja cilvēku no zemes pīšļiem un iedevsa viņa nāsīs dzīvības dvasi; tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli" (1. Mozus 2:7).

Ādama ķermenis tika izveidots no elementiem, kuri veido visas matērijas pamatu. No šiem elementiem visvarenais Radītājs izveidoja brīnumaini sarežģīto cilvēka ķermeni ar visiem tā jūtīgajiem un savstarpēji saistītajiem orgāniem. Principā tāds patš brīnums notiek mūsdienās, attīstoties bērnam mātes miesās.

Ādama ķermenim no zemes pīšļiem tika dota dzīvība no Dieva, kas "iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvasi", un kas citādi būtu bijis tikai nezdīvs ķermenis, kas "tapa par dzīvu dvēseli".

Dvēsele.

Dzīvība ir noslēpumaina, bedefinājama, bet bez pūlēm atpazīstams īpašība, kas ir piešķirta nedzīvai vielai. Nav pierādījumu tam, ka dzīvība var pastāvēt neatkarīgi no ķermeņa. Bībele atklāj un pieredze rāda, ka "ķermenis" un "dzīvība" ir savstarpējī atkarīgi un kopa sastāda "dzīvu dveseli" vai "būtni".

Vārds "dvēsele" ir plaši lietots gan attiecībā pret cilvēku, gan pret dzīvnieku. Tas tiek iztulkots kā "prāts", "zvērs", "cilvēks", "radījums", bet tas nekad, nekādā veidā nav saistīts ar domu par neirstību.

Dzīva dvēsele.

Teikums 1. Mozus grāmatā 2:7: "tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli" nozīmē, ka cilvēks kļuva par dzīvu būtni līdz ar visām citām dzīvām būtnēm, ko Dievs bija radījis. Skatiet Salamanu Mācītāju 3:19-20: "Tiešām, kāds ir cilvēku, tāds arī ir dzīvnieku liktenis: ka viens nomirst, tā otrs mirst, visiem ir viena dvasa, un cilvēks nav pārāks par dzīvniekiem. Visi noiet vienā vietā: visi viņi ir cēlušies no pīšļiem, un visi atgriežas atpakaļ pīšļos".

Vārds dvēsele nozīmē "būtne". Dvēsele ir cilvēks. Dvēsele nevar turpināt dzīvot atsevišķi no cilvēka vai dzīvnieka. Pieminētie panti parāda, ka cilvēks ar savu dzīvību ir pilnībā atkarīgs no Dieva. Ja Dievs paņem atpakaļ no cilvēka dzīvības dvasi, vai gau, viņš kļūst par nedzīvu būtni. Ir ļoti svarīgi to saprast, tā ka daudzi kristieši uzskata, ka cilvēkam ir nemirstīga dvēsele, kas turpina dzīvot pēc naves. Bībelē nekas tāds netiek mācīts. Patiesībā, tie bija čūskas meli Ēdenes dārzā. Viņa teica Ieva: "jūs mirt nemirsiet"- tieši pretēji tam, ko Dievs bija teicis Ādamam un Ievai. Salamans Mācītājs 12:7 pierāda, ka cilvēks par savu eksistenci ir atkarīgs no Dieva: "Tiešām, pīšļiem būs atkal atgriesties atpakaļ pie Dieva, kas to ie devis". Tas nepierāda, ka

cilvēks iet uz debesīm, kad viņš mirst. Skatiet Jāņa 3:13 un ievērojiet sevišķi vārdus, "naviens nav uzkāpis sebesīs". Un vēstulē Romiešiem 3:23 mēs lasām: "jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības". Tāpēc no tā izriet, ka viņi mirst un kļūst nejūtīgi līdz augšāmcelšanās laikam. 1. vēstule Korintiešiem 15. nodaļa apskata augšāmcelšanās cerību sīkāk.

Cilvēks- būtne, kam jādod Dievam prieku.

Cilveka, tāpat kā visu citu būtņu radīšanas nolūks bija dot Dievam pieku.

”Tu esi radījis visas lietas, ar tavu gribu visas lietas tiek radītas” (Atklāsmes 4:11). Atšķirībā no dzīvniekiem, cilvēkiem tika dota brīva griba paklausīt vai nepeklausīt, tā viņam zināmā mērā bija izvēle par savu uzvedību. Mēs varam saprast, ka cik daudz vairāk prieka cilvēks varētu dot Dievam, ja viņš izmantotu savu brīvo gribu, lai iepriecinātu Dievu un ne sevi pašu. Tas ir prieks, ko mazākā mērogā, vecāki gūst no bērniem, kas labprāt paklausa un ciena viņus.

Cilvēka grēkā krišana.

Lai pārbaudītu, kā cilvēks izlietos savu brīvo gribu, Dievs uzdeva Ādamam un Ievai vienkāršu pārbaudījumu. Viņiem bija pavēlēts: ”No visiem dārza kokiem ēzdams ēd, bet no laba un ļauna atzīšanās koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi” (1. Mozus 2:16-17).

Cilvēks neizturēja šo pārbaudi un tā izsauca sev nāves spriedumu. Ādamu un Ievu kārdināja čūska mājiens, ka viņi būs dievi, kas pazīst labu un ļaunu, un tāpēc, ka šis auglis izskatījās kārdinošs un labs ēšanai. Tā viņu lepnums un iegriba pārvarēja viņus. Šīs divas rakstura īpašības ir bijušas cilvēka uzvedības pamatā kopš tā laika. Ievārojiet labi vārdus, ko čūska kārdinādama teica Ievai: ”Jūs mirdami nemirsiet” (1. Mozus 3:4). Tie bija meli, Dieva vārda noliegums; šie meli kopš tā laika ir bijuši cilvēka radītureliģiju pamatā.

Cilvēka nosodīšana.

Ādams un Ieva tika pakļauti taisnīgajam Dieva spriedumam. Viņiem pasludināti Dieva vārdi ir ļoti nozīmīgi, jo tie dod mums nāves pamata definīciju. ”Jo tu esi zemes pīšļi, un pie pīšļiem tev būs atkal atgriezties” (1. Mozus 3:19).

Tas nozīmē, ka cilvēkam mirstot, viņš pārstāj eksistēt un sadalās elementos, no kuriem viņš bija veidots. ”Gars iziet no miesas, tad viņi atgriežas pīšļos, un tai pašā brīdī viņu nodomi aiziet bojā” (Psalmi 146:4).

Nāve ir sods par nepaklausību. Pēc tam, kad Dievs bija pasludinājis šo spriedumu, Viņš nolika sardzē engeli, lai neļautu cilvēkam ēst no dzīvības koka, ”ka tas nedzīvo mūžīgi” (1. Mozus 3:22).

Grēks.

Nāve ir sods par grēku. "Kura dvēsele grēko, tai jāmirst" (Ecēhiēla 18:4). Šajā paziņojumā ir vienkārša loģika. Grēks atnes nāvi. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi uzzināt, kas ir grēks, ja mēs gribam atrast ceļu, kā izglābties no mūžsenās nāves. Grēks ir neticība Dieva Vārdam un nepaklausība Viņa gribai. Tā sekas ir vispārējas. "Jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības" (Romiešiem 3:23).

Ādams un Ieva ir nodevuši šo liktenīgo noslieci visiem saviem pēcnācējiem. Šis trūkums cilvēkā sastāda "cilvēka dabu" vai, Bībeles vārdiem runājot, "miesu" jeb "miesas prātu".

Tas var pieņemt daudzus veidus: "Bet zināmi ir miesas darbi: tie ir netiklības, nešķīstība, izklaidība, elku kalpība, buršana ienaidis, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, ķecerība, skaudība, dzeršana, dzīrošana un tamlīdzīgas lietas..." (Galatiešiem 5:19-21).

Šīs ir dabiskās sekas dzīves veidam, kuru Ādams un Ieva uzsāka gandrīz pirms sešiem tūkstošiem gadu. Stūrgalvīga Dieva mīlestības ceļa noliegšana ir novedusi pasauli pie pašreizējā nemierīgā stāvokļa.

Vienīgā cerība.

2. lekcijā tika apskatītas dažas Dieva īpašības. Tagad mēs īsumā apskatījām dažas no cilvēka īpašībām. Acīmredzamo un satriecošo pretsatu Dievs izaka šajos vārdos: "Jo Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi", saka tas Kungs. "Cik augstākas debesis ir pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem un Manas domas pār jūsu domām" (Jesajas 55:8-9).

Nu ir skadrs ne tikai, kāpēc cilvēks mirst, bet arī, kāpēc viņam jāmirst. Dievs ir taisnīgs un Viņa taisnīgums nevar atļaut greciniekiem dzīvot mūžīgi. Bet divas no Dioeva daudzajām īpašībām ir Viņa žēlsirdība un Viņa gatavība piedot. "Bet pie tevis ir piedošana, lai no tevis bīstas" (Psalmi 130:4).

Visvairāk ir vajadzīga Dieva piedošana, tāpēc, ka cilvēks nevar negrēkot. "Ja sakām, ka mums nav grēkla, mēs maldinām paši sevi" (1. Jāņa 1:8).

Bībele sīki apreaksta Dieva ceļu-vienīgo ceļu, kas var atbrīvot no grēka un nāves dzelžainā tvēriena. Šis ceļš, vienā teikumā, ir "caur ticību". Ticība, ko Dievs prasa, ir ļoti sevišķa. Tā ir apzīmēta kā "stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām" (Ebrejiem 1:11). Ticība nav akla lētticība vai ticība absurdam. Tā ir pilnīga paļaušanās uz Dievu un stipra uzticēšanās tam, ka Viņš patiešām domā izpildīt to, ko Viņš ir apsolījis, pat, ja tā piepildīšanās šķiet neiespējama. Mūsu ticība tad jāparāda ar paklausību Dieva baušļiem. Vēstules Ebrejiem 11. nodaļa apraksta daudzus īstas ticības paraugus. Izcilākā starp tiem ir ticība, ko parādīja Ābrahāms. "Un Ābrahāms uzticējās Tam Kungam, un Dievs to viņam pieskaitīja par taisnību". Viņa ticība tika parādīta ar viņa paklausību Dievam (Jēkaba 2:17-26).

Tā ticība un paklausība var, ar Dieva žēlastību, nodrošināt mūsu grēku piedošanu, rezultātā var tikt pārvarēta nāve. Šī ir vienīgā cerība, kas cilvēkam ir, lai sasniegtu nemirstību. Mūžīgā dzīvība patiesībā ir dāvana. "Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā" (Romiešiem 6:23).

Ceļš, kādā Jēzus Kristus upuris to ir padarījis iespējamu, ir aplūkots kādā no tālākām lekcijām. Mūžīgā dzīvība tiks piešķirta nākotnē, kad notiks mirušo augšāmcelšanās. "Un daudzi no tiem, kas dus (tas ir, kas ir miruši) zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai" (Daniēla 12:2).

Tad tie, kuri šīs vērtīgās balvas cienīgi, tiks pārveidoti par nemirstīgām būtnēm. Mirušo augšāmcelšanās var likties neticama, bet tā ir viena no tām lietām, kurām Dievs liek mums ticēt. Mēs zinām, ka Dievam ir iespējamās visas lietas.

Augšāmcelšanās notiks tad, kad Jēzus Kristus atgriezīsies uz zemes. "Pats Kungs nāks no debesīm, tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši" (1. Tesalonīkiešiem 4:16). Dažas no zīmēm, kuras mums rāda, ka šie notikumi ir ļoti tīvu, paskidrotas šā kursa 9. lekcija. Mums jābūt gataviem tai dienai.

Kopsavilkums.

1. Nāve ir dzīves gals, bet ne vārti uz mūžību.
2. Pestīšana sākas ar pazemību.
3. Nāvi izraisa grēks.
4. Grēks ir neticība Dieva Vārdam un nepzklausība Viņa gribai.
5. Cilvēks nespēj pārtraukt grēkot.
6. Cilvēks var iegūt piedošanu ar ticību Dieva Vārdam un paklausību Viņa gribai.
7. Ticība ir paļūšanās uz Dieva Vārdu, un to parāda, paklausot tam.
8. Mūžīgā dzīvība ir Dieva balva, kas tiks dota Viņa uzticamajiem bērniem.
9. Mūžīgā dzīvība tiks dota pie augšāmcelšanās, kad Jēzus Kristus atgriezīsies uz zemes; šī ir cilvēka vienīgā cerība, lai iegūtu nemirstību.

Fragmenti Bībeles lasīšanai.

1.Mozus 2. un 3. Psalmi 49. un 146. Romiešiem 5. un 6. Salamans Mācītājs 9 1.Korintiešiem 15.

4. Iekcijas pārbaudījums.

Pasvītrijiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes un Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un saglabējiet to kā izziņas matereālu.

1. Kuri no sekojošajiem teikumiem ir patiesi?

- a) Nāve nāk kā grēka rezultāts.
- b) Viosi cilvēki grēko.
- c) Mūžīgā dzīvība ir Dieva balva.
- d) Labi cilvēki nemirst.

2. Kurš pants Bībelē parāda, ka nāve ir pilnīgs apziņas zudums?

- a) Salamana Pamācība 9:5
- b) Ecēchiēla 9:5
- c) Salamans Mācītājs 9:5
- d) Esteres 9:5

3. Kādu cilvēcisku īpašību Dievs prasa no cilvēka, kas meklē pestīšanu?

- a) Lepnums.
- b) Bagātība.
- c) Pazemība.
- d) Laime.

4. Bībele maca, ka Dievs izveidoja cilvēku no...

- a) citas sugas būtne.
- b) zemes pīšļiem (putekļiem).
- c) ūdens.
- d) Viņš viņu neizveidoja.

5. Kas ir "dzīve dvēsele"?

- a) Dzīva būtne.
- B Acs.
- c) Ķermeņa daļa.
- d) Nemirstīga būtne.

6. Kāpēc cilvēks tika radīts?

- a) Lai rūpētos par dzīvniekiem.
- b) Lai apstrādātu zemi.
- c) Lai iepriecinātu Dievu.
- d) Lai apmierinātu pats sevi.

7. Kads bija sods par Ādama un Ievas nepaklausību?

- a) Viņi bija nosodīti, lai mirtu.
- b) Viņus sita.
- c) Dievs pilnīgi novērsās no viņiem.
- d) Viņus nomētāja ar akmeņiem.

8. Kas ir grēks?

- a) Miesas prāts.
- b) Nāve.
- c) Dieva likuma pārkāpšana.
- d) Cilveka daba.

9. Ticība ir...

- a) paļāvība uz neiespējamo.
- b) Dieva nodomu zināšana.
- c) uzticēšanās nezināmajam.
- d) stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.

10. Bībele māca...

- a) ka nav cerības.
- b) par augšāmcelšanos no mirušajiem.
- c) par aizkapa dzīvi visiem.
- d) par nemirstību debesīs taisnajiem.

Papildinājums.

Kur mēs nokļūstam pēc nāves?

Ja jūs pieņemat daudzu cilvēku reliģisko ticību, jūs atbildēsiet uz šo jautājumu apmēram tā "Ja mēs savas dzīves laikā esam darījuši labu, mēs nokļūsim debesīs; bet ja nē, tad..." Šeit var būt jūsu apklusīsiet. Jūs neesat par to pārliecināti, bet jūs domājat "ellē".

Vai tas jūs pārsteigs, jums pateiks, ka šī atbilde ir pilnīgi nepareiza: ka patiesībā, kad mēs mirstam, mēs esam miruši un nenokļūstam nekur citur, izņemot kapu? Tas pat varētu jūsu sadusmot. Bet, ja jūs esat saprātīgi domājošs cilvēks, jūs nomierināsities un jautāsiet: "Vai tas patiešām tā ir?". Atbilde, ko apstiprina Bībeles mācība, ir notekts "jā", un vienīgā dzīve pēc nāves, par kuru Bībele runā, ir tā, kura seko mirušo augšāmcelšanai, Kristum atgriežoties no debesīm. Ja jūs meklējat tam pierādījumus, jūs atradīsiet tos Bībelē, un nopietni meklējumi tiks atalgoti.

Jūs atklāsit:

1. Ka cilvēka ķermenis ir cilvēks. "Un Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pīšļiem" (1.Mozus 2:7). "Pirmais cilvēks ir no zemes, no pīšļiem" (1.Korintiešiem 15:47). "Es (Ābrahāms) esmu pīšļi un pelni" (1.Mozus 18:27). "Jo Viņš zina, kādi radījumi mēs esam, Viņš piemin to, ka mēs esam pīšļi" (Psalmi 103:14). "Tu esi pīšļi, un pie pīšļiem tev atkal būs atgriezies" (1.Mozus 3:19).

Ja cilvēka ķermenis ir cilvēks, tad tas nozīmē, ka, kad ķermenis mirst, cilvēks arī mirst un tāpēc, cilvēkam mirstot, ir neiespējami nokļūt debesīs vai ellē.

2. Ka Cilvēka dzīvība jeb cilvēka gars nav cilvēks, bet cilvēka dvaša (elpa), ko padara dzīvu neredzamā, bet reālā enerģija vai Dieva spēks: "Viņš (Dievs) pats dod visiem dzīvību, elpu, un visu" (Apustuļu darbi 17:25).

"Viņa rokās ir visu dzīvo dvēseles un dzīvo miesu gars" (Ījaba 12:10). "Tiešām, kāds ir cilvēku, tāds pats ir arī dzīvnieku liktenis: visiem ir viena dzīvības dvaša" (Salamans Mācītājs 12:7).

Ja cilvēka dzīvība un gars nav cilvēks, bet Dieva spēks, kas dod viņam spēju elpot, tad tas nozīmē, ka šās dzīvības atgriešanās pie Dieva, kad pienāk nāve, nav cilvēka atgriešanās, bet gan tās enerģijas, kura eksistēja pirms cilvēka radīšanas, atgriešanās.

3. Svētajos Rakstos nekur nav apsolītas debesis kā atalgojums taisnajiem: "Jo Dāvids nav uzkāpis debesīs" (Apustuļu darbi 2:34). "Debesu debesis pieder tam Kungam, bet zemi Viņš deva cilvēku bērniem" (Psalmi 115:16).

Ja Dāvids nav uzkāpis debesīs, tad kā gan mēs varam cerēt, ka mēs tur nokļūsim?

4. Ka, saskaņā ar Svētajiem Rakstiem, mirušie vēl nav saņēuši atalgojumu: "Šie visi ir miruši ticībā, savas apsolītās lietas saņēmuši, bet no tālienes tās redzēdami un sveikdami" (Ebrejiem 11:13). "Un septītais eņģelis bazūnēja... tad nāca Tava dusmība un tā stunda, kur tiesās mirušos un kur algu saņems Tavi kalpi pravieši" (Atklāsmes grāmata 11:15,18).

Ja mirušie vēl nav saņēmuši atalgojumu, tad kā gan var būt patiesa vispārpieņemtā mācība, kas saka, ka cilvēks saņems atalgojumu, kad viņš mirst?

5. Ka, saskaņā ar Rakstiem, mirušie atrodas pilnīgā nesamaņas stāvoklī: "Nomirušie turpretī vispār vairs nezina nekā,... tiklab laiks mīlēt kā ienīst un dzīves iekāres deg viņiem jau sen pāri" (Salamans Mācītājs 9:5,6). "Jo nāvē Tevi vairs nepiemin. Kas gan pazemē tevi slavēs?" (Psalmi 6:6). "Ne mirušie slavēs To Kungu, nedz tie, kas nogrimuši klusuma zemē" (Psalmi 115:17). "Ne jau apakšzeme slavē Tevi, jau nāve teic Tavu slavu" (Jesajas 38:18).

Ja mirušie ir pilnīgi bez samaņas, un pat nepiemin Dievu, viņi nevar priecāties debesīs, vai ciest ellē, kā to māca populārā teoloģija.

6. Ka, saskaņā ar Rakstiem, laiks, kad mirušos tiesās un atalgos, būs pie augšāmcelšanās, kad Kristus atkal atgriezīsies uz zemes: "Tev būs atmaksa, kad taisni celsies augšām" (Lūkas 14:14). "Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā ar Saviem enģeļiem, un tad Viņš ikkatram atmaksās pēc viņa darbiem" (Mateja 16:27). "Tad nu es piekodu Dieva un Kristus Jēzus priekšā, kas tiesās dzīvus un mirušus, Viņa parādīšanos un Viņa Valstību minēdams" (2.Timotejam 4:1).

Jēzus saka, ka nāk stunda, kad tie, kas kalpos, "nāks ārā: tie, kas labu darījuši, lai celtos augšām sodam" (Jāņa 5:29). "Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam" (Daniēla 12:2).

Ja irušos netiesās, līdz Kristus atgriezīsies, tad kāds gan ir pamats mācībai, kas saka, ka viņi tiek atalgoti, kolīdz tie mirst?

7. Ka taisns atalgojums, kopā ar nemirstību, ir zemes mantošana: "Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi" (Mateja 5:5). "Tā Kunga svētītie iemantos zemi" (Psalmi 37:22). "Kas gaida uz To Kungu, tas iemantos zemi" (Psalmi 37:22). "Taisnīgajam virs zemes tā tiek atmaksāts" (Salamana Pamācības 11:31). "Es tev (tas ir, Dieva Dēlam), došu... pasaules galus par mantību" (Psalmi 2:8). "Kas valdīs pār visu zemi" (Atklāsmes grāmata 5:10).

Ja taisno atalgojums ir zemes iemantošana, tad ir skaidrs, ka ir nepareizi ticēt, ka viņu atalgojums ir "dzīvokļi debesīs".

5. lekcija.

Dieva apslījumi - 1

4. lekcija parādīja, ka no Bībeles viedokļa, kāpēc cilvēks mirst, nāves dabu un vienīgo cerību, kā tikt atpestītam no mūžīgā kapa. 5. lekcijā, apskatot dažus no Dieva apsolījumiem, mēs iegūsim lielāku sapratni par Svēto Rakstu atklāsmi par pestīšanu.

Atbrīvošanas solījums.

Iesākumā pēc Ādama un Ievas nepaklausības, lāstos, ko Dievs pasludināja cilvēka grēka dēļ, ir īss, bet brīnišķīgs solījums, kas dod cerības staru. Tas izteikts pantā, ko nav viegli saprast: "Un Dievs Tas Kungs sacīja čūskai: "Es celšu ienaidu starp sevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī" (1. Mozus 3:14-15).

Pilns šā apsolījuma izskaidrojums ir ārpus šīs lekcijas ietvariem, bet kad mēs iegūstam lielākas zināšanas par Dieva pestīšanas plānu, kļūst skaidrs, ka šeit ir pirmais solījums, ka beidzot gēku uzvarēs viens no Ievas pēcnācējiem. Grēkam tiks dots nāvīgs trieciens, bet pēcnācējs, kas to izdarīs, būs ievaints tikai īslaicīgi (tēlainā valodā- ievainojums galvā un ievainojums papēdī). Tas ir solījums par Pestītāju, kam jānāk, un Bībele neatstāj vietu šaubām, ka šis pestītājs ir Jēzus Kristus, uz ko norāda visi Dieva apsolījumi.

Dieva apsolījums Ēdenē.

Čūska kļuva par grēka simbolu, tāpēc, ka tā palīdzēja Ādamam un Ievai pārkāpt Dieva likumu. Jēzus lietoja to pašu vārdu par saviem ienaidniekiem, uzrunādams farizejus šādiem vārdiem: "Jūs čūskas, jūs odžu dzimums". Sitiens pa galvu, kas ir nāvīgs ievainojums čūskai, apsola pilnīgu grēka un nāves iznīcināšanu. Sievietes dzimums ir šis iznīcinātājs, un izpildot šo darbu, viņš saņem sitienu pa papēdi, tas ir ievainojums, no kura var atveseļoties.

Uzmanīga Bībeles lasīšana parādīs, ka šī līdzība par sievietes dzimumu runā par Kunga Jēzus Kristus dzīvi, nāvi un augšāmcelšanās, kurā viņš guva uzvaru pār grēku un nāvi un ir pavēris ceļu uz mūžīgo dzīvību visiem, kas tic viņam.

Norādījums uz to, kas ir šis sievietes dzimums, ir dots vārdos: "Redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls" (Jesajas 7:14).

Tas bija citēts enģeļa vēstījumā Jāzepam (Mateja 1:21-23), pasakot viņam, ka viņa saderinātā sieva Marija "dzemdēs dēlu, un tā vārdu tev būs saukt Jēzus, jo viņš atpestīs savu tautu no viņas grēkiem. Bet viss ir noticis, lai piepildītos, ko Tas Kungs runājis caur pravieša muti", un tad seko citāts no Jesajas grāmatas 1. nodaļas. Apustulis Pāvils to komentē tā: "Kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības" (Galatiešiem 4:4).

Ar Jēzus uzvaru pār grēku un nāvi, čūska (grēks) saņēma iznīcinošu triecienu pa galvu, t.i tika pilnīgi iznīcināts; kas attiecas uz Kristu, viņš ar savu nāvi pie krusta un savu neilgo uzturēšanos kapā, saņēma it kā ievainojumu papēdī, kā pravietis Jesaja to bija pravietojis: "Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts" (Jesajas 53:5). Tā bija pabeigts pirmais posms dieva pestīšanas plānā. Bet Kristus bija tikai pirmais, kas augšāmcelās. Vēl būs divi posmi, kuri pilnīgi likvidēs grēku un nāvi.

Otrais posms būs pabeigts, kad Kristus atgriezīsies, lai atalgotu savus draugus- tos, kuri ir darījuši visu, ko viņš tiem ir pavēlējis. Tos viņš iecels no mirušajiem un un dāvinās tiem mūžīgo dzīvību, ko viņi baudīs uz zemes kā valdnieki, kopā ar Kristu pārvaldot tautas, kas paklausies viņam atnākot. Šis posms ilgs tūkstoš gadus.

Trešais un pēdējais posms sāksies, beidzoties tūkstoš gadiem, kad notiks pēdējā tisa, kad grēks un nāve būs pilnīgi miznīcināti. "Kristum vajag valdīt, tiekāms vionš noliek visus ienaidniekus Sev zem kājām. Kā pēdējais ienaidnieks tiks iznīcināta nāve" (1. Korintiešiem 25-26).

Kā neticība atnesa nāvi, tā ticība un paklausība Evangēlijam kopa ar kristību un pastāvīgu cenšanos darīt labu var atnest mūžīgo dzīvību.

Skaidrais Dieva plāns.

Bībelei atklājot Dieva plānu, pestīšanas tēma parādās daudzos veidos. Tā sevišķi izpaužas atsevišķu cilvēku raksturu aprakstos, kuri ar savu dzīvi parādīja labu vai sliktu ticības piemēru (tas ir, tie, kuri ticēja un paklausīja Dievam, vai tie, kuri to nedarīja). Daudziem no šiem ticīgajiem Dievs ir devis lielus apsolījumus, kuri tiks apskatīti šajā un vēlākās lekcijās. Šajā lekcijā mēs apskatīsim divus izcilus cilvēkus, kas abi ir īstas ticības piemēri, kuru dzīve ir aprakstīta 1. Mozus grāmatā.

Noa.

Kad Ādama un Ievas pēcnācēju skaits pieauga, viņos sāka izpausties tieksme grākot, kuru viņi bija mantojuši no saviem nepaklausīgajiem priekštečiem. 1. Mozus grāmatā 6., nodaļā ir rakstīts: "... Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū un ka viņu sirdsprāta tieksmes ik dienas vērsās uz ļaunu" (1. Mozus 6:5).

Cilvēces stāvoklis bija tāds, ka "Dievam kļuva žēl, ka Viņš cilvēku zemes virsū bija radījis, un Dievs Savā sirdī ļoti noskuma" (1. Mozus 6:6).

Noa bija vienīgais cilvēks, ar kuru Dievs bija apmierināts (skat 1. Mozus 6:9). Dievs nolēma dot Savai radībai jaunu iespēju un šim nolūkam izmantot Noasu.

"Tad Dievs sacīja Noasam: "Ikvienas radības gals nāk Manā priekšā; jo zeme ir pilna varas darbu, ko tie dara; tādēļ es viņus izdeldēšu kopā ar zemi" (1. Mozus 6:13).

Plūdi.

Dievs nolēma sūtīt uz zemes plūdus, tā, lai visas gaisu epjošās būtnes, ieskaitot cilvēku, noslīktu. Plūdu aprakstu 1. Mozus grāmata daudzi uzskata par mītu. Bet, ja mēs to rūpīgi papētām, mēs atradīsim, ka ir daudz zinātnisku pierādījumu, kas atbalsta Bībeles stāsta patiesīgumu. Bībele izmanto stāstu par plūdiem, lai dotu lieliskas morālas pamācības Noas dzīve izceļas kā spīdošs ticības paraugs pretstatā viņa laikmeta neticībai.

Dieva apsolījums.

Visvaenais šoriez apsolīja, ka nekad vairs neiznīcinās zemi ar pūdiem. Dievam ir plāns priekš zemes, un Dievs apsolīja, ka gadalaikimūžīgi nomainīs cits citu un, ka diena un nakts sekos viena otrai pārtraukuma. Izlasiet 1. Mozus 8:21-22.

Tikai daži ir izglābti.

Tālākā mācība, ko dod šis stāsts, ir Būbeles patiesība, ka ir tikai relatīvi nedaudzi cilvēki, kas ir gatavi ticēt Dievam un, tāpat, nedaudz tiks pestīti. Šī likumsakarība, kas ir tik dzīvi atēlota stāstījumā par Plūdiem (1. Pētera 3:20), attiecas arī uz daudz svarīgāko pestīšanu no mūžīgās nāves, Kistus teica: Ieejiet pa šaurākajiem vārtiem, jo vārti ir plati un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet. "Bet šauri ir tie vārti un šauri ir tas ceļš, kas aizved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod" (Mateja 7:13-14).

Šis, un daudzi citi Bībeles piemēri un izteikumi, liek šaubīties par pasaules reliģijām, kuras apgalvo, ka tām pieder miljoniem "ticīgo". Bībele māca, ka pestīšana no mūžīgās nāves ir augstākā ērā atkarīga no katra atsevišķa cilvēka, un, ka tikai nedaudzi ir bijuši un ir sagatavoti pieņemt stingros noteikumus, ko Dievs liek pildīt- grūto un šauru ticības ceļu.

Ābrahāms.

Ābrahāms ir izcils tāda cilvēka piemērs, kas bija gatavs pieņemt un sekmīgi izturēt daudzos smagos pārbaudījumus, pateicoties viņa ticībai Dieva vārdam.

Arheoloģija apliecina Bībeles patiesīgumu.

Ābrahāms dzīvoja apmēram 2000 gadu pirms Kristus senajā pilsētā Ūrā, kura atradās netālu no Persijas līča gala. Arheologi nesen ir atklājuši vietu, kur atradās Ūra. Viņu atradumi parāda, ka šī pilsēta bija daļa no augsti attīstītas civilizācijas, kas spēja uzcelt lielas mājas, pilis un tempļus un radīt izcilus mākslas darbus. Arheoloģija palīdz mums studēt Bībeli, sniedzot mums dzīvo pagājušo gadsimtu atainojumu. Tā noteikti palīdz novērtēt Ābrahāma ticības diženumu, tāpēc, ka Dievs viņam pavēlēja: "Izej no savas zemes, no savas cilts un tēva nama uz zemi, kuru Es tev rādīšu" (1. Mzus 12:2). No arheoloģiskām liecībām mēs zinām, ka Dievs lika Ābrahāmam atteikties no relatīvi ērtas un drošas dzīves, lai dotos pretī nezināmām briesmām, kurās viņu

vadītu tikai Dievs. Ābrahāms, atšķirībā no Ādama un Ievas, noticēja un paklausīja. "Ticībā Ābrahāms ir paklausījis aicinājumam... un gāja, nezinādams, kurp viņš iet" (Ebrejiem 11:8).

Apsolījumi Ābrahāmam.

Abrahāma ticība balstījās uz svētības solījumiem, kuri sekoja Dieva pavēlei. Viņš saprata, ka, ja Dievs, Visvarenais un Visgudrais Radītājs, kaut ko apsola, tad tas noteikti piepildīsies. Dievs teica viņam: "Un es tevi darīšu par lielu tautu, Es tevi svētīšu un darīšu lielu tavu vārdu, un tu būsi par svētību. Es svētīšu tos, kas tevi svētī, un nolādēšu tos, kas tevi nolād, un tevī būs svētības visas zemes ciltis" (1. Mozus 12:2-3).

Ābrahāma dzīves laikā šie solījumi atkārtojās daudz reižu, un katru reizi pirmajam solījumam pievienojās vēl kaut kas. Šajā lekcijā mēs aplūkosim šo solījumu nozīmīgumu:

1. Ābrahāma pēcnācējiem piederēs Kanaānas zemes.
2. Ābrahāma pēcnācēji kūs par lielu tautu.
3. Vienā no Ābrahāma pēcnācējiem būs svētības visas tautas.

1. Ābrahāma pēcnācējiem piederēs Kanaānas zeme.

Zemi, uz kuru Dievs aizveda Ābrahāmu, senos laikos sauca par Kanaānu. Tā ir zemes platība, kura mūsdienās aptuveni sakrīt ar tagadējām Libānas, Israēlas, Sīrijas un Jordānijas valstīm Vidusjūras austrumu piekrastē. (skatiet 1. Mozus 15:8). Kad Ābrahāms noklusa Kanaānā, Dievs viņam teica: "Taviem pēcnācējiem es došu šo zemi" (1. Mozus 12:7). Šis solījums atkārtojās vēlāk: "Jo visasd tās zemes, ko Es tev rādu, Es uzmūžīgiem laikiem došu tev un taviem pēcnācējiem" (1. Mozus 13:15).

Īpaši svēri ir vārdi "tev" un "uz mūžīgiem laikiem". Ja nebūtu šo divu svarīgo faktoru, mēs varētu saprast, ka šis solījums attiecas uz to, kā Izraēlieši iekaroja un ieņēma Kanaānu senajos laikos, kā tas ir pierakstīts Jozuas grāmatā. Bet tas bija tikai daļējs piepildījums, jo pirmkārt, šis solījums bija dots Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem, otrkārt, šī zeme piederētu viņiem mūžīgi. Pirmām kārtām, Bībele atklāj, ka dzīvodams Kanaānā, Ābrahāms bijalīdzīgs mūsdienu beduīnam un kad viņa sieva nomira, viņam bija jāpērk zemes gabals, kur viņu apglabāt. Beigās arī viņš nomira, nesaņēmis apsoltoto zemes mantojumu (Apustuļu darbi 7:2-5).

Otrām kārtām, ir skaidrs, ka ne Ābrahāms, ne viņa pēcnācēji, Izraēla tauta, kura ir bijusi ilgu savas nacionālās pastāvēšanas laiku izraidīta no Kanaānas, nav saņēmuši to mūžīgā īpašumā.

Atbildi sniedz augšāmcelšanās.

Ir pilnīgi skaidrs, ka šis solījums piepildīsies pilnībā tikai nākotnē. Lai tas varētu notikt, ir vajadzīgs ne mazāks notikums, kā augšāmcelšanās Ābrahāmam un viņa patiesajiem pēcnācējiem, kurus Bībele definē kā līdzīgus Ābrahāmam viņu ticībā un paklausībā Dieva pavēlēm. Pēc augšāmcelšanās viņi, kā nemirstīgas būtnes, saņems īpašumā Kanaānu uz mūžīgiem laikiem (Mateja 8:11).

Šie fakti kļūst vēl saprotamāki, apskatot pārējos solījumus.

2. Ābrahāma pēcnācēji kļūs par lielu tautu.

Šis solījums parādās visā Ābrahāma dzīves aprakstā un kā Bībele rāda, ir ticis lielā mērā izpildīts (1. Mozus 12:2; 1. Mozus 13:16; 1. Mozus 15:5; 1. Mozus 22:17).

1. Mozus grāmatā ir rakstīts, ka Ābrahāma dēls Īzāks un viņa mazdēls Jēkabs (kura vārds bija pāvedots par Israēli) kļuva par pirmajiem Israēliešu tautas priekštečiem. Viņi dzīvoja Kanaānā, līdz Jēkabs bada laikā aizveda savu ģimeni uz Ēģipti. 2. Mozus grāmata pastāsta, kā Jēkaba pēcnācēju skaits pieauga par atutu ar vairāk nekā diviem miljoniem cilvēku, un ēģiptieši viņus paverdzināja. Apmēram 1500. gadā pirms Kristus Divs sūtīja Mozu, lai atbrīvotu viņus un aizvestu uz Kanaānu. Jozuas, Mozus sekotāja, grāmata, stāsta, kā divpadsmit Israēla ciltis iekaroja Kanaānu. Sekojošās Bībeles grāmatas apraksta, kā Izraēla ciltis attīstījās līdz šim, ap 1000. gadu pirms Kristus, tā kļuva par varenu un plaukstošu ķēniņvalsti Dāvida un Salamana valdīšanas laikā.

Jaunā Derība izskaidro apslījumu.

Bībele parāda, ka pēc Salamana nāves Israēls panīka un galu galā tika izraidīts no Kanaānas tāpēc, ka tauta, vispārīgi runājot, neticīga un nepaklausīga Dievam (5. Mozus 28:15-68). Jaunajā Derībā mēs atrodam brīnišķīgu izskaidrojumu solījums, kas tika izskaidrots Ābrahāmam. Vēstulē Romiešiem apustulis Pāvils paskaidro, ka "ne visi, kas cēlušies no Israēla, ir patiesi Israēlieši. Ne arī tāpēc, ka tie cēlušies no Ābrahāma, visi ir viņa bērni" (Romiešiem 9:6-7).

Tas ievada svarīgu principu, ka sbiaj īsi pieminēts sakarā ar pirmo solījumu. Lielajai tautai, kura bija jānāk no Ābrahāma nebija jāstāv no neticīgiem miesīgiem pēcnācējiem, bet gan no tādiem kas parādīja tādu pašu ticību kā Ābrahāms. Katrā paaudzē tādu ir bijis maz, bet, kad viņi būs piecelti no mirušajiem kad Jēzus atgriezīsies uz zemes, viņi tiks sapilcēti kopā vienā lielā tautā. Tad Ābrahāms redzēs savus nemirstīgos pēcnācējus, slavējot Dievu par viņa pestīšanu, veidojot "lielu pulku, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, no valodām..." (Atklāsmes grāmata 7:9). Tā šis solījums būs izpildīts daudz brīnišķīgākā veidā, nekā tad bija pagātnē

3. Vienā no Ābrahāma pēcnācējiem būs svētītas visas tautas.

Tomēr cilvēce vēl nav saņēmusi vislielāko no visām svētībām, uz kuru attiecas šis solījums-atbrīvošanu un vispārējā grēka un nāves lāsta. Bībele atklāj, ka pienāks laiks, kad: "Tā Kunga godība piepildīs visu zemi" (4. Mozus 14:21).

Ir maz vietas Dieva godībai, kamēr cilvēks piepilda zemi ar vardarbību un apspiešanu, un, kamēr pastāv vgrāks un nāve. Acīmredzot, ir nepieciešama liela pārmaiņa, lai atnestu brīnišķīgo svētības laiku, par kuru mēs lasām Bībeles pravietojumos (Psalms 72; Jesajas 32). Lai arī ciok liela būs šī pārmaiņa, tā noteikti piepildīsies! Šis ir evaņģēlija (labās vēsts) vēstījums, kurš tiek mācīts visā Bībelē. Tikai nedaudzi saprot, ka solījums, kas tika dots, Ābrahāmam 2000 gadu pirms Kristus, ir šī evaņģēlija pamatā. "Bet raksti, paredzēdami, ka Dievs pēc ticības taisno pagānu (tautas), ir Ābrahāmam iepriekš pasludinājuši prieka vēsti (evaņģēliju): tevī taps svētītas visas tautas" (Galatiešiem 3:8).

Jēzus Kristus- Ābrahāma pēcnācējs.

Jēzus Kristus centrālā figūra evaņģēlijā un tāpat solījumos, kas bija doti Ābrahāmam. Jaunā Derība sākas ar šādiem vārdiem: "Jēzus Kristus... Ābrahāma dēla, cilts grāmata" (Mateja 1:1).

Tā turpinās ar ciltsrakstiem, kuri parāda ka Jēzus izcelšanās no Ābrahāma, un šī tēma ir atrodama viscaur Jaunajā Derībā. Pāvils norāda savā vēstulē galatiešiem, ka šajā apsolījumā ir norādīts uz vienu īpašu pēcnācēju un, ka tas ir Jēzus: "Ābrahāmam un viņa dzimumam ir doti apsolījumi. Nav rakstīts "un dzimumiem", tas ir par daudziem, bet par vienu: "un tavam dzimumam", proti, "Kristum" (Galatiešiem 3:16).

Jēzus ir parādīts kā kaut kas vairāk, nekā tikai Ābrahāma miesīgais dēls; taja pašā vēstulē ir teikts, ka "tie, kas tic, ir Ābrahāma bērni" (Galatiešiem 3:7).

Ja mēs atceramies Bībeles definīciju par ticību kā paļaušanos un paklausību uz Dievu (kas ir pilnīgs pretstats grēkam), tad kļūst saprotams, ka Jēzus bija visdzižākais no visiem Ābrahāma daudzajiem dēliem. Viņš vienīgais no visa cilvēku dzimuma varēja patiesi tekt saviem pretiniekiem, nebaidoties no pretrunas: "Kurš no jums Man var uzrādīt kādu grēku?" (Jāņa 8:46).

Vislieliskākā vēsts Jaunajā Derībā ir tā, ka Jēzus ar savu ticību uzvarēja grēku, un tā "ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju" (2. Timotejam 1:10).

Evaņģēlijs pasludināts visām tautām.

Vecās derības laikos vēsts par pestīšanu (Evaņģēlijs) bija Izraēla tautas privilēģija, bet viņi nespēja atsaukties uz aicinājumu būt uzticīgiem un paklausīgiem Dievam. Tad nāca Jēzus un sūtīja savus apustuļus sludināt pestīšanas evaņģēliju visām tautām (Marka 16:15).

Daudzi uzskata, ka tā ir izpildīts Dieva solījums, ka visas tautas būs svētītas Jēzū Kristū, Ābrahāma pēcnācējā. Tomēr, tas bija tikai viens liels solis Dieva plānā, lai piepildītu zemi ar Viņa godību. Jēzus zināja, ka tikai nedaudzi pieņems šo brīnišķīgo vēsti, tāpēc, ka tā nozīmē ieiešanu pa šaurajiem ticības vārtiem; un tagad, gandrīz 2000 gadus vēlāk, evaņģēlija sludināšana nav vēl atnesusi svētību visām tautām.

Dieva valstība uz zemes. Neskatoties uz visu to, šis brīnišķīgais laiks tuvojas!

Jēzus Kristus atgrizīsies uz zemes, lai pieceltu no mirušiem visus, kas ir atbildīgi, tai skaitā to, kas ir "tērpušies Kristū", un kuri tāpēc ir kļuvuši par Ābrahāmam doto solījumu mantiniekiem (Galatiešiem 3:27, 29).

Tajā laikā Ābrahāma svētība nonāks uz visām tautām ar viņu pēcnācēju Jēzu Kristu (Galatiešiem 3:14). Jēzus būs ķēniņš pār visu zemi un tiks nodibināta Dieva Valstība, kas ievadīs tādu svētības laiku, kādu šī pasaule nekad nav piedzīvojusi.

Tāpēc visiem kristiešiem tiek mācīts lūgt Dievu: "Lai nāk Tava Valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes" (Mateja 6:10).

Kopsavilkums.

1. Solījums par pilnīgu atbrīvošanu no grēka un nāves bija dots tūlīt pēc Ādama un Ievas grēkā krišanas.
2. Dieva pestīšanas plāns ir atklāts solījumos, ko Viņš deva ticīgajiem.
3. Stāsts par plūdiem parāda, ka tikai nedaudzi tiks izglābti.
4. Arheoloģijas atklājumi apstiprina Bībeles pareizību.
5. Dievs deva Ābrahāmam brīnišķīgus apsolījumus viņa ticības dēļ.
6. Neviens no šiem solījumiem vēl nav pilnībā piepildījies.
7. Šie apsolījumi norāda uz Jēzu Kristu, kas uzvarēja grēku un nāvi.
8. Jēzus Kristus var izglābt no mūžīgās nāves visus tos, kas, tāpat kā Ābrahāms, tic un paklausa Dievam.
9. Šie apsolījumi tiks izpildīti, kad Jēzus atgriezīsies uz zemes, lai nodibinātu Dieva Valstību.
10. Dieva Valstība atnesīs svētības laiku uz zemes, kura tad būs piepildīta ar Dieva godību.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

1.Mozus 6, 12, 13, 15, 17, 22

5.Mozus 28

Psalmi 72

Jesajas 32

Jāņa 8

Apustuļu darbi 7

Romiešiem 4

Galatiešiem 3

Ebrejiem 11

5. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Kā sauca cilvēku, ar kuru Dievs bija apmierinats, kā ir rakstīts 1.Mozus 6:9 ?

- a) Ādams
- b) Noa
- c) Ēnohs
- d) Ābels

2. Kā Dievs iznīcināja ļaunos cilvēkus stāstā, kas pierakstīts 1.Mozus grāmatas 6.- 8. nodaļai ?

- a) Zemestrīce
- b) Bads
- c) Plūdi
- d) Slimības

3. Cik cilvēku tika izglābti no lielās nelaimes 1.Mozus grāmatas 6.-8. nodaļai ?

- a) 8
- b) 18
- c) 88
- d) 80

4. Kā ticīgie cilvēki tika pasargāti no nelaimes 1.Mozus grāmatas 6.-8. nodaļai?

- a) Viņi dzīvoja šķirstā.
- b) Dievs viņus paslēpa.
- c) Viņi dzīvoja augstā kalnā.
- d) Dievs viņus aizveda projām.

5. Kur Ābrahams dzīvoja, pirms Dievs viņu uzrunāja?

- a) Bābelē
- b) Bētelē
- c) Sodomā
- d) Ūrā

6. Uz kuru zemi Dievs aizveda Ābrahāmu?

- a) Ēģipte
- b) Kānaāna
- c) Ēdoma
- d) Salema

7. Vai evaņģēlija vēsts bija pasludināta Abrahāmam?

- a) Jā
- b) Nē
- c) Varbūt
- d) Mēs to nezinām

8. Kad Ābrahāms saņems pilnīgu viņam dotā Dieva apsolījuma piepildījumu?

- a) Viņš to jau ir saņēmis.
- b) Mēs to nezinām.
- c) Kad Jēzus atgriezīsies uz zemes, lai nodibinātu Dieva valstību.
- d) Ābrahāms ir miris, tāpēc viņš nesaņems šā apsolījuma piepildījumu.

9. Kurš bija vis dižākais no Ābrahāma pēcnācējiem?

- a) Jūdass
- b) Jēkabs
- c) Jāzeps
- d) Jēzus

10. Kuras trīs no sekojošām lietām Dievs apsolīja Ābrahāmam?

- a) Viņa pēcnācējiem piederēs Kānaānas zeme.
- b) Viņi dzīvos mūžīgi debesīs.
- c) Viņa pēcnācēji kļūs par lielu tautu.
- d) Viņš ātri kļūs bagāts.
- e) Vienā no viņa pēcnācējiem būs svētītas visas tautas.
- f) Visi viņa pēcnācēji būs uzticīgi Dievam.
- g) Vciņa pēcnācēji vienmēr atcerēsies Ābrahāma ticību.

6. lekcija

Kungs Jēzus Kristus.

Šī lekcijā runās par Kungu Jēzu Kristu- Dieva plānā centrālo figūru. Jēzus ir vārds, ko deve bērnam, kas piedzima Bētlēmē pirms 2000 gadiem. Šis vārds nozīmē "Pestītājs", un tas tika dots pēc eņģeļa pamācības: "Tā vārdu tev būs saukt Jēzus, jo Viņš atpestīs Svu tautu no viņas grākiem" (Mateja 1:21).

"Kristus" patiesībā ir tituls un nozīmē "iesvaidītais", tāpēc "Sevišķi izvēlētais". Jezus bija Kristus tieši tāpat, kā Jāni sauca par Kristītāju.

Dieva plāns pašā sākumā.

Iepriekšējā lekcijā bija parādīts, ka Dievs jau pašā sākumā, Ēdenē, bija nolēmis sūtīt Pestītāju- to, kurš uzvarētu grēka varu. Turpat bija arī norādīts, ka tas, kurš atnesīs cilvēcei tādu svētību, būs viens no Ābrahāma pēcnācējiem. Marija zināja, ka viņas dēls bija šis apsolītais, un savā Gaviļu Dziesmā viņa dziedāja: "Mana dvēsele slavē To Kungu, un mans gars gavigē par Dievu, manu pestītāju. Viņš gādājis par Savu kalpu Izraēlu un pieminējis Savu žēlastību, kā Viņš runājis uz mūsu tēviem, uz Ābrahāmu un viņa dzimumu mūžīgi" (Lūkas 1:46-47, 54-55).

Citi apsolījumi.

Pravietis Daniels runāja par laiku, kad parādīsies Mesija. Pravietis Miha rakstīja par viņa dzimšanas vietu. Matejs apraksta, kā Austrumu Gudrie atnāca pie Heroda. Ievērojiet, cik bieži Matejs raksta par notikumiem, kuri piepilda Vecās Derības praviešu vārdus: Mateja 1:22; Mateja 2:5; Mateja 2:15 u.t.t.

Dieva bija pašā sākumā nolēmis sūtīt Jēzu un, kad pienāca īstais laiks, šis Dieva lēmums tika izpildīts. Jānis rakstīja: "Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības" (Jāņa 1:14).

Kāpēc Jēzus atnāca?

Kāds labi pazīstams pants, kas ir minēts šajās lekcijās iepriekš, skan: "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību" (Jāņa 3:16).

Dievs patiešām deva pasaulei Jēzu. Eņģelis Gabriels parādījās Marijai, lai patektu, ka viņai piedzims dēls. Marija jautāja, kā tas būs iespējams, jo viņa bija jaunava. Eņģelis atbildēja: "Svētais gars nāks pār tevi, un Visaugstā spēks tevi apēnos, tāpēc tas, kas no tevis dzims būs svētīts un taps saukts Dieva Dēls" (Lūkas 1:35). Tas arī bija pravietots, kā raksta Matejs (Mateja 1:22-23).

Upuris.

Jūs varbūt zināt ka Vecās Derības laikos upurēja dzīvniekus, lai pastāvīgi atgādinātu grēka sekas un, kā no tā atbrīvoties. Cilvēks, kas nesa upuri, atzina ka nāve ir grēka rezultāts, un ar šā dzīvnieka nāvi viņš parādīja, ka viņš piekrīt šim principam (3.Mozus 1:3-4). Pāvils rakstīja: "Grēka alga ir nāve" (Romiešiem 6:23).

Vēstulē Ebrejiem ļoti skaidri bija izcelti trīs punkti:

1. Upurēšana Vecajā Derībā atgādināja par principu, ka grēks atnes nāvi- tas bija n-poteikts jau pašā sākumā (Ebrejiem 10:3).
2. Tā kā dzīvnieki nebija darījuši nekā ļauna, viņi tikai attēoja šo mācību: "Jo bauslībai piemīt nākamo labumu ēna, ne pats lietu veids; nekad nevar ik gadus ar tiem pašiem upuriem, ko nepārtraukti atnes, padarīt pilnīgus tos, kas ar tiem tuvojas" (Ebrejiem 10:1).
3. Dzīvnieku upuri nevarēja atņemt grēku. "Jo vēršu un āžu asinīm nav varas atņemt grēkus" (Ebrejiem 10:4).

Bībele sakaidri parāda, par to, ko nevarēja izdarīt dzīvnieku upuri, spēja izdarīt Jēzus, atdodams savu dzīvību kā pilnīgu upuri: "Bet Viņš, vienu upuri par grēkiem upurējis uz visiem laikiem ir nosēdies pie Dieva labās rokas" (Ebrejiem 10:12).

Jauns sākums.

Bībele parāda, ka, tā pat kā Ādams ar savu nepaklausību ienesa pasaulē grēku un tātad, arī nāvi, tā Jēzus ar savu nevainojamo dzīvi "ir cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību" (2.Timotejam 1:10).

Tāpēc, ka Jēzus dzīvoja nevainojamu dzīvi, kad viņš nomira, tad "tas nevarēja būt", ka viņš paliktu miris (Apustuļu darbi 2:24). Dieva piecēla viņu no mirušajiem.

Ir daudzas reizes norādīts uz pretstatu starp Ādamu nepaklausības sekām un Jēzus paklausības sekām.

"Tātad, ka viena cilvēka vainas dēļ pasaulē ienācis grēksun ar grēku- nāve, tā visu cilvēku dzīvē ienākusi nāve , jo visi viņi ir grēkojuši". "Jo, kā ar viena cilvēka nepaklausību neskaitāmi kļuvuši grēcinieki, tā pat ar viena cilvēka paklausību neskaitāmi kļūs taisnoti". "Lai, tāpat kā līdz šim grēks ir valdījis nēvē, turpmāk valdītu žēlastība cau taisnību un mūžīgu dzīvību, cau mūsu Kungu Jēzu Kristu" (Romiešiem 5:12, 19, 21).

Kā mēs sekojam Ādama paraugam, tāpat mēs varam sekot arī Jēzus paraugam. Mēs varam saņemt dzīvību, ko viņš atnesa: "Jo, kā Ādamā visi mirst, ta pat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti" (1.Korintiešiem 15:22).

Ir vajadzīga ticība.

4. lekcijā ir paskaidrots, ka cilvēks pēc savas dabas ir mirstīgs un ka ir vajadzīga ticība, lai saņemtu dzīvību, ko ir apsolījis Dievs. Tas ir kļuvis iespējams, tikai pateicoties Jēzus darbam: "Tāpat grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīvība Jēzū Kristū, mūsu Kungā" (Romiešiem 6:23).

Tāpēc pestīšana, ko Dievs piedāvā, ir ar noteikumu: "Jo tik ļoti Dievs pasauli ir mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu..." (Jāņa 3:16).

Lūk kāpēc Dieva Dēlu sauca par Jēzu: "Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem" (Mateja 1:21).

Jēzus darbība tagad.

Pēc savas augšāmcelšanās Jēzus uzkāpa debesīs. Viņam aizejot, divi eņģeļi paziņoja, ka viņš atgrizīsies: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam" (Apustuļu d. 1:11). Pēteris teica, ka Jēzus paliks debesīs, līdz "viss būs piepildīts" (Apustuļu d. 3:19-20).

Jēzus atgrizīsies, lai pabeigtu piepildīt Dieva plānu. Tagad Viņš ir starpnieks starp Dievu un cilvēku. Viņš ir aprakstīts kā Augstais Priesteris, kurš var aizlūgt par mums pie Visu varenā. "Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem- cilvēks Kristus Jēzus" (1.Timotejam 2:5).

Vēstule Ebrejiem paskaidro, ka tāpēc Jēzus dzīvoja uz zemes un "Viņa visās lietās bija jātop brāļiem līdzīgam" (Ebrejiem 2:17). Viņš spēj saprast, kā mēs jūtamies un spēj just līdzīgi mūsu vajadzībām. "Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzīgi just mūsu vajadzībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka". "Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību īstā laikā" (Ebrejiem 4:15-16).

Kopsavilkums.

1. Jēzus piedzima, Svētajam Garam iedarbojoties uz jaunavu Mariju. Tāpēc Viņš bija Dieva Dēls.
2. Vārds "Jēzus" nozīmē "Pestītājs", un jau pašā sākumā Dievs bija nolēmis radīt ceļu, kā cilvēks varētu izglābties no grēka dabīgajām sekām.
3. Grēka alga ir nāve. Dzīvnieku upurēšana regulāri atgādināja šo principu, bet tā nevarēja "paņemt prom grēku".
4. Jēzus bija nevainojams upuris.
5. Jēzus tagad ir debesīs, kā žēlsirdīgs Augstais Priesteris, tāpēc, ka viņš zina visu no savas paša pieredzes.
6. Dievs ir apsollījis sūtīt Jēzu Kristu atpakaļ uz zemi, lai viņš kļūtu par Ķēniņu un pabeigtu Dieva plānu.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

Mateja 1:18-25

Mateja 2

Lūkas 1:26-38

Lūkas 2

Jāņa 1:1-14

Romiešiem 5

6. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Vārds "Jēzus Kristus" nozīmē...

- a) Pestītājs
- b) Svaidītais
- c) Pestītājs Svaidītais
- d) Svaidītais Pestītājs

2. Kasa bija Jēzus māte?

- a) Elizabete
- b) Marija
- c) Marta
- d) Ruta

3. Kas bija Jēzus īstais tēvs?

- a) Jāzeps
- b) Dāvids
- c) Ābrahāms
- d) Dievs

4. Mihas 5:2 kā Jēzus dzimšanas vieta ir minēta...

- a) Nācarete
- b) Bētleme Efratā
- c) Bētleme Jūda
- d) Galileja

5. Dzīvnieku upurēšana Vecās Derības laikos...

- a) bija atgādinājums, ka grēks atnes nāvi.
- b) bija vajadzīga, lai remdētu Dieva dusmas.
- c) bija māņticības rezultāts.
- d) bija vajadzīga, lai dotu pestīšanu.

6. Kāpēc Jēzus tika sūtīts pirms 2000 gadiem?

- a) Lai pestītu ebrejus.
- b) Lai būtu nevainojams upuris par grēku.
- c) Lai pabarotu nabagos.
- d) Lai nodibinātu valstību.

7. Kur Jēzus ir tagad?

- a) Kapā
- b) Debesīs
- c) Uz šīs zemes
- d) Mēs nezinām

8. Vai Jēzus Kristus atgriezīsies uz zemes?

- a) Jā
- b) Nē
- c) Mēs nezinām
- d) Varbūt

9. Ko Jēzus dara tagad?

- a) Viņš vada mūsu dzīves.
- b) Viņš darbojas Dieva priekšā kā Augstais Priesteris.
- c) Viņš vada valdības.
- d) Mēs nezinām.

10. Kas ir Dieva dāvana, pateicoties Jēzum Kristum?

- a) Labklājība.
- b) Mūžīgā dzīvība nākotnē.
- c) Ilgs mūžs tagad.
- d) Miers un klusums tagad.

Atbilžu kopsavilkuma lapa.

Ir svarīgi, lai jūs uzrakstītu savu vārdu, un pilnu adresi un valsts nosaukumu uz šīs Kopsavilkuma lapas ļoti skaidri, citādi mums nebūs iespējams jums atbildēt.

Katras Lekcijas beigās šajā brošūrā ir Pārbaudījumu lapa ar 10 jautājumiem, uz kuriem ir lielākais piecas iespējamās atbildes- a), b), c), d), vai e)- dažos gadījumos ir nepieciešama vairāk nekā viena atbilde.

Pasvītrojiet burtu vai burtus, kas norāda uz jūsu atildi. Piemēram, 1. lekcijas 7. jautājums: ja, pēc šīs lekcijas izstudēšanas jūs domājat, ka Bībelē ir 23 atsevišķas grāmatas, jūs pasvītrosiet burtu d).

Atbildiet uz visiem Pārbaudījumu jautājumiem, pasvītrojiet pienācīgos burtus, tad pārceļiet tos uz Kopsavilkuma lapas otrajā pusē un atsūtiet to mums tikai Kopsavilkuma lapu; tas nozīmē, ka Pārbaudījuma lapa paliek jums izziņai.

Sūtiet savu pabeigto Kopsavilkuma lapu uz šo adresi:

Introducing Bible Basics, Duncan Heaster. Latvian edition. Carelinks, PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA www.carelinks.net email info@carelinks.net

vai

Christadelphian Advancement Trust
Reg. Charity No. 1014615
PO Box 3034
South Charity Surrey CR2 0ZA
ENGLAND / ANGLIJA

Lūdzu rakstiet ar drukātiem burtiem:

Jūsu vārds _____

Jūsu adrese _____

Personīgais telefona numurs _____

Darba telefona numurs _____

Bībeles studiju piezīmes 3

- **Dieva apsolījumi (2)**
- **Kristus augšāmcelšanās**
- **Kristus atgrišanās**

Mācību metode

Šīs četras "Bībeles studiju piezīmju" brošūras, ar trīs lekcijām katra, ir sastādītas, lai palīdzētu jums iegūt vispārēju priekšstatu par to, ko māca Bībele, un kā jūs varat dalīties priekšrocībās, ko dod piederība pie kristiešiem. Jūs gūsiet vislabākās sekmes, izlasot šīs "lekcijas" vairākas reizes un sameklējot ieteiktos fragmentus Bibelē. Tad atbildiet uz izvēles jautājumiem, kas atrodas katras lekcijas beigās, atkal ieskatoties piezīmēs, ja jūs neesat pārliecināti par pareizo atbildi. Nav nekādas nozīmes ātri pārlasīt lekcijas un mēģināt uzminēt atbildes; ir dots pietiekami daudz informācijas, lai jūs spētu atbildēt uz visiem jautājumiem pareizi, un tas kalpos par labu pamatu turpmākajām studijām.

Kad jūs esat pabeiguši jautājumus, pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas, kas ir šīs brošūras beigās.

Kad visas trīs lekcijas ir pabeigtas, atsūtiet Atbilžu kopsavilkuma lapu mums. Kad skolotājs to pārbaudīs, un ieliks atzīmi, viņš to jums atsūtīs atpakaļ, kopā ar nepieciešamiem papildu komentāriem un nākošo "Bībeles studiju piezīmju" brošūru.

Ja jums būtu kādi jautājumi par Bībeles tēmu, mēs ar prieku palīdzēsim jums atrast atbildi pašā Bibelē.

Bībeles studiju piezīmju komplekts.

Pavisam ir četras brošūras, un katrā no tām ir trīs lekcijas. Tās var studēt jebkurā secībā, bet vislabākās sekmes var sasniegt, sākot ar 1. un beidzot ar 4. brošūru.

Nr. 1.

Bībele

Dievs

Dieva Plāns Un Nolūks

Nr.2.

Nāve

Dieva apsolījumi

Jēzus Kristus

Nr. 3.

Dieva apsolījumi (2)

Kristus augšāmcelšanās

Kristus atgriešanās

Nr.4.

Evangēlijs

Kristība

Dieva Valstība

7. lekcija

Dieva apsolījumi- 2.

Dievs apsolīja Ābrahāmam, ka viņā un viņa dzimumā (pecnācējā) būs svetītas visas zemes ģimenes. 5.lekcija parādīja, ka šis pēcnācējs, kas atnesīs svetību uz zemes, ir Jēzus. To saprotami māca Jaunā Derība (Galatiešiem 3:16).

Ābrahāms ir parādīts kā ticības paraugs, un mēs uzzinām, ka, ja mēs gribam paradīt savu ticību, tad mums jādzīvo tāpat kā Ābrahāmam, paļaujoties uz Dievu un paklausot Viņa gribai.

Israēla tauta, kas radās no Ābrahāma, bija vergi Ēģiptē. Mozus viņus izveda no Ēģiptes pēc tam, kad desmit šausmīgas mocības bija piespiedušas ēģiptiešus atzīt ka debesīs ir Dievs, kas vada pasaules notikumus. 2.Mozus grāmata (Exodus, kas nozīmē "iziešanu") stāsta mums par šiem notikumiem.

Beidzot Israēla tauta apmetas Kanaāna zemē, kur bija dzīvojis Ābrahāms. Viņu pirmais ķēniņš bija Sauls un otrs bija Dāvids, kurš uzrakstīja daudzus no Psalmiem.

Apsolījums Dāvidam.

Psalmos Dāvids saka, ka Dievs bija devis viņam īpašu apsolījumu. "Tas Kungs ir devis Dāvidam patiesu zvērestu, no tā Viņš neatkāpsies: "No tavas miesas augļiem Es celšu uz tava troņa" (Psalmi 132:11).

Kad bija no dibināta ķēniņvalsts un tautai bija miers, Dāvids gribēja uzcelt Dievam templi vai lūgšanas namu. Pie Dāvida tika atsūtīts pravietis Nātans, lai pateiktu viņam, ka, lai arī Dievs negribēja, ka Viņš celtu templi, Dievs nodibinās Dāvida ķēniņa namu, un viens no šiem ķēniņa pēcnācējiem pārvaldīs viņa valsti mūžīgi.

"Kad tavš laiks būs piepildījies un tu dusēsi līdz ar saviem tēviem, tad Es uzcelšu tavu dzimumu pēc tevis, kas nāks no tavām miesām, tam Es nostiprināšu viņa ķēniņa valstību".

„Un tas uzcelš namu Manam Vārdam, un Es nostiprināšu viņa ķēniņa valstības troni uz mūžīgiem laikiem”.

"Tavs nams un tava ķēniņa valstība- tie pastāvēs mūžīgi Manā priekšā; tavam goda krēslam būs nesatricināmi būt mūžīgi!" (2. Samuēla 7:12-13 un 16).

Šajos pantos ir trīs savarīgi punkti:

1. Šis apsolījums neattiecās uz Salamonu, Dāvida dēlu, tāpēc, ka Dievs teica, ka "viņa ķēniņa valstības tronis" būs nodibināts uz mūžīgiem laikiem. Lai arī Salamons bija slavens ar savu bagātību un gudrību, viņš tomēr nevaldīja użīgi. 14. pantā pravietis Nātans saka Dāvidam, ka Dievs būs tēvs šim varenajam ķēniņam, kas būs viņa pēcnācējs. "Es viņam būšu par tēvu, un viņš Man būs par dēlu" (2. Samuēla 7:14).
2. Šis ķēniņš valdīs uz Dāvida troņa (2. Samuēla 7:12).
3. Dievs pasludina, ka Viņš tam liks piepildīties (2. Samuēla 7:12)

Praviešu mācība.

Šie fakti ir uzsvērti visā Bībelē. Izlasiet sekojošo fragmentu no pravieša Jesajas grāmatas, kuru bieži citē Ziemassvētkos.

"Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, valdība guļ uz viņa pleciem. Viņa vārds ir Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks. Viņa valstība ies plašumā, un miers būs bez gala uz Dāvida troņa un Viņa ķēniņa valstībā, Viņam to nostiprinot un atbalstot ar tiesu un taisnību no šā laika mūžīgi. To darīs tā Kunga Cebaota dedzīgums" (Jesajas 9:5-6).

Šeit ir uzsvērti tie paši punkti:

1. "Viņa valstība būs bez gala".
2. "Uz Dāvida troņa un Viņa ķēniņa valstībā".
3. "To darīs tā Kunga Cabaota dedzīgums".

Jēzus ir apsolītais ķēniņš.

Nav šaubu par to, kas būs šis diženais ķēniņš, kas cēlies no Dāvida.

Enģelis Gabriēls parādījās Marijai pirms Jēzus dzimšanas un teica viņai: "Tas būs liels, un viņu sauks par Visaugstākā Dēlu, un Dievs tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida troni, un viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala" (Lūkas 1:32-33).

Ievērojiet atkal šos pašus trīs punktus:

1. Valstība būs nodibināta uz mūžīgiem laikiem.
2. Jēzus valdīs uz Dāvida troņa.
3. Dievs liks tam piepildīties.

Marijas gaviļu dziesma.

Tālāk tajā pašā nodaļā Lūka atstāsta brīnišķīgu gaviļu dziesmu, kurā Marija cildināja Dievu par Viņa apsolījumiem. Abprīnojama detaļa tajā ir, ka lai arī engelis teica Marijai, ka šis bērns piedzims, lai piepildītos Dieva apsolījums Dāvidam, Marija pateicās Dievam par apsolījumu, ko Viņš bija devis Ābrahāmam. Saprotot Dieva nodomu, viņa noteikti apzinājās, ka abi šie apsolījumi piepildīsies šajā pašā cilvēkā. "Viņš gādājis par Savu kalpu Israēlu... kā Viņš runājis uz mūsu tēviem, uz Ābrahāmu un viņa dzimumu mūžīgi" (Lūkas 1:54-55).

Valstība.

Tālāk par to nevar būt nekādas šaubas, ka valstība, ko Jēzus atnāca pasludināt, būs reāla valstība uz zemes. Viņš būs ķēniņš un viņa sekotāji arī piedalīsies pārvaldē. Jēzus teica saviem mācekļiem: "Kad Cilvēka Dēls sēdēs uz Sava godības krēsla, arī jūs sēdēsiet uz divpadsmit krēsliem un tiesāsiet divpadsmit Israēla ciltis" (Mateja 19:28). Jau pašā sākumā Dieva nodoms bija peipildīt zemi ar Viņa godību un ar mieru: "Tik tiešām, kā Es dzīvoju, tā Kunga godība piepildīs visu zemi" (4. Mozus 14:21).

Tas notiks. Kad Jēzus atgriezīsies uz zemes kā Ķēniņš.

Viens no galvenajiem faktiem, ko Pēteris uzsvēra savā runā Vasarsvētku dienā, bija, ka Jēzus ir dižais Dāvida pēcnācējs, kuru Dievs bija apsolījis. Pēteris atsaucās uz Psalmu, ko mēs jau citējām, lai parādītu, ka Dāvids ar ilgošanos gaidīja valstības nodibināšanu, kurā Kristus būtu Ķēniņš: "Brāļi, es uzdrošinos atklāti ar jums runāt par ciltsēvu Dāvidu; tas ir nomiris un apglabāts, un viņa kaps ir pie mums līdz šai dienai".

Viņš bija pravietis un zināja, ka Dievs zvērēdams viņam bija solījis sēdināt vienu no viņa atvasēm uz viņa goda krēsla" (Apustuļu darbi 2:29-30).

Apustulis arī paskaidroja, ka Jēzus augšāmcelšanās bija droša zīme, ka solījums, ko Dievs deva Dāvidam, piepildīsies. "Šo Jēzu Dievs ir uzmodinājis, tam mēs visi esam aculiecinieki" (Apustuļu d. 2:32).

Pēteris teica, ka Dāvids saprata, ka pienāks laiks, kad Visuvarenais teiks Kungam Jēzum Kristus: "Sēdies Man pa labo roku, tiekāms Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām". Apustulis Dāvids tad teica: "Tad lai viss Israēla nams zina un nešaubās, ka Dievs Viņu ir darījis par Kungu un Kristu, šo pašu Jēzu, ko jūs esat situši krustā" (Apustuļu darbi 2:34-36).

Dieva garantija.

Pāvils, runādams ar ar Atēnu ļaudīm, izteica brīnišķīgo piedāvājumu, ko piedāvā Bībele: "Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams no mirušiem" (Apustuļu darbi 17:31).

Kopsavilkums.

1. Bībelē Dievs atklāja Savu plānu attiecībā pret zemi.
2. Ābrahāmam un Dāvidam Dievs apsolīja, ka tas kurš piepildīs šo plānu, būs viens no viņu pēcnācējiem.
3. Šis apsolītais ir Jēzus.
4. Viņš taisnīgi pārvaldīs pasauli, kad būs nodibināta Dieva Valstība.
5. Šīs cerības pamatā ir Vecās Derības mācība, un tā ir skaidri redzama Jēzus un apustuļu vēstījumā.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

Jesajas 11
Psalmi 132

Apustuļu darbi 2
Lūkas 19

Romiešiem 4

Jesajas 35

7. Lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma pēdējās lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un saglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Kurš Ābrahāma pēcnācējs atnesīs svētību zemei?
 - a) Īzāks.
 - b) Jāzeps.
 - c) Dāvids.
 - d) Jēzus.
2. Kurā zemē Israēlieši bija vergi?
 - a) Āfrikā.
 - b) Ēģiptē.
 - c) Kanaānā.
 - d) Itālijā.
3. Kura bībeles grāmata stāsta mums par Iraēliešu atbrīvošanu no verdzības?
 - a) 1. Mozus.
 - b) 2. Mozus.
 - c) 3. Mozus.
 - d) 4. Mozus.

4. Kas bija Israēlas pirmais Ķēniņš?

- a) Sauls.
- b) Dāvids.
- c) Salamans.
- d) Samuēls.

5. Ko Dāvids gribēja uzcelt Dievam?

- a) Pili.
- b) Templi.
- c) Pilsētu.
- d) Altāri.

6. Ko Dievs apsolīja Dāvidam?

- a) Lielu bagātību.
- b) Ilgu mūžu un labu veselību.
- c) Ka viņa valstības tronis būs celts uz mūžīgiem laikiem.
- d) Laimi un labklājību.

7. Kurš Israēlas pravietis teica: "Zars riesīsies no Isaja celma"?

- a) Jesaja.
- b) Samuēls.
- c) Obadja.
- d) Hozeja.

8. Kas ir aposolītais Dāvida pēcnācējs, kurš valdīs uz viņa troņa?

- a) Salamans.
- b) Jēzus.
- c) Hiskija.
- d) Rehabeāms.

9. Kur būs nodibināta aposolītā Dieva valstība?

- a) Uz šīs zemes.
- b) Debesīs.
- c) Cilvēku sirdīs.
- d) Kosmosā.

10. Kāda garantija ir tam, ka Dievs izpildīs Savus solījumus, uz ko atsaucās apustulis Pāvils Atēnās?

- a) Gadalaiki.
- b) Jēzus piedzimšana.
- c) Diena un nakts.
- d) Jēzus augšāmcelšanās.

8. Lekcija.

Jēzus Kristus augšāmcelšanās.

Vārds "augšāmcelšanās" nozīmē "piecelšanās no mirušajiem". Jaunajā Derībā ir lietots grieķu vārds "anastasis", kurš nozīmē "piecelšanās".

Jēzus augšāmcelšanās no kapa ir nenoliedzams vēstures fakts. Jēzus Kristus nāve un augšāmcelšanās ir galvenais notikums visā Dieva plāna attiecībā pret cilvēci. Kristīgā ticība radās, pateicoteis tam, un kristietība pastāv tāpēc, ka Kristus augšāmcēlās no mirušajiem. Tas bija virzošais spēks apustuļu dzīvē pirmajā gadsimtā pēc Kristus.

Apustuļu mācības galvenā tēma.

Kad apustuļiem bija jāizvēlas, ko likt Jūdas vietā, viņi izvēlējās Matiju, sakot, ka viņam "līdz ar mums jāklūst par Viņa (Kristus) augšāmcelšanās liecinieku" (Apustuļu darbi 1:22).

Apustuļus apcietināja tāpēc, ka "viņi ļaudis mācīja un Jēzū augšāmcēlās no mirušiem" (Apustuļu darbi 4:2).

Pāvils tiesāja "mūžīgās dzīvības cerības no mirušo augšāmcelšanās dēļ" (Apustuļu darbi 23:6; 24:21).

Jaunās Derības vēstulēs ir daudz skaidrots par Jēzus augšāmcelšanos un par tās nozīmīgumu priekš mums visiem. To apsvēra apustulis Pāvils, sakot: "Ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana un arī ir veltīga jūsu ticība... tad jūs vēl esat savos grēkos" 1. Korintiešiem 15:14, 17).

Kāpēc Dievs piecēla Jēzu?

Ipriekšējās lekcijās parādīja Jēzu kā upuri par grēku (Ebrejiem 9:26). 4. lekcija izskaidro, kā Jēzus Ādams ar savu nepaklausību Dieva pavēlēm atnesa cilvēcei grēku un nāvi. Pretstatā tam, Jēzus pildīja visus Dieva baušļus un dzīvoja nevainojamu dzīvi. Par to ir stāstīts 6. lekcijā. Tomēr, Jēzus nāvei nebūtu bijusi nekāda nozīme kā īztam upurim, ja viņš nebūtu piecelts no mirušajiem. Jēzus "dzimis no sievas, nolikts zem bauslības" (Galatiešiem 4:4), nokļuva zem tā paša nāves lāsta, ko mēs esam mantojuši no Ādama. Viņš bija pilnīgi brīvs no grēka, tāpēc nāve nevarēja viņu paturēt, "nāvei nav vairs varas pār Viņu" (Romiešiem 6:9).

Dieva mīlestība un taisnīgums.

Dieva taisnīgie principi nevarēja pieļaut, ka tāds cilvēks, kas bija nevainojami pildījis Viņa likumus, paliktu pakļauts grāka un nāves likumam. Apustulis Pēteris mums saka: "Viņu Dievs uzmodinājis, nāves sāpes raisīdams, jo nevarēja būt, ka tā viņu paturēja savā varā" (Apustuļu darbi 2:24).

3. Lekcijā ir parādīts, kā, pateicoties, Dieva apsolītajam ataisnīgumam un Viņa mīlestībai uz cilvēku, Jēzus piecēlās no mirušajiem: "Jo tik ļoti Dievs pasali mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpidzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūru mūžīgo dzīvību" (Jāņa 3:16).

Vai augšāmcēlšanās bija jauna ticība pirmajā gadsimtā pēc Kristus?

No Bībeles mēs uzzinām, ka augšāmcēlšanās no mirušiem ticīgajiem bija ticīgo cerība daudzus gadsimtus pirms Jēzus piedzimšanas. Lūk, kāpēc Jēzus teica: "Ābrahāms kļuva līksms, noprazdams, ka redzēs Manu dienu, un viņš to redzēja un priecājās par to" (Jāņa 8:56).

Pēteris citēja Israēlas ķēniņa Dāvida vārdus: "Tas Kungs man vienmēr bijis acu priekšā... tāpēc mana sirds priecājas un mana mēle līksmojas un arī mana miesa dusēs cerībā". Viņš (Dāvids), to redzēdams, ir runājis par Kristus augšāmcēlšanos" (Apustuļu darbi 2:25-26 un 31, salīdz. Psalmi 16:8-11).

Dāvids arī teica: "Bet es tavu vaigu skatīšu taisnībā un uzmodies pēc sirds patikas raudzīšos Tavā attēlā" (Psalmi 17:15).

Augšāmcēlšanās- Dieva apsolījumu piepildīšanās.

Kā norādīts 5. lekcijā, Ābrahāms un Dāvids cerēja, ka viņi piecelsies no mirušajiem, lai baudītu Dieva apsolījumus. Šajā cerībā viņi nebija vieni. Ījabs teica: "Taču es zinu, ka mans pestītājs ir dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies Pār pīšļiem, un pēc tam, ja arī mana āda būs saplošīta gabalos un es būšu bez miesas palicis, tomēr es skatīšu Dievu" (Ījaba 19:15-26).

Jesaja teica: "Vai Tavi mirušie dzīvo, arī manējo mirušo miesas? Jā, tie celsies augšā! Mostieties un gaviļējat, kas dusat pīšļos! ...zeme mirušos atkal atdos dienas gaismai" (Jesajas 26:9).

Daniēlam tika teikts, ka "daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies", un ka viņš pats dusēs nāves miegā, un "pēc tam celsies saņamt savu tiesu pastara galā visu dienu beigās" (Daniēla 12:2 un 13).

Apustulis Pāvils apstiprina, ka tā bija to cilvēku cerība, kas dzīvoja pirms Jēzus: "Bet Dievs man palīdzējis līdz šai dienai, un es šeit stāvu... neko citu nesludinādam kā vien to, ko pravieši Mozus par nākamām lietām runājuši, ka Viņš pirmais noi mirušajiem augšāmcēlies sludināt gaismu Savai tautai un pagāniem" (Apustuļu darbi 26:22-23).

Kristus bija pirmais, kas cēlās, lai dzīvotu mūžīgi.

Bībele skaidri parāda, ka Jēzus bija pirmais, kas piecēlās no mirušajiem, lai būtu nemirstīgs. Pāvils rakstīja: "Mūsu Pestītājam Kristum Jēzum parādoties, kas ir izcīnījis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju" (2. Timotejam 1:10).

Vai augšāmcelšanās ir vienīgā cerība, kā kļūt nemirstīgam?

Dzīvība un nemirstība, ko Jēzus ir atnesis, ir augšāmcelšanās cerība, lai dzīvotu uz zemes.

Pēteris skaidri pateica, ka "Dāvids nav uzkāpis debesīs" (Apustuļu darbi 2:34). Mēs redzējām ka tā nebija Dāvida cerība. Dievs bija apsolījis, ka viņš redzēs Kristu sēžam uz viņa (Dāvida) troņa Jeruzālemē (Apustuļu darbi 2:30).

Kā Pāvils paskaidroja savā runā Atēnās, uz ko norādīts 7. lekcijā, Jēzus augšāmcelšanās no mirušajiem bija Dieva garantija, ka Kristus taisnīgi pārvaldīs pasauli, noteiktā laika nākotnē (Apustuļu darbi 17:31).

Augšāmcelšanās- patiesā cerība.

Marta bija Jēzus sekotāja. Mēs skaidri redzam viņas cerību uz nākotnes dzīvi. Kad brālis Lācars nomira, Jēzus viņai teica: "Tavs brālis celsies augšām!". Marta atbildēja: "Ers zinu, ka viņš (Lācars) celsies augšām, kad miroņi celsies augšām, pastarā Dienā". "Jēzus viņai sacīja: "Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos arī, ja tas mirs" (Jāņa 11:23-25).

Vai visi tiks piecelti no mirušajiem?

Svētie mums saka: "Grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā" (Romiešiem 6:23).

Tie, kas nemeklē Dievu vai negrib kalpot Viņam un nesprot Viņa plānu Jēzū Kristū, nesaņems Dieva balvu. Bībele skaidri māca, ka: "Cilvēks, kas nomaldījies no gudrības ceļa, iekļūs mirušo draudzē" (Salamana pamācības 21:16).

"Cilvēks, kas dzīvo godībā un tomēr bez dziļāka ieskata lietu būtībā, ir līdzīgs kustonim, kuru vienkārši nokauj" (Psalmi 49:21).

"Nedzīvie vairs netaps dzīvi, mirušie vairs necelsies" (Jessjas 26:14).

Ir vajadzīga pienācīga sapratne.

Pretstatā šiem paziņojumiem, Jēzus dod mums cerību, sakot: "Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu" (Jāņa 17:3).

Ja mēs gribam būt saistīti ar Dieva plānu, tad mums vajag to saprast. Mums jāpazīst patiesais Dievs un jāsaprot Viņa Vārds. Ar šīm zināšanām ticību Bībeles patiesībai mēs varam pāriet pie nākošā soļa- kristības Jēzū Kristū, kas būs tuvāk aprakstīta 11. lekcijā. Pāvils norāda uz kristības lielo nozīmi patiesi ticīgajam, kas grib saņemt augšāmcelšanos: "Jeb vai jums nav zināms, ka mēs visi, kas Jēzus Kristus vārdā esam kristīti, esam iegremdēti Viņa nāvē? Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē, lai tāpat kā Kristus Sava Tēva godības spēkā uzcelts no mirušiem, arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē. Jo, ja mēs Viņam esam līdzīgā nāvē, mēs būsīm tādi arī augšāmcelšanā" (Romiešiem 6:3-5).

Kristus bija pirmais, kas piecēlās- citi Viņam sekos.

Jēzus bija pirmais, kas piecēlās no mirušajiem, lai kļūtu nemirstīgs. Mēs lasām: "Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem, Viņš kā pirmais no mirušajiem" (1. Korintiešiem 15:23).

Ja Viņš bija pirmais, tad tas nozīmē, ka Viņam sekos daudzi citi. Pāvils attēlo augšāmcelšanos tā: "Bet ikviens savā kārtā: vispirms Kristus, tad tie, kas Kristu pieder Viņa atnākšanas dienā" (1. Korintiešiem 15:23).

Kristus otrā atnākšana, lai pieceltu mirušos.

Kristus otrā atnākšana ir saistīta ar augšāmcelšanos divās pēdējās dienās. Pāvils rakstīja: "Tad nu es piekodu Dieva un Kristus priekšā, kas tiesās dzīvus un mirušus, Viņa parādīšanos un Viņa valstību minēdams" (2. Timotejam 4:1). Vēl Pāvils rakstīja: "Mēs gribam, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par teim, kas aizmiguši (miruši), un lai jūs nenodotos skumjām kā tie, kam nav cerības. Jo tāpat, kā mēs ticam, ka Jēzus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigušos caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu. To mēs jums sakām, balstosties uz mūsu Kunga vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kunga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsīm priekšā tiem, kas aizmiguši. Pats Kungs no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši" (1. Tesaloniķiešim 4:13-16).

Atgriešanās un tiesa.

Kad Daniēlam tika teikts, ka "daudzi no tiem, kas dus zeems pīšļos, uzmodīsies", viņam arī tika teikts, ka "daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies", viņam arī tika teikts, ka "citi modīsies mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam" (Daniēla 12:2). Tas norāda, ka tiks sapulcināti kopā pieceltie un tie, kas būs dzīvi, Jēzum atgriežoties, un, ka ir iespējams, ka Jēzus daudzus nepieņems. Jēzus mācīja to pašu: "Nebrīnieties par to! Jo nāk stunda, kad visi,

kas ir kapos, dzirdēs Viņa balsi un nāks ārā: tie, kas labu darījuši, lai celtos augšām dzīvībai, bet tie, kas ļaunu darījuši, lai celtos augšām sodam” (Jāņa 5:28-29).

Visiem atbildīgajiem cilvēkiem (tiem, kuri zināja) ir jāstājas Jēzus Kristus soģa krēsla priekšā. Tie, kuri paļauja uz Dievu un ir zināšanas par Viņa mīlestību un žēlsirdību, kas ir centušies iepriecināt Viņu un sekot Viņa mīļotā Dēla paraugam, Dieva žēlastībā saņems mūžīgās dzīvības balvu.

Jēzus uzrunā mūs visus, sakot: ”Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, tas dzīvos arī, ja tas mirs” (Jāņa 11:25).

Kopsavilkums.

1. Jēzus Kristu augšāmcelšanās ir noticis fakts.
2. Jaunās Derības galvenā mācība ir par Jēzus augšāmcelšanos.
3. Jēzus tika picelts sava nevainojamā rakstura dēļ. Tāpēc Dieva taisnīgums izveda viņu no kapa.
4. Cerība uz augšāmcelšanos ir bijusi visiem ticīgajiem pirms un pēc Jēzus pirmās atnākšanas.
5. Mums tagad nepieder mūžīgā dzīvība, jo j tad Dievam būtu vajadzējis apsolīt, vai tai nebūtu jābūt mūsu cerībai.
6. Cilvēkam nav iedzimta nemirstība; ja tā būtu, Kristum nevejadzētu upurēties, lai atnestu cilvēcei pestīšanu.
7. Augšāmcelšanās pēc nāves ir vienīgā cerība, kā iegūt nemirstību.
8. Ne visi tiks piecelti, tie, kas nesaprot, paliks kapā.
9. Saprāšana, ticība un Kristība ir vajadzīga, lai būtu saistīts ar Kristu un augšāmcelšanos.
10. Kristus bija pirmais, kas piecēlās, lai kļūtu nemirstīgs; mēs varam būt viņam līdzīgi, jua sekojam viņa paraugam.
11. Augšāmcelšanās un tiesa sāksies kad Jēzus atgriezīsies uz zemes.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

Psalmi 49 Marka 16 1. Korintiešiem 15 Jesaajs 26;
Apustuļu d. 26 Jāņa 11.

8. lekcijas pārbudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceliet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz n. pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Vārds "augšāmcelšanās" nozīmē:

- a) Apgulšanās
- b) Pacelšana
- c) Piecelšanās no mirušiem
- d) Pamošanās

2. Kurš bija pirmais cilvēks, kas piecēlās, lai dzīvotu mūžīgi?

- a) Lācars
- b) Jairas meita
- c) Stefans
- d) Jēzus

3. Kāpēc Jēzus nomira?

- a) Tāpēc, ka Viņam bija mūsu adba
- b) Viņš bija grēcīgs
- c) Dievs piespieda viņu mirt
- d) Jūdi gribēja no viņa tikt vaļā

4. Kāpēc Jēzus atzīvojās?

- a) Viņš nenomira
- b) Viņš atzīvojās pēš krustā sišanas
- c) Dievs viņu piecēla
- d) Viņš pie krusta zaudēja tikai samaņu

5. Kuri no trīs sekojošajiem var nākotnē sagaidīt atalgojumu uz zemes?

- a) Ābrahāms
- b) Dāvids
- c) Jerobehāms (1. ķēniņu 14:16)

6. Vai visi piecelsies no mirušajiem?

- a) Nē
- b) Jā
- c) Varbūt
- d) Es to nezinu

7. Kad mirušie piecelsies?

- a) Viņi turpina dzīvot pēc nāves
- b) Kad Jēzus atgriezīsies, lai uzceltu Valstību
- c) Es nezinu
- d) Bībelē nav tāds solījums

8. Kas notiks pēc augšāmclešanās?

- a) Kristība
- b) Tiesa
- c) Bībeles studēšana
- d) Slavaspdziesmu dziedāšana

9. Ko Jēzus pieņems pēdējā dienā?

- a) Tos, kas saprot viņu, tic viņam un seko viņa mācībai.
- b) Tos, kas dara labu un palīdz visiem.
- c) Tos, kuri ir dzīvi.
- d) Tos, kas bija neticīgi un tagad ir kopā.

10. Vai jūs gribat uzzināt vairāk par Jēzu un dzīvot Viņa nākamajā valstībā uz zemes?

- a) Nē.
- b) Es neesmu pārliecināts.
- c) Tas ir par grūtu.
- d) Jā.

9. lekcija.

Jēzus Kristus atgriešanās.

Jēzus Kristus augšāmcelšanās ir vēsturisks fakts, no kura ir atkarīgas visas cilvēces cerības. Tikpat noteikti kā kā augšācelšanās, piepildīsies arī Dieva apsolījums, ka Viņa Dēls atgriešies uz zemes. Pēc tam, kad Jēzus bija piecelts no mirušajiem, viņš pacēlās debesīs, un eņģeļi deve viņa mācekļiem šo garantiju: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs viņu esat redzējuši debesīs aizejam" (Apustuļu darbi 1:11).

Kristus atgriešanās nolūks.

Tā Kunga lūgšanā Jēzus mācīja saviem mācekļiem lūgties Dieva Valstības nodibināšanu uz zemes: "Lai nāk Tava Valstība, lai Tavs Prāts notik kā debesīs, tā arī virs zemes" (Mateja 6:10).

Šajā laikā piepildīsies Dāvida vārdi: "Taisnie iemantos zemi, un dzīvos mūžīgi" (Psalmi 37:29).

Kristum ir jāatgriežas uz zemes lai nodibinātu Dieva valstību, likvidējot tagadējās cilvēku pārvaldes sistēmas. Viņš atbrīvos pasauli no ļaunuma un piepildīs Zemi ar Dieva godību kā dievišķu atrisinājumu tagadējām visām problēmām.

Šā iemesla dēļ apustulis pirmajā tā Kunga gadsimtā mudināja Titu, lai viņš atsakās no bezdievības un pasaulīgām iekārēm, lai labāk "prātīgi, taisni un dievbijīgi dzīvojam šajā laikā; gaidīdami svētlaimību, uz kuru ceram, un lielā Dieva un mūsu Patsītāja Krius Jēzus godības atspīdēšanu" (Titam 2:12-13).

Kad Kristus atgriezīsies?

Dievs jau pašā sākumā nolika dienu, kad Kristus atgriezīsies, lai tiesātu zemi. Pāvils par to runāja: "Jo Viņš (Dievs) nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams To no mirušiem" (Apustuļu darbi 17:31).

Kristus savā sludināšanā ir skaidri pateicis, ka lai arī Dieva plāns bija sastādīts, un notikumiem bija jāseko noteiktā kārtībā, pat viņš nezināja precīzu savas atgriešanās laiku. Marka evaņģēlijā 13. nodaļā Kristus stāstīja saviem sekotājiem par savu atgriešanos un norādīja uz notikumiem, kam jānāk pirms tam, un nobeidzot viņš teica "Un tad redzēs cilvēka Dēlu nākam padebesīs ar lielu spēku un godību" (Marka 13:26).

"Bet par to dienu, vai stundu neviens nezina, ne eņģeļi debesīs, ne Dēls, kā vin Tēvs" (Marka 13:32).

Kristus atgriezīsies negaidīti.

Vairums cilvēku uzskata, ka doma par Kristus atgriešanos uz zemes ir uzjautrinoša, un redzot mūsu eksistences šķietamo nemainību, nav nopietni ņemama. Apustulis Pēteris brīdināja, ka cilvēki domās tā: "Pēdējās dienās nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kārbās un sacīs: kur paliek Viņa apsolutā atnākšana? No tā laika sakot, kad tēvi iegāja mierā viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma" (2. Pētera 3:3-4).

Tāpat mums dota garantija, ka Dievs nekavējas izpildīt Savus solījumus bet, kad šis pasauli satriecošais notikums pienāks laikā, ko Viņš tam ir nolīcis: "Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis" (2. Pētera 3:10).

Izlasiet:

Izlaisiet Pētera 2. vēstules 3. nodaļas pirmos desmit pantus, lai izsekotu visiem argumentiem, ko izvirza šis apustulis.

Kā Kristus norādīja, viņa atnākšanas precīzu stundu nezina neviens, izņemot Dievu, un neviens to nevar izdibināt no Svētajiem Rakstiem. "Jo cilvēka Dēls nāks tajā stundā, kuru jūs nedomājat" (Mateja 24:44).

Tas mums māca, ak ticīgajam ir jātic, ka Kristus atgriezīsies, jo venīgi Dievs zina noteikto dienu, kad tas notiks. Tiem, kas negaida uz šo notikumu, viņa ierašanās būs tikpat pārsteidzoša kā zagļa ielaušanās naktī.

Vai nav nekādu norādījumu par to, kad Kristus atgriezīsies?

Mācekļus interesēja šis jautājums, un viņi jautāja Kristum, būdami uz Eļļas kalna: "Saki mums, kad šīs lietas notiks un kāda būs Tavas atnākšanas un pastarā laika zīme?" (Mateja 24:3).]

Kristus atbilde uz šo jautājumu un daudzi citi Bībeles pravietojumi skaidri norāda uz laiku, kad būs šī atgriešanās. Šīs laiku zīmes ir dotas, lai pamudinātu Kristus sekotājus būt gataviem sagaidīt Viņu.

Zīmes, kas norāda uz Kristus atgriešanos.

1. Noas zīme.

Savā atbildē Jēzus atgādināja saviem mācekļiem Bībeles stāstu aprīdītiem pirms plūdiem, jo līdzīgs stāvoklis būs dienās tieši pirms viņa atgriešanās: "Jo, kā bija Noas dienās, tā arī būs cilvēka Dēla atnākšana. Jo, kā tajās dienās pirms ūdens plūdie tie rija un plīvēja, precējās un devās laulībā līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, un tie neneāca pie saprašanas, līdz plūdi nāca un aizrāva visus, tāpat arī būs cilvēka Dēla atnākšana" (Mateja 24:37-39).

Lai gūtu priekššatu par Noas laikiem, izlasiet 1. Mozus grāmatas 6. nodaļu, kurā ir skaidri parādīts, kāpēc Dievs izaicināja cilvēci un izglāba tikai astoņus cilvēkus. Liels ļaunums bija redzams cilvēku domās un darbos un Dievs redzēja, ka "zeme bija samaitāta Dieva prekšā un pilna varas darbu" (1. Mozus 6:11).

Prese, radio, un televīzija ikdienas atspoguļo līdzību starp vardarbīgo, bezdievīgo pasauli Noas laikā un vardarbīgo, bezdievīgo pasauli mūsdienās. Tie ar daudziem piemēriem atspoguļo Pāvila aprakstu, kādi būs cilvēki pēdējās dienās pirms Kristus atgriešanās: "Pēdējās dienās iestāsies grūti laiki, jo cilvēki būs patmīlīgi, mantas kārīgi, augstprātīgi, lielīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepaklausīgi, cietsirdīgi, neganti, cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labā nīdēji, nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, vairāk mīlēdami baudas nekā Dieva" (2. Timotejam 3:1-4).

Rūpīga iedziļināšanās katra šā Bībeles pravietojuma vārdā parādīs, ka šie apzīmējumi atbilst mūsu likmetam vairāk, nekā jebkuram iepriekšējam.

2. Ebreju zīme.

Jēzus pastāstīja arī mazu kā papildus zīmi, lai pateiktu saviem mācekļiem, kad viņš atgriezīsies; tā ir pierakstīta Mateja 24:32-33. Pravietis Jeremija mums dod izskaidrojumu par vīģes koku, 24. nodaļā izmantojot šo pašu simbolu attiecībā uz Izraēla tautu. Mums jāmeklē simboliskais vīģes koks, Izraēls, "kad viņa pumpuri jau metas un lapas jau zeļ un plaukst".

Tas attiecas uz ebreju atkal kopā sanākšanu no visām pasaules daļām, kur Dievs bija viņus izkaisījis (Lūkas 21:24; 5. Mozus 28:25, 32-34, 37, 64-66). Daudi cilvēki mūsdienās ir liecinieki tam, ka ebreju tautai Isaēlā "plaukst lapas", viņiem turpinot nostiprināt savu valsti kopš tās nodibināšana 1948. gadā.

Par šo pašu notikumu pravietojā Ecēhiēls 37. nodaļas pirmajos četrpadsmit pantos. Šoreiz tauta salīdzināta ar lielu kaulu skaitu. Šis pravietis iztēlēja ieleju, kurā bija daudz sausu kaulu: "Šie kauli ir viss Israēla nams. Redzi, tie saka: mūsu kauli ir sakaltuši, mūsu cerība ir zudusi" (Ecēhiēla 37:11).

Pēc tam šie kauli savienojas, pārklājas ar miesu, Israēlam tiek dota dvaša un viņi atdzīvjās: "Es likšu jūsos ieiet Svētajam Garam, ka jūs topat dzīvi, un jūs aizvedīšu atpakaļ jūsu zemē". "Es izvedīšu Israēla bērnus no to tautu vidus, kurp tie aizgājuši, Es tos salasīšu kopā un atvedīšu atpakaļ viņu pašu zemē" (Ecēhiēla 37:14 un 21).

Mēs redzam kā Israēls atgriežas Dieva apsolītajā zemē, veidojot jaunu valsti, kas aug kā plaukstošs koks. Kas notiks pēc šīs atgriešanās? "Es slēgšu ar tiem miera derību... un atstāšu Savu svētnīcu viņu vidū mūžīgi" (Ecēhiēla 37:26). Ebreju zīme ir Dieva valstības nodibināšanas priekšvēstnesis.

Visiepriecinosākais šajā pravietojumā ir tas, ka mēs redzam darbojamies Dieva roku, ebrejiem atgriežoties un ceļot pašiem savu valsti, un mums ir dokats šis brīdinājums: "Kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu durvju priekšā" (Mateja 24:33).

Jēzus pravietojumi par Israēlu.

Jēzus izteica ļoti skaidrus pravietojumus gan par savas tautas tuvāko nākotni, gan par tās likteni ilgākā laika posmā. Šīs tautas vadītāji nespēja saredzēt savu Dieva pasniegto roku. Viņš bija sūtījis viņiem Savu vienīgo dēlu kā Mesiju, un viņi pieprasīja viņa nāvi. Tieši pirms viņa apcietināšanas un krustā sišanas, Jēzus un viņa mācekļi stāvēja kalnā, skatīdamies uz Jeruzālemi, un tempļa skaistums izsauca mācekļiem apbrīnas saucienus; bet Jēzus saredzēja tikai sodu, kas bija nozīmēts viņa tautai: "No tā, ko jūs te redzat, ne akmens uz akmens nepaliks, ko nenopostīs". "No zobena asmens tie kritīs, un kā gūstekņus tos aizvedīs pie tautu tautām. Un tautas samīs Jeruzālemi, līdz viņu laiki būs piepildīti" (Lūkas 21:6 un 24).

Šis pravietojums piepildījās viosos sīkumos 70. gadā pēc Kristus dzimšanas, kad Romas impērija sūtīja armiju Tita vadībā, lai apspiestu sacelšanos. Jeruzālemes pilsētu nopostīja un zemi zem tās uzara. Vēlāk piepildījās tas, kas bija rakstīts 5.Mozus gramatas 28. nodaļā, un tauta tika pilnīgi izklīdināta. Nevienam ebrejam nebija atļauts palikt šajā zemē. 135. gadā pēc Kristus tika izdota pavēle, saskaņā ar kuru visus izdzīvojušos ebrejus izsūtīja no Jūdejas. Jeruzālemi pārdēvēja par Aelia Capitolina.

Tam sekoja šīs zemes un tautas apspiešanas gadsimti. "Diaspora", jeb tautas izklīdināšana, bija noticis fakts. Ebreju gūstekņus, ko sagrāba daudzajos karos, izsūtīja pa visu pasauli kā vergus. Tie, kam palaimējās izbēgt no šā likteņa, kļuva par tirgotājiem un amatniekiem. Ebreji bija visur, izņemot Israēlu – tik pilnīgi Dievs bija piepildījis Savu vārdu. Ebreju apmetnes bija atrodamas visā pasaulē, bet Dievs nedeva viņiem mierinājumu – vajāšana un antisemitisms kļuva par viņu dzīves satāvdaļu. 2000 gadus šī zeme un tauta bija pilnīgi nomākti un būtu jānotiek brīnumam, lai pieceltu viņus jaunai dzīvei. Bet šo brīnumu bija apsolijs Dievs ar daudzu Savu praviešu starpniecību. 1967. gadā israēlieši ieņēma Jeruzālemi, un pirmo reizi 2000 gadu laikā tā nonāca israēliešu pārvaldē – Jeruzālemes apspiešana beidzās, kā Jēzus bija to pravietojis.

Israēla atdzimst.

Nekas nevarētu būt skaidrāks, kā pravietojums, ko izteica Jeremija: "Tiešām, Es tos savākšu kopā no visām zemēm, kur Es tos biju izklīdinājis Savās dūsmās, Savā bardzībā un Savā lielajā nežēlastībā, un tos atvedīšu atpakaļ šinī vietā, ka tie var droši dzīvot" (Jeremijas 32:37).

Dievs bija teicis, ka Viņš dos viņiem jaunu sirdi un garu, lai īstenotu šo atdzimšanu, un pārsteidzošā patiesība ir veids, kā šī tauta šķita uzkrājam iedvesmotu spēku un dosmi. 2000 gadus ebreji ir bijuši vāji un nespēcīgi pretoties. Dievs bija atņēmis viņiem gribu un spēju cīnīties. Bet, kad pienāca laiks, kad bija jāpiepildās pravietojumam par viņu atgriešanos svā

zemē, tad šai tautai radās jauns gars. Viņi karoja, lai ieņemtu savu zemi, un Anglija, kas reiz okupēja šo zemi, ar prieku atdeva to viņiem. Pēc tam, par spīti nelabvēlīgiem apstākļiem, visa tauta kļuva par cīnītājiem, lai sakautu apvienotos arābu un ēģiptiešu spēkus. 65 000 ebreju nostājās pret 40 000 000 arābu, un Dievs veda Savu tautu uz uzvaru, tāpat, kiā senajos laikos. Tā piepildījās tas, ko pravieši bija pasludinājuši. Ecēchiēla grāmatas 36. un 37. nodaļā ir atrodams visbrīnišķīgākais pravietojums, kas nešaubīgi pierāda Dieva absolūto kontroli pār viū, kas notiek ar tautām. Dievs šim pravietim parādīja vīzijā, ka šī tauta atgriezīsies savā zemē, lai tur kļūtu par varenu armiju: "Es jūs izlasīšu no tautu vidus, savāksu jūs no visām zemēm un atvedīšu jūs atpakaļ jūsu pašu zemē... Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu... tad jūs dzīvosiet tajā zemē, kō Es devu jūsu tēviem" (Ecēchiēla 36:24,26,28).

Pēc tam, vīzijā par ieleju, kas bija pilna ar sausiem kauliem un pārvērtās par ieleju, kuru paildīja varena armija, Dievs deva vēl vienu garantiju: "Tie tapa dzīvi un nostājās uz savām kājām, varen liels pulks...Es jūs aizvedīšu atkal jūsu zemē... Es izvedīšu Israēla bērņus... un atvedīšu atpakaļ viņu pašu zemē" (Ecēchiēla 37:10,14,21).

Kopš 1948. gada ap pici miljoni ebreju ir atgriezušies Israēlā- nākošais svarīgākais būs Kristus atgriešanās, lai nodibinātu savu Valstību Israēlā un no turienes pārvaldītu pasauli.

3. Nebukadnecara sapņa zīme.

Par šo sapni ir vairāk pastāstīts 3. lekcijā. Šā sapņa iztulkojums, ko deva Daniēls, parādīja pasaules vēstures gaitu. Pēc Romas impērijas sabrukuma, mūsdienu stāvokli attēlo tēla pēdas, kas ar dažām tautām, kas ir stipras (dzelzs) un citām, kas ir vājas (māls), kuras nespēj stingri savienoties kopā. Daniēls turpināja: "Bet šo ķēniņu laikā debesu Dievs cels valsti" (Daniēla 2:44).

Tas parāda, ka vairs nebūs jaunas pasaules impērijas, līdz pienāks pēdējais notikums, kurš pabeigs piepildīt Daniēla pravietojumu. Apustulis Pāvils paļāvās uz piknīgu šā pravietojuma piepildīšanos līdz pat viņa laikam, un spēja uzmodināt ticīgos Kolosā tāpēc, ka viņš zināja, ka Kristus noteikti atgriezīsies: "Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūa atspīdēsiet līdz ar Viņu" (Kolosiešiem 3:4).

4. Vispārēju pasaules nemiru zīme.

Kristus pastāstīja mācekļiem par laiku tieši pirms viņa atgriešanās, kad notiks vispārēji nemieri un cilvēkiem būs bailes no gaidāmajām nelaimēm, kas sagaida visas tautas: "Bet pēc tam būs zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm, tautas būs neziņā, kur palikt, jo jūtra kauks un celsies. Un cilvēkiem sirds psmirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē: jo debesu stiprumi sakustēsies" (Lūkas 21:25-26).

Kristus runā tēlainā valodā par valdošām varām, ar jūru un viņiem attēlojot cilvēkus (piem., Jesajas 57:20). Šī zīme attēlo, kā pasules tautas trako, kopīgi paceldamas balsi, lai ar varu

ietekmētu pasaules gaitu, un lai iedragātu valdnieku drošību. Valdošais noskaņojums vēstī lielu nelaimi visām tautām, un tas liek domājošiem cilvēkiem baidīties par visu pasaules nemieru un problēmu iznākumu.

Šis attēlojums noteikti varētu veidot virsrakstu pasalus pašreizējā stāvokļa apskatam!

Vēlreiz, Kristus mums saka, ka, kad pasaules notikumi būs tādi, kā viņš aprakstīja, tad mums ir jāgaida viņa atgriešanās: "Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam" (Lūkas 21:27).

Dieva Valstības nodibināšana uz zemes ir Viņa plāna galvenā daļa, kā mēs to redzējām. Tas prasa Kristus Jēzus atgriešanos uz zemes, lai piepildītu visus Dieva solījumus. Jēzus pats runāja pravietojumos par notikumiem pirms viņa atgriešanās uz zemes.

5. Nākošā pasaules mēroga sadursme.

Kā mēs to redzējām no "Pravietojuma Eļļas kalnā", Jēzus vispirms brīdināja no ebreju valsts iznīcināšanas. Piepildot šo pravietojumu, romieši pārvaldīja apsolīto zemi, un ebreju valsts bija viņu pakļautībā. Jēzus zināja, ka pēc neilga laika romieši izpildīs Dieva plānu un izklīdinās Dieva tautu pa visu pasauli: "No zobena asmens tie kritīs, un kā gūstekņus tos aizvedīs pie tautu tautām. Un tautas samīdīs līdz viņu laiki būs piepildīti. Pēc tam būs zīmes..." (Lūkas 21:24).

Jēzus mācekļi jautāja par zīmēm, kādas būs pirms viņa atnākšanas un pasaules vai laika beigām. Jēzus ļoti saprotami pastāstīja par šīm zīmēm, kas notiks pirms viņa atgriešanās "lielā spēkā un godībā": "pēc tam būs zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm, taiutas virs zemes būs neziņā, kur palikt, jo jūra kauks un celsies. Un cilvēkie sirds pamirsd zibailēs, gaidot lietas, kas nāks pasaulē: jo debesu stiprumi sakustēsies. Un tad redzēs cilvēka Dēlu nākam padebesī lailā spēkā un godībā" (Lūkas 21:25-27).

Ebreju atgriešanās savā zemē un Israēlas valsts tajaunošana 1948. gadā ir pravietojuma piepildīšanās. Pēc atnākošos gadu desmitos patiešām ir notikušas zīmes "debesīs" un starp tiem simboliem, kas attēlo tautu valdošās varas, sauli, mēnesi, un zvaizgnes. Ir liels apjukums par to, ka cilvēku valdības varētu atrisināt cilvēku problēmas. Kari notiek nepārtraukti-tie nebeidzas un šķiet, ka no tā nav nekādas izejas. Jēzus teica ka tā būs vēl viena zīme pirms viņa nenovēršamās atgriešanās.

Israēlas pravieši jau sen runāja par apstākļiem, kas ietekmēs Israēlu un visas tautas pirms Kristus atnākšanas, laikā, kas ir pazīstams kā "pēdējās dienas". Apskatiet sekojošo piemēru: "Cilvēka bērns, griez savu vaigu pret Georgu Magoga zemē, Rošas mesehas un Tubalas valdnieku, sludini pret viņu un saki tam: tā saka Dievs tas Kungs..." (Ecēchiēla 38:2,3).

Uzmanīga šīs nodaļas lasīšana neatstāj nekādas šaubas, ka šo valstu grupu- ieskaitot Persiju (Irānu), Etiopiju un Lībiju (Ecēchiēla 38:5)- Dievs piespiedīs uzbrukt Israēla zemei. Piemēram,

8. pantā mēs lasām: "Pašu pēdējo laiku zemēm savākta kopā Israēla kalnos, kuri ilgu laiku tika postīti; tagad tā ir no dažādu tautu zemēm atvesta atpakaļ..." (Ecēchiēla 38:8).

Šo valstu savienība pulcējas ap lielvalsti, kura atrodas ziemeļos no Svētās zemes, un interesanti ir novērot, ka Israēlai gan pagātnē, gan arī tagad, ir rūpīgi jāsargā savas ziemeļu robežas. Sīrija tagad apdraud Israēlu, tāpat kā asīrieši to darīja pirms 2500 gadiem.

Tajā laikā Dievs, runādams ar pravieša Ecēchiēla muti par šo "ziemeļu" iebraucēju, teica: "Tad tu nāksi no savas dzīves vietas, no galējiem ziemeļiem, un daudzas tautas kopā ar tevi... un tu virzīsies pret Manu Israēla tautu kā negaisa mākonis, lai apklātu visu Manu zemi. Tas notiks visu dienu galā" (Ecēchiēla 38:15, 16).

Nav grūti saprast, kādas valstis sapulcēsies pret Israēlu pašā tuvākajā nākotnē. Srenās vēstures pētnieki atzīst, ka Georgs, Magogs, Meseks un Tubals ir Noas dēla Jafeta pēcnācēji.

Persija (Irāna), Etiopija un Lībija ir ļoti naidīgas pret Israēlu, un mēs tās šodien labi pazīstam, unpraviētis Ecēchiēls, runādams ar Visaugstākā Dieva autoritāti, pasaka mums, ka šīs valstis pīvienosies Jafeta pēcnācējiem, kas "pēdējās dienās" dzīvos "ziemeļos".

Tieši uz ziemeļiem no Israēlas ir Sīrija, viena no Israēlas daudzajiem arābu ienaidniekiem. Tālāk uz ziemeļiem, cauri Armēnijai, mēs nonākam izmocītajās, tagad lielā mērā neatkarīgajās valstīs, kas agrāk piederēja PSRS. Mēs ar interesi ievērojam lielo musulmaņu skaitu šo tautu vidū.

Tomēr, būtu muļķīgi, ja pravietojumu pētnieki Bībeles pravietojuma gala uznākumu padarītu par dogmu. Vienīgi Dievam ir tiesības izlemt, kādsc būs gala iznākums Viņa plānam attiecībā pret pasauli, tāpēc atceraties, ka šis plāns piepildīsies ar Dieva Valstību nodibināšanu uz zemes-tas būs Milēnijs jeb Kristus tūkstoš gadu valdīšanu virs zemes. Ja mēs esam patiesi Dieva Vērda

pētnieki, tad mums jābūt vienmēr modriem. Kristus brīdinājums viņa sekotājiem bija, lai viņi būtu modri!- "Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk" (Mateja 24:42).

Ja mēs novērtējam pasauli, kas strauji tuvojas 20. gadsimta beigām, tad ko gan mēs redzam? Mēs redzam Israēlu, kas ir atgriezies savā zemē, tā piepildot pravietojumus Ecēchiēla grāmatas 37. nodaļā. Mēs redzam Israēlu naidīgu spēku ielenkumā. Arābu (Musulmaņu) valstis ir patiesi sazvērējušāspret Dieva tautu un ir mēģinājušas iedzīt viņus jūrā: "Viņi saka: "Nāciet, izdeldēsim viņus kā tautu, un lai vars netiek minēts Israēla vārds!" (Psalmi 83:5).

Sīkāka 83. Psalmā izpētīšana dos lielu labumu npietnam Bībeles pravietojuma pētniekam, it sevišķi, mūsdienu līdzība ar tautām, kas ir pieminētas šajā interesantajā Psalmā. Tās ir senās Israēlas vecās ienaidnieces, un tās dzīvoja tajā pašā teritorijā, kur dzīvo Dieva tautas mūsdienu ienaidnieki.

Ecēchiēla grāmatas 38. nodaļā ir aprakstīts aprakstīts iebrucējs, kas sabiedrojas ar labi zināmām tautām, kuras Dievs sūtīs pret Jeruzālemi: ”Jo Es sapulcināšu visas tautas cīņai pret Jeruzālemi” (Caharijas 14:2).

”Jo redzi, tajās dienas un tajā pašā laikā, kad Es likšu atgriesties atpakaļ Jūdas un Jeruzālemes trimdiniekiem, Es sapulcināšu vienviet visas tautas, novedīšu viņas Jošafata ielejā...” (Jpoēla 4:1,2).

Mēs nešaubāties, ka tajā dienā, dievs iejauksies cilvēka darīšanās vēlreiz un liks piepildīties Viņa gribai uz zemes: ”Un baru bariem būs sapulcējušās tautas tiesas ielejā, un Tā Kunga diena tiesas ielejā ir tuvu” (Joēla 4:14). ”Un tas Kungs liks atskanēt Sava pērkonā dārdiem no Ciānas un liks dzirēt Savu balsi atskanam no Jeruzālemes tā, ka trīcēs zeme un debess. Bet tas Kungs būs patvērumš Dsavai tautai un atipra pils Israēla bērniem”. ”Un Jeruzāleme būs svēta vieta, un neviens svešiniekstai vairs nestaigās cauri” (Joēla 4:16,17).

Tāpat, tie ir laiki, kuri pieredzēs nākamā zemes valdnieka, Kristus atgriešanos. Šie pravietojumi, un it īpaši Joēla un Caharijas, kopā ar lielajiem Jesajas, Jeremijas un Ecēchiēla pravietojumiem, iepazīstina mūs ar Dieva plānu. Mums jābūt modriem un jācenšas izanalizēt katru nākošo soli šajā plānā. Jo katrs nākošais solis ved tuvāk pēdējai konflikta dienai, kuru Bībele sauc par Armagedonu, kad pēc Caharijas vārdiem: ”Un tas Kungs būs ķēniņš pār visu zemes virsu. Tajā dienā tas Kungs būs vienīgais Dievs, un Viņa vārds būs- Vienīgais” (Caharijas 14:9).

Kristus noteikti atgriezīsies.

Laiku zīmes nekļūdīgi parāda, kādi būs nākamie notikumi. Pasākumi, kas ievada Dieva iejaukšanos, ir gandrīz pabeigti, un Jēzus Kristus ir pie durvīm, gatavs negaidīti pārsteigt pasauli.

Redzot šīs zīmes un zinot to nozīmi, vai mēs drīkstam atļauties būt vienaldzīgi pret tām? Mēs varētu līdzināties tiem, kas aiz muļķības aizslēdz savu prātu šīm lietām un neko nedarra. Kristu atgriešanās nāks tādiem kā zaglis naktī.

Un atrādi, mēs varam ievērot šīs zīmes un ņemt vērā šo brīdnājumu, pirms ir par vēlu. Jēzus teica: ”Kad tas sāk piepildīties, tad stiprinieties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas” (Lūkas 21:28). Tā vietā, lai būtu tagadējko apstākļu naākti, mēs varam skatīties uz augšu un saskatīt vajadzību būt pestītiem caur Kristu, mūsu Pestītāju. Mēs varam būt gudri un meklēt patvērumu Kristus Šķirstā, pirms Visvarenais Dievs iznīcinās grēciniekus.

Mūsu attieksme pret šo svarīgo tematu jābūt ļoti nopietnai, atceroties, ka tas skar mūsu dzīvi un likteni. Bībeel mums piedāvā mūžīgās dzīvības cerību un vietu Dieva Valstībā, kuru taisnībā un mierā pavadīs Kristus; tā nebūs ”žēlastības valdīšana sirdīs”, bet reāla valstība uz zemes.

Saprātīgie nonāks pie šādiem secinājuma:

- a) Ka kristus atnākšana ir ļoti nozīmīga.
- b) Ka Dieva Vārda brīdinājumu nevajag ignorēt.
- c) Ka mūsu tagadējā dzīve nedod ilgstošu apmierinājumu.
- d) Ka ticība Evanģēlijam (Labajai Vēstij) par Dieva Valstību un kristību glābjošajā Kristus vārdā ir obligāta.

Mums katram ir personīgi jāizlemj, vai mēs gribam "sagaidīt Viņa (Kristus) atnākšanas dienu", kad mēs redzēsim, kāda ir starpība starp taisno un bezdievīgo, un kāda ir starpība starp to, kas Dievam kalpo, un to, kas Dievam nekalpo" (Malehija 3:18).

Kopsavilkums.

1. Jēzus Kristus noteikti atgriezīsies.
2. Viņa atgriešanos apsolīja eņģeļi, viņam uzkāpjot debesīs.
3. Jēzus atgriezīsies, lai nodibinātu Dieva Valstību uz zemes.
4. Tikai Dievs zina precīzu dienu, kad Kristus atgriezīsies.
5. Skaidras zīmes norada uz drīzu Kristus atgriešanos.
6. Noas dienas ir pielīdzināmas mūsu dienām.
7. Ebreju atgriešanās Israēlā ir dzīva liecība.
8. Mēs dzīvojam Nebukadnecara sapņa beigu posmā.
9. Pasaules nemiers ievada Kristus atgriešanos.
10. Israēlas kaimiņvalstu naidīgums.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

Ecēchiēla 37
Apustuļu d. 3

Ecēchiēla 38
Lūkas 21

1. tesalonīķiešiem
2. Tasalonīķiešiem 1

Apustuļu darbi 1:1-12

9. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Kāpēc Jēzus atgriezīsies uz zemes?

- a) Viņš neatgriezīsies.
- b) Lai pārtrauktu karu.
- c) Lai nodibinātu Dieva Valstību.
- d) Lai dziedinātu slimos.

2. Kas zināja precīzu laiku, kad Jēzus atgriezīsies?

- a) Enģeļi.
- b) Jēzus.
- c) Dievs.
- d) Pāvils.

3. Kur mēs varam atrast norādījumus, ka Jēzus atgriezīsies drīz?

- a) Bībelē.
- b) Zvaigznēs.
- c) Avīzēs.
- d) Jūdu bauslībā.

4. Kādus apstākļus pasaulē Jēzus salīdzināja ar Noas laikiem?

- a) Israēla atgriešanos savā zemē.
- b) Ziemeļu agresora uzbrukumus.
- c) Vardarbības un izpriecu meklēšanas laisk.
- d) Dažas stipras un dažas vājas valstis.

5. Ar kādu simbolu apzīmēts Israēls līdzībā Mateja evaņģēlijā 24:32-33?

- a) Ieleja ar izžuvušiem kauliem.
- b) Vīģes koks.
- c) Svečturis.
- d) Šķirsts.

6. Kura Nebukadnēcara sapņa daļa attēloja laiku pirms Kristus atgriešanās?

- a) Zelta galva.
- b) Pa daļai dzelzs un pa daļai māla pēdas.
- c) Dzelzs kājas.
- d) Vara vēders un gurni,

7. Uz kādu cilvēku attiecas šī frāze: "Jūra kauks un celsies" Lūkas 21:25?

- a) Svētu tautu.
- b) Grēciniekiem.
- c) Valdniekiem.
- d) Misionāriem.

8. Kura valsts atrodas taisni ziemeļos no Israēlas?

- a) Amerika.
- b) Sīrija.
- c) Ēģipte.
- d) Krievija.

9. Kas ir "Mihaēls", par ko ir rakstīts Daniēla 12:1?

- a) Noa.
- b) Ecēchiēls.
- c) Daniēls.
- d) Jēzus.

10. Kuras no sekojošajām zīmēm, kas vēstī par Kristus atgriešanos, ir redzamas mūsdienās?

- a) Ebreju atgriešanās Israēlā.
- b) Pasaules nemieri.
- c) Israēlas kaimiņvalstu naidīgums.
- d) Izplatīta vardarbība.
- e) Dažas valstis stipras un dažas vājas.

Atbilžu kopsavilkuma lapa.

Ir svarīgi, lai jūs uzrakstītu savu vārdu, un pilnu adresi un valsts nosaukumu uz šīs Kopsavilkuma lapas ļoti skaidri, citādi mums nebūs iespējams jums atbildēt.

Katras Lekcijas beigās šajā brošūrā ir Pārbaudījumu lapa ar 10 jautājumiem, uz kuriem ir lielākais piecas iespējamās atbildes- a), b), c), d), vai e)- dažos gadījumos ir nepieciešama vairāk nekā viena atbilde.

Pasvītrojiet burtu vai burtus, kas norāda uz jūsu atildi. Piemēram, 1. lekcijas 7. jautājums: ja, pēc šīs lekcijas izstudēšanas jūs domājat, ka Bībelē ir 23 atsevišķas grāmats, jūs pasvītrosiet burtu d).

Atbildiet uz visiem Pārbaudījumu jautājumiem, pasvītrojiet pienācīgos burtus, tad pārceļiet tos uz Kopsavilkuma lapas otrajā pusē un atsūtiet to mums tikai Kopsavilkuma lapu; tas nozīmē, ka Pārbaudījuma lapa paliek jums izziņai.

Sūtiet savu pabeigto Kopsavilkuma lapu uz šo adresi:

Introducing Bible Basics, Duncan Heaster. Latvian edition. Carelinks, PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA www.carelinks.net email info@carelinks.net

vai

Christadelphian Advancement Trust
Reg. Charity No. 1014615
PO Box 3034
South Charity Surrey CR2 0ZA
ENGLAND / ANGLIJA

Lūdzu rakstiet ar drukātiem burtiem:

Jūsu vārds _____

Jūsu adrese _____

Personīgais telefona numurs _____

Darba telefona numurs _____

7. lekcija.

Bībeles studiju piezīmes 4

- **Evanģēlijs**
- **Kristība**
- **Dieva Valstība**

Mācību metode

Šīs četras "Bībeles studiju piezīmju" brošūras, ar trīs lekcijām katra, ir sastādītas, lai palīdzētu jums iegūt vispārēju priekšstatu par to, ko māca Bībele, un kā jūs varat dalīties priekšrocībās, ko dod piederība pie kristiešiem. Jūs gūsiet vislabākās sekmes, izlasot šīs "lekcijas" vairākas reizes un sameklējot ieteiktos fragmentus Bībelē. Tad atbildiet uz izvēles jautājumiem, kas atrodas katras lekcijas beigās, atkal ieskatoties piezīmēs, ja jūs neesat pārliecināti par pareizo atbildi. Nav nekādas nozīmes ātri pārlasīt lekcijas un mēģināt uzminēt atbildes; ir dots pietiekami daudz informācijas, lai jūs spētu atbildēt uz visiem jautājumiem pareizi, un tas kalpos par labu pamatu turpmākajām studijām.

Kad jūs esat pabeiguši jautājumus, pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas, kas ir šīs brošūras beigās.

Kad visas trīs lekcijas ir pabeigtas, atsūtiet Atbilžu kopsavilkuma lapu mums. Kad skolotājs to pārbaudīs, un ieliks atzīmi, viņš to jums atsūtīs atpakaļ, kopā ar nepieciešamiem papildu komentāriem un nākošo "Bībeles studiju piezīmju" brošūru.

Ja jums būtu kādi jautājumi par Bībeles tēmu, mēs ar prieku palīdzēsim jums atrast atbildi pašā Bībelē.

Bībeles studiju piezīmju komplekts.

Pavisam ir četras brošūras, un katrā no tām ir trīs lekcijas. Tās var studēt jebkurā secībā, bet vislabākās sekmes var sasniegt, sākot ar 1. un beidzot ar 4. brošūru.

Bībele
Dievs
Dieva Plāns Un Nolūks

Nr.2.
Nāve
Dieva apsolījumi
Jēzus Kristus

Nr. 3.
Dieva apsolījumi (2)
Kristus augšāmcelšanās
Kristus atgriešanās

Nr.4.
Evangēlijs
Kristība
Dieva Valstība

10. lekcija.

Evangēlijs.

Šajā lekcijā mēs apkoposim daudzus faktus, ko mēs uzzinājām iepriekšējās lekcijās.

Grieķu vārds "evanģēlijs" nozīmē "labā vēsts" vai, kā tas ir dažreiz lietots Jaunajā Derībā, "priecīgā vēsts".

Kristus mācības būtība.

Matejs, Marks Lūka un Jānis stāsta mums, ka Jēzus apstaigāja visu Izraēlas zemi, sludinādams evanģēliju – labo vēsti – par savu nākošo valstību. "Un Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evanģēliju" (Mateja 9:35). "Jēzus nāca uz Galileju un sludināja Dieva (Valstības) evanģēliju" (Marka 1:14). "Tā Kunga Gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem" (Lūkas 4:18). "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību" (Jāņa 3:16). "Tu pareizi saki, Es esmu Ķēniņš. Tāpēc Es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību" (Jāņa 18:37).

Apustuļi mācīja evanģēliju.

Kad Jēzus bija pavēstījis labo vēsti apustuļiem, viņš izsūtīja tos, lai tie mācītu citus. "Un Viņš tos izsūtīja sludināt Dieva valstību un dziedināt" (Lūkas 9:2).

Pēc savas nāves un augšāmcelšanās Jēzus lika apustuļiem turpināt to pašu darbu: "Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evanģēliju visai radībai. Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts" (Marka 16:15,16).

No šiem pēdējiem vārdiem mēs redzam, ka mums vajag zināt, ticēt un paklausīt evanģēlijam, lai saņemtu pestīšanu.

Evanģēlija spēks.

Tāpēc apustulis Pavils rakstīja: "Jo es nekaunos Kristus evanģēlija dēļ: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, jūdam visupirms un arī grieķim" (Romiešiem 1:16).

Mums ir skaidri jāsaprot labā vēsts, ko mācīja Jēzus un apustuļi. Pāvils vēl rakstīja: "Bet, ja arī mēs vai kāds engēlis no debesīm jums sludinātu citu evanģēliju nekā to, ko esam jums pasludinājuši, lāsts par to!" (Galatiešiem 1:8).

Ko apustuļi saprata ar "evanģēliju"?

Apustuļi izgāja, sludinādami labo vēsti par Dieva valstību, pirms Jezus krustā sišanas. Ko sī "labā vēsts" viņiem nozīmēja? Kad divi no viņiem runāja ar Jēzu pēc viņa augšāmcelšanās, tie viņam sacīja: "Tas ar Jēzu no Nācāretes, kas bija pravietis varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā... mēs cerējām, ka Viņš ir tas, kas Israēlu atpestīs" (Lūkas 24:19,21).

Tieši pirms Jēzus uzkāpa debesīs, "Tie viņam vaicāja: "Kungs, vai Tu šajā laikā atkal uzcelsi Israēlam valstību?" (Apustuļu d. 1:6).

Viņi domāja, ka Jēzus nodibinās Dieva valstību uzreiz un uz vietas. Tā bija tāda labā vēsts, ka viņi gribēja, lai tā piepildītos nekavējoties. Jēzus viņiem paskaidroja, ka šis laiks vēl nav pienācis. "Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs nolīcis Savā paša varā" (Apustuļu d. 1:7).

Dieva apsolījumi.

Kad apustuļi vēroja Jēzus uzkāpšanu debesīs, viņiem piestājās divi eņģeļi un teica viņiem: "Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam" (Apustuļu d. 1:7).

Šis apsolījums atkārtojas apustuļu mācībā, kā ats ir lasāms Apustuļu darbos un viņa vēstulēs. Viņi gaidīja Jēzus atgriešanos, lai piepildītos visi Dieva dotie apsolījumi par Viņa valstību.

Jo, lai arī vārds "evanģēlijs" ir atrodams tikai Jaunajā Derībā, labā vēsts par Dieva valstību ir pamatā visiem Dieva apsolījumiem no paša sākuma.

Evanģēlijs Ēdenē.

Pašā sākumā, pēc tam, kad Ādams un Ieva nepaklausīja Dieva pavēlei, mēs atceramies Viņa vārdus čūskai: "Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī" (Mozus 3:15).

Šī bija labā vēsts, ka grēka un nāves vara galu galā tiks iznīcināta. Šis bija darbs, ko Jēzus atnāca paveikt. (Izlasiet Vēstuli ebrejiem 2:14-15).

Evanģēlijs Ābrahāmam.

Mēs esam apskatījuši Dieva apsolījumus Ābrahāmam. Apustulis Pāvils rakstīja: "Bet raksti paredzēdami, ka Dievs pēc ticības taisno pagānus, ir Ābrahāmam iepriekš pasludinājuši prieka vēsti: tevī taps svētītas visas tautas" (Galatiešiem 3:8).

Kad Jēzus atgriezīsies viņš piecels Ābrahāmu no mirušajiem, un visi Dieva apsolījumi Ābrahāmam piepildīsies visos sīkumos.

Šie apsolījumi tika apliecināti Īzākam un Jēkabam, un arī viņi tika piecelti no mirušajiem, Jēzum atgriežoties, un saņems goda vietas Dieva valstībā (Mateja 8:11).

Evangēlijs Dāvidam.

Labā vēsts par Dieva valstību tika pateikta Dāvidam caur pravieti Nātanu – (izlasiet 2.Samuēla 7:12-16). ”Es uzcelšu tavu dzimumu... Es nostiprināšu viņa Ķēniņa valstības troni uz mūžīgiem laikiem... tavš nams un tava ķēniņa valstība – tie pastāvēs mūžīgi Manā priekšā; tavam goda krēslam būs nesatricināms būt mūžīgi!”

Lai arī israēlieši vēlāk atstāja Dievu, Viņš neaizmirs savus apsolījumus. Mēs atrodam tos atkārtotus Dāvida Psalmos un praviešu rakstos. Dievs teica Jūdas pēdējam ķēniņam Cedekijam caur pravieti Ecēhiēla: ”Visu, visu Es pārvērtīšu drupās, drupās, drupās! Lai paliek, ka bija, kamēr nāks tas, kam uz to ir tiesības, tam Es to nodošu” (Ecēhiēla 21:32).

Jēzum piedzimstot, engēlis atjaunoja šo apsolījumu Marijai: ”Tas būs liels un Viņu sauks par Visaugstākā Dēlu, un Dievs tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida troni, un Viņš valdīs par Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala” (Lūkas 1:32-33).

Evangēlijs mums.

Šī ir labā vēsts par Dieva valstību, kas nonāk pie mums ar Bībeli. Jēzus drīz atgriezīsies uz zemes, lai nodibinātu Dieva valstību. Izlasiet Mateja 25. Visas trīs līdzības šajā nodaļā māca mūs būt modriem, strādat un mīlēt Kristu, ja mēs arī gribam nokļūt Dieva Valstībā.

1. Līdzība par desmit jaunavām.

Tās, kuras bija sagatavojušās un bija modras, bija ielūgtas uz kāzu mielastu, bet tās, kurām bija beigusies eļļa, atrada durvis aizslēgtas.

2. Līdzība par talantiem.

Jēzus novērtēs to, kā mēs izlietojam savas spējas, un viņš atalgos tos, kuri izmantoja savas zināšanas un iespējas, kamēr viņi to varēja.

3. Līdzība par ganu, kas atdalīja avis.

Labais Gans pazīst savas avis un saprot viņu pūles. Viņš zina tos, kas ir centušies palīdzēt saviem līdzcilvēkiem un atzīst, ka tā ir palīdzība viņam.

Kas mums jādara ?

Mums jānožēlo savi grēki un jāatmet sliktie paradumi: "Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju" (Marka 1:15). "Tāpēc nožēlojiet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdeldēti un tas Kungs liktu nākt atspirgšanas laikiem un sūtītu jums izredzēto Kristu Jēzu" (Apustuļu d. 3:19-20). "Bet Dievs, atstādams neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgrieties no grēkiem. Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis" (Apustuļu d. 17:30-31).

Mums jāseko Jēzum- jāpārveido mūsu sirdis un prāts- lai atdzimtu kristībā, un mūsu nākošā lekcija izskaidros, ko tas nozīmē. Tas ir arī nepieciešams: "Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus Vārdā, esat tērpušies Kristū. Bet, kad jūs piederat Kristum, tad jūs esat Ābrahāma dzimums, mantinieki pēc apsolījums" (Galatiešiem 3:27, 29).

Šis ir evaņģēlijs, labā vēsts par Dieva valstību. Mēs, līdzīgi apustuļiem, ilgojamies, lai tas piepildītos drīzāk. Lūk, kāpēc mēs lūdzamies, kā Jēzus mācīja saviem sekotājiem: "Lai nāk tava valstība". "Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds. Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts lai nāktu kā debesīs, tā ir arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs pieddam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī no ļauna" (Mateja 6:9-13).

Kopsavilkums.

1. Vārds "evaņģēlijs" nozīmē "labā vēsts".
2. Labā vēsts par nākošo Dieva valstību bija galvenā tēma Jēzus un viņa apustuļu mācībā.
3. Evaņģēlija zināšana, ticība un paklausība tam, ir nepieciešama, lai iegūtu pestīšanu.
4. Evaņģēlijs tiek mācīts viscaur Svētajos Rakstos, Vecajā un Jaunajā Derībā.
5. Labā vēsts vēl aizvien tiek sludināta mums.
6. Mēs varam saņemt vietu Dieva valstībā, ja mēs uz klausām, saprotam un paklausām evaņģēlija vēstij.
7. Mums ar pieku jāatsaucas evaņģēlija aicinājumam- tieši tāpat, kā to pagātnē to darīja Ābrahāms un visi uzticīgie Dieva kalpi.

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

2.Samuēla 7 Psalmi 96 Jesajas 55 Apustuļu d. 9 Psalmi 1

10. Lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Vārds "evanģēlijs" nozīmē:

- a) Ziņas.
- b) Labā vēsts.
- c) Priecīgā vēsts.
- d) Vēstījums.

2. Kuri no sekojošajiem pantiem saka mums, ka Jēzus sludināja valstības Evanģēliju?

- a) Mateja 1:14.
- b) Marka 1:14.
- c) Lūkas 1:14.
- d) Jāņa 1:14.
- e) Mateja 3:16.
- f) Marka 3:16.
- g) Lūkas 3:16.
- h) Jāņa 3:16.
- i) Mateja 4:18.
- j) Marka 4:18.
- k) Lūkas 4:18.
- l) Jāņa 4:18.
- m) Mateja 9:35.
- n) Marka 9:35.
- o) Lūkas 9:35.
- p) Jāņa 9:35.

3. Kas, izņemot Jēzu, vēl sludināja evanģēliju?

- a) Jūdu priesteri.
- b) Apustuļi.
- c) Romiešu pārvaldnieks.
- d) Austrumu gudrie.

4. Kad tiks nodibināta Dieva Valstība uz šīs zemes?

- a) Mēs nezinām.
- b) Kad Jēzus atgriezīsies uz zemes.
- c) Tā jau pastāv.
- d) Tā netiks nodibināta.

5. Kas pateica apustuļiem, kuri vēroja Jēzus aiziešanu uz debesīm, ka viņš atgriezīsies?

- a) Dievs.
- b) Engēlis.
- c) Jēzus.
- d) Divi engēļi.

6. Kā jūs varat saņemt pestīšana apsolījumu,ko piedāvā Bībele?

- a) Darot labu saviem draugiem.
- b) Daloties visā mūsu mantībā.
- c) Paklausot valsts likumiem.
- d) Zinot, ticot nu paklausot Evangēlijam.

7. Kurš Dieva apsolījums paredzēja, ka cilvēku dzimumam bus jācīnās ar grēka un nāves varu?

- a) Apsolījums Ēdenē.
- b) Apsolījums Ābrahāmam.
- c) Apsolījums Noam.
- d) Apsolījums Dāvidam.

8. Kurš pants Jaunajā Derībā saka mums, ka Evangēlijs bija sludināts Ābrahāmam?

- a) Galatiesiem 8:3.
- b) Galatiesiem 3:8.
- c) Romiešiem 8:3.
- d) Romiešiem 3:8.

9. Kurš Dieva pravietis pasludināja Dāvidam labo vēsti par Dieva Valstību?

- a) Daniēls.
- b) Jesaja.
- c) Elija.
- d) Nātāns.

10. Kurš apustulis palīdzēja Saulam (Pāvilam) kristīties, kā ir pierakstīts Apustuļu darbos 9. nodaļā?

- a) Pēteris.
- b) Andrejs.
- c) Ananija.
- d) Jānis.

11.lekcija.

Kristība.

Iepriekšējā lekcijā mēs redzējām, ka ticība evaņģēlijam un tā saprašana, kam seko paklausība Dieva pavēlēm, ir svarīga pestīšanai. Mēs lasām Jēzus vārdus pēc viņa augšāmcelšanās: "Ejiet pa visu pasauli un padsludiniet evaņģēliju visai radībai. Kas tic un top kristīts, lai top izglābts" (Marka 16:15).

Mēs uzreiz redzam, ka kristība, kādu nosaka Svētie Raksti, var notikt tikai, kad cilvēks spēj saprast un paklausīt Dieva Vārdu. Tātad, tas ir svarīgs priekšnoteikums, lai mēs būtu patīkami Dievam.

Kā piemērs mums ir Kornēlijs, romieši virsnieks, kas bija ticīgs un dievbijīgs vīrs (sk. Apustuļu d. 10:2), tomēr Dievs lika viņam sūtīt pēc Pētera, lai viņš pateiktu viņam, ko viņam vajag darīt. Pēteris atnāca un mācīja Kornēliju par Jēzu: "Un Viņš mums pavēlējis tautai sludināt un apliecināt, ka viņš ir Dieva iecelts soģis pār dzīviem un mirušiem. Par Viņu liecina visi pravieši, ka ikviens, kas tic uz Viņu, Viņa vārdā dabugrēku piedošanu" (Apustuļu d. 10:42,43).

Vēl viena lieta bija nepieciešama: "Un Viņš pavēlēja tos kristīt Jēzus Kristus Vārdā" (Apustuļu d. 10:48).

No šā un citiem pantiem Apustuļu darbos ir skaidrs, ka Dievs pestīšanai ir noteicis trīs svarīgus priekšnoteikumus: zināšanu, ticību un kristību. (Izlasiet Apustuļu d. 2:37-38,41; Apustuļu d. 16:35-38; Apustuļu d. 16:25-33)

Kristīt.

Kristīt grieķu valodā nozīmē "baptizo" kas nozīmē iegremdēt, ienirt vai pilnīgi iegremdēties šķidrumā. Grieķu valodā šo vārdu lieto audumu krāsošanas arodā. Lai nokrāsotu audumu, tas ir pilnīgi jāiegremdē krāsā, tā, ka audums pilnīgi maina krāsu.

Kristība.

Šī vārda lietošana viscaur Jaunajā Derībā skaidri norāda, ka nepietiek tikai ar ūdens uzslacīšanu vai uzliešanu. Svēto Rakstu kristība prasa pilnīgu iegremdēšanos ūdenī. Tā mēs lasām par Filipu, kad viņš kristīja etiopiešu galminieku: "Viņi abi, Filips un galminieks, nokāpa ūdenī, un viņš tos kristīja"(Apustuļu d. 8 ;38).

Mēs lasām arī par Jāni Kristītāju, kā viņš kristīja Aionā netālu no Salima, "jo tur bija daudz ūdens"(Jāņa 3:23).

Kristības nozīme.

Ja mēs uzmanīgi lasīsim Jauno Derību, tad mēs atklāsim, ka kristībai ir četrjāda nozīme.

1.Nomazgāšana, attīrīšana. "Celies augšā, liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, piesaukdams Viņa Vārdu!" (Apustuļu d. 22:16). "Jeb vai jūs nezināTM, ka netaisni neiemants Dieva Valstību?...Un daži no jums bija tādi. Bet jūs esat nomazgāti, jūs esat svēti kļuvuši, jūs esat attasnoti Kunga Jēzus Kristus Vārdā" (1. Korintiešiem 6:9-11).

Mēs atrodam šo pašu simbolu izmantotu pat Vecajā Derībā, kopā ar tlainu izteicienu par krāsas maiņu."Mazgājieties, skistieties, pārtrauciet savus ļaunos darbus Manu acu priekšā!Mītiēties ļaunu darīt! Mācieties labu darīt...Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna" (Jesajas 1:16-18).

2. Saistība ar Kristus nāvi un augšāmcelšanos. Kad mēs kristībā esam pilnīgi iegremdējušies ūdenī, mēs simboliski mirstam, un, kad mēs pieceļamies no ūdens, mēs simboliski pieceļamies atjaunotai dzīvei. Tā mēs esam saistīti ar Jēzus nāvi un augšāmcelšanos. Apustulis Pāvils par to raksta: „Jeb vai jums nav zināms, ka mēs visi, kas Jēzus Kristus Vārdā esam kristīti, esam iegremdēti Viņa nāvē? Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē, lai, tāpat kā Kristus Sava Tēva godības spēkā uzcelts no mirušiem, arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē. Jo, ja mēs Viņam esam kļuvuši līdzīgi nāvē, mēs būsim tādi arī augšāmcelšanā”(Romiešiem 6:3-5).

Ar kristību mēs simboliski augšāmcēlamies atjaunotai dzīvei, mainām savus uzskatus, kas ir svarīga daļa mūsu paklausībā Dievam.

Jēzus teica:"Ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt Dieva Valstībā!" (Jāņa 3:5).

Pāvils arī rakstīja ticīgajiem Kolosā par kristību: "Kristībā līdz ar Viņu aprakti un Viņā līdzīgi uzmodināti, ticēdami Dieva spēkam, kas Viņu uzmodinājis no miroņiem. Jūs, kas bijāt miruši savos pārkāpumos un savā neapgraizīšanā, Viņš līdz ar to darījis dzīvus, piedodams mums mūsu pārkāpumus"(Kolosiešiem 2:12-13).

3. Ar kristību mēs esam vienoti Kristū un līdz ar to saistīti ar Kristu un ar apsolījumiem, ko Dievs deva caur viņu: "Jo, kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi daudzie miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus. Jo arī mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu, tā arī Kristus. Jo arī mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu, gan jūdi,

gan grieķi, gan vergi, gan brīvie; un mēs visi esam dzirdināti ar vienu Garu” (1.Korintiešiem 12:12-13).”Tātad atzīstiet, ka tie, kas tic, ie Ābrahāma bērni. Ābrahāmam un viņa dzimumam ie doti apsolījumi. Nav rakstīts ”Un dzimumiem”, tas ir par daudziem, bet par vienu: ”Un tavam dzimumam”, proti, Kristum. Jūs jau visi ticēdami uz Jēzu Kristu esat Dieva bērni. Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus Vārdā, esat tērpušies Kristū. Tur nav ne jūda, ne grieķa, nav ne kalpa, nedz svabadā, tur nav ne vīra, nedz sievas, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū. Bet, kad jūs piederat Kristum, tad jūs esat Ābrahāma dzimums, mantinieki pēc apsolījuma” (Galatiešiem 3:7;16,26-29).

Pāvils vēl raksta par pārmaiņu, kas notiek kristoties: ”Reiz senajos laikos bijāt bez Kristus, šķirti no Israēla draudzes un izslēgti no apsolītiem iestādījumiem, bez Dieva šinī pasaulē. Bet tagad jūs esat Kristū Jēzū; jūs, kas kādreiz bijāt tālu, Kristus asinīs esat kļuvuši tuvi...

Tātad jūs tagad vairs neesat svašinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime” (Efeziešiem 2:12-13,19).

4. Saimnieku maiņa- aicinājums atšķirties no neticīgajiem. Izlasiet 2.Korintiešiem 6:14-18; 1.Jāņa2:15-17.

Dievam nepatīk kalpošana šīs pasaules elkiem. Cilvēki pēc savas dabas ir grēka vergi. Kad mēs liekamies kristīties, mēs pārveidojam savu kalpošanu; ”...laimēs vairs nekalpotu grēkam, jo, kas nomirs, tas ir taisnots no grēka...tāpat spriediet arī jūs par sevi, ka esat miruši grēkam, bet Jēzū Kristūdzīvojat Dievam. Tāpēc lai grēks nevaldajūsu mirstīgajā miesā! Neklausiet vairs viņas iekārēm!vai nezināt, ka tam, kam jūs sevi ndodat par paklausīgiem kalpiem, jums arī kā kalpim jāklausa, vai nu grēkam uz navi, vai paklausībai Dievam-uz taisnību.bet pateicība Dievam, ka jūs, kas bijat grēka vergi, no sirds esat kļuvuši paklausīgi tai mācībai, kurā esat mācīti, un, no grēka atsvabināti, kalpojat taisnībai” (Romiešiem 6:6-7,11-12,16-18).

Ar kristību mēs uzsākam jaunu dzīvi paklausībā Dievam, kas saista mūs ar apsolīto Dieva balvu. ”Bet tagad, kad jūs esat atsvabināti no grēka un esat kļuvuši par Dieva kalpiem, jūsu ieguvums ir svēttapšana un tās galam-mūžīga dzīvība. Tātad grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā” (Romiešiem 6:22-23).

Mēs pilnībā atsakāmies no cilvēka ceļa, no šīs pasaules ceļa. Ar kristību mēs nostājamies uz Dieva ceļa, paklusot evaņģēlijam- ”Dieva spēkam pestīšanā”.

Noas piemērs.

Lūk, ko izdarīja Noa. Pasaulē viņa laikā valdīja vardarbība un ļaunums. Noa uzbūvēja šķirstu, un kad visu pasauli iznīcināja plūdu ūdens, Noa un viņa ģimene patvērās šķirstā un tika izglābti. ”Noas dienās, kad taisīja šķirstu, kurā izglābās nedaudzas, proti, astoņas, dvēseles cauri ūdenim.

Tas attēlo kristību, kura tagad arī jūs glābj. Tā nav miesas netīrības mazgāšana, bet ir labas sirdsapziņas izlūgšanās Dievā caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos” (1.Pētera 3:20-21).

Grēcinieku tiesāšana, kad Kristus atgriezīsies, būs negaidīta un nepielūdzuma, tāpat, kā tas bija Noas dienās. Kā Noa izglābās šķirstā, tā arī mēs, ja mēs būsim ”Kristū”, tad tiksīm izglābti. Mēs redzējam, ka mēs varam būt Kristū, pateicoties zināšanai, ticībai, kristībai un nepārtrauktai paklausībai.

Cik svarīga ir kristība?

Daudzi domā, ka, ja viņi pārmaina savu dzīves veidu, darīdami labu, tad viņiem nav vajadzības kristīties. Cik ļoti viņi maldās, cik veltīgas ir visas viņu pūles darīt labu. Apskatiet notikumu ar sīrieti Naamanu (2.Ķēniņu 5:1-27). Praviētis Elīsa, Dieva vīrs, lika viņam nomazgāties Jrdānas upē, lai dziedinātu viņa spitālību. Sākumā viņš atteicās to darīt, bet, kad viņa kalpi pierunāja viņu paklausīt šim īpašajam notikumam, ko deva Dievs, viņš tūlīt tika izdziedināts.

Ja mēs paklausam Dieva vārdam, cik vien labi mēs spējam, tad mēs arī varam būt dziedināti un sākt jaunu dzīvi. Bet mēs gribam zināt, kas būs ar sekojošām kļūdām un grēkiem, tas ir, ar tiem, kas izdarīti pēc kristības. Kā mēs iepriekš redzējām, kristībā mēs esam saistīti ar Jēzus Kristus nāvi, tiek piedotas lūdzoties piedošanu caur mūsu jaunatraso Pestītāju. Ja mēs nožēlojam un lūdzam Dievampiešanu, tad visi mūsu grēki un kļūdas tiek izdzēsti un tāpēc mēs varam iet uz priekšu ar ikdienas paļāvību, ka, ja mēs cenšamies darīt labu, Dievs ir apsollījis mums žēlsirdīgi piedot.

Dievs piedāvā šo brīnišķīgo iespēju caur Savu Vārdu. Vai jūs jūtat vajadzību sākt savu dzīvi no jauna? Ar jūsu rugto pieredzi par kļūdām, ko jūs esat izdarījis, un stipru vēlēšanos izdzēst dažus tumšos olankumus no jūsu agrākās dzīves, šeit ir vienreizēja iespēja sākt visu no jauna, šoreiz ne ar tādu dzīvi, kas ved uz kapu, bet pa ceļu uz nemirstību un godības pilno Dieva valstību. Dieva ceļš ir vienīgais ceļš, kurš var samierināt jūs ar jūsu Radītāju.

Tāpēc kristība ir ļoti svarīga. Tā ir būtiska darbība, kas parāda paklausību, svērga sastāvdaļa Dieva pestīšanas ceļā.

Kopsavilkums.

1. Kristībai būtu jānotiek tikai pēc pilnīgas evaņģēlija izprašanas un ticības tam.

2. Kristība prasa pilnīgu iegremdēšanos ūdenī.

3. Kristības rituālā-

a) mūsu grēki ir simboliski nomazgāti nost

b) mēs esam saistīti ar Kunga nāvi un augšāmcelšanos

c) mēsesam vienoti Kristū, un tāpēc saistīti ar Dieva apsolījumiem caur Kristu;

d) mēs nomainām saimniekus, kalpojot Dievam, nevis grēkam, un mēs atšķiramies no šīs pasaules.

4. Kā Noa izglābās, ieiedams šķirstā, tā mums jāieiet Kristū caur kristību, lai izglābtos no nākamās tiesas.

5. Kristība ir svarīga pestīšanai.

Fragmenti Bībeles lasīšanai.

1. Mozus6,7, un 8 Marka 16 Apustuļu d. 8 Apustuļu d. 22 Romiešiem 6

11. lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma lapas uz pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma eksemplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu

1. Vārds "kristīt" nozīmē:

a) Aplacīt.

b) Apliet

c) Iegremdēt.

d) Mērcēt.

2. Kas nokristīja etiopiešu galminieku?

a) Stefans.

b) Pāvils.

c) Filips.

d) Barnaba.

3. Kuri panti Bībelē stāsta mums par norādījumiem apustuļiem sludināt Evāngēliju?

a) Marka 15:15-16.

b) Marka 16:15-16.

c) Marka 5:15- 16.

d) Marka 6:15-16.

4. Kuru no trīs sekojošajiem nokristīja?

a) Pilātu.

- b) Pāvilu.
- c) Cietuma priekšnieku Filipos.
- d) Lidiju.

5. Kad drīkst notikt patiesa kristība?

- a) Piedzimstot.
- b) Nomirstot.
- c) Beidzot skolu.
- d) Iegūstot pilnīgu izpratni un ticību Dieva pestīšanas plānam.

6. Ko attēlo kristības rituāls?

- a) Dieva balvu.
- b) Cilvēka nāvi.
- c) Noas šķirstu.
- d) Jēzus nāvi un augšāmcelšanos.

7. Kura nodaļa Bībelē attēlo kristības nozīmi?

- a) Romiešiem 6.
- b) Rutes 4
- c) Atklāsmes 6
- d) Kolosiešiem 4

8. Kādu notikumu izmanto Pēteris, lai attēlotu līdzību ar kristības rituālu?

- a) Iziešanu caur Sarkano jūru 2. Mozus grāmatā.
- b) Jordānas upes pāriešanu uz Apsolīto zemi.
- c) Ūdens sagādāšanu tuksnesī.
- d) Šķirstu, ko uzbūvēja Noa lielo plūdu laikā.

9. Kādu paklausību Dievs prasa, lai jūs varētu iegūt vietu Viņa nākamajā Valstībā?

- a) Mīlestību.
- b) Uzticību.
- c) Ticību un kristību.
- d) Godīgumu.

10. Vai jūs vēlaties uzzināt ko vairāk par Dieva vēstījumu, lai jūs varētu to saprast un kristīties?

- a) Jā.
- b) Nē.
- c) Neesmu pārliecināts.
- d) Varbūt

12.lekcija.

Dieva Valstība.

Kad Kristus atgriezīsies- un iepriekšējās lekcijas ir parādījuša, ka tas notiks drīz- viņa pirmais darbs būs piecelt mirušos. "Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies" (Daniēla 12:2).

"To mēs jums sakām, balstoties uz mūsu Kunga Vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kuga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsim priekšā tiem, kas ir aizmiguši. Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši" (1. Tesaloniķiešiem 4:15-16).

Pēc tam būs tiesa, un mūžīgās dzīvības balva tiks piešķirta taisnajiem, kuri tad palīdzēs pārvaldīt Dieva valstību.

Bībele apsola, ka Kristus valdīšana darīs galu visiem ļaunumiem, kas tagad valda pasaulē.

Apstākļi Valstībā.

Nebūs apspiešanas (Psalmi 72:4), un nebūs kara: "Tad Viņš spriedīs tiesu tautu starpā un tiesās daudzas tautas. Viņi tad pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīnadārza dārznieka nažiem. Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot"(Jesajas 2:4).

Ķēniņa valdīšana būs taisnīga un patiesa. "Viņš netiesās pēc tā, ko viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko viņa ausis dzird, bet viņš tiesās nabagus pēc taisnības un cietējiem virs zemesspriedīs goda pilnu tiesu un pēc patiesības" (Jesajas 11:3-4).

Slimības būs iznīcinātas un sērgu un epidēmiju lāsts būs noņemts. "Tad aklo acis atvērsies un kurlo ausis atdarīsies. Tad klibais lēkās kā briedis un mēmo mēle gavilēs" (Jesajas 35:5-6).

Daudzas zemes mūsdienās cieš badu, un tūkstošiem cilvēku katru dienu mirst no bada. Tajā dienā vairs nebūs bada. Ūdens avoti tuksnesī ļaus augt labībai tur, kur tā nevar augt šodien. "Jo ūdens izverd tuksnesī un strauti izkaltušā klajumā. Un svelošā smilts taps par ezeru un izkaltušā zeme par ūdens avotu" (Jesajas 35:6-7). "Zeme būs labības pilna līdz kalnu galiem, augļu koki vilņos kā Libanona meži" (Psalmi 72:16).

Pašās beigās tiks iznīcināta pati nāve. "Un tad nāks gals, kad viņš nodod Valstību Dievam un Tēvam, kad Viņš būs iznīcinājis katru valdību, varu un spēku. Jo viņam vajag vldīt, tiekāms Viņš noliek visus ienaidniekus Sev zem kājām. Kā pēdējais ienaidnieks tiks iznīcināta nāve"

(1.Korintiešiem 15:24-26). ”Viņš (Dievs) nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, jo, kas bija, ir pagājis” (Atklāsmes 21:4).

Ir saprotams, kāpēc šo mācību sauc par evaņģēliju- mēs zinām, ka šis vārds nozīmē ”Labā vēsts”.

Pestīšana.

Pēc savas augšāmcelšanās Jēzus izsūtīja savus apustuļus ar šādām pamācībām: ”Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai. Kas tic un top kristīts tas tiks izglābts” (Marka 16:15-16).

Ir jāsaprot, ka kristībai ir jānāk pēc ticības evaņģēlijam. Šis pants turpinās- ”Bet, kas netic, tiks pazudināts”.

Vasarssvētku dienā apustulis Pēteris runāja par Jēzus augšāmcelšanos un par cerību uz viņa otro atnākšanu. Cilvēki, kas dzirdēja šo uzrunu, bija aizkustināti, un viņi jautāja, ko viņiem vajag darīt. Viņiem tika teikts atgrizties no grēkiem un likties kristīties. Atgrizties no grēkiem nozīmē mainīt savu domāšanu- sākt jaunu dzīvi. ”kas viņa vārdus uzņēma, to kristīja... un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās” (Apustuļu d. 2:41-42).

Ievērojiet šo pašu vārdu kārtību- saprašana un ticība, kam seko paklausībakristībā. Pēc tam seko ticīgā pastāvīga cenšanās dzīvot savu dzīvi tā, lai iepriecinātu Dievu.

Tad šis kristītais kristietis, par ko ie teikts, ka ”viņš ir augšāmcēlies ar Kristu”, var ar paļāvību gaidītKunga atnākšanu. ”Ja nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad ticieties pēc tā, kas augšā, kur ir Kristus, kas paaugstināts pie Dieva labās rokas. Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām, jo jūs esat miruši un jūsu dzīve līdz ar Kristu apslēpta Dievā.kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsiet līdz ar Viņu” (Kolisiešiem 3:1-4).

Piedošana.

Ja šajā Kristus gaidīšanas laikā krisitietis grēko, viņš zina, ka Jēzus ir viņam līdzī jūtošs aizstāvis, tāpēc, ka viņš zina, kas ir kārdinājums. Vēstulē Ebrejiem mums ir atgādināts, ka mūsu Augstais Priesteris bija kārdināts tāpat kā mēs, lai arī viņš spēja pretoties un negrēkoja (Ebrejiem 4:15). Kristietis var paļauties uz to, ka viņa lūgšanas tiks uzklauskātas. ”Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un žēlastību, palīdzību istā laikā” (Ebrejiem 4;16).

Dieva balva (dāvana).

To mēs nevara dabūt tikai paši ar saviem pūlēm. Tikai ar Dieva mīlestību uz žēlastību mēs varam iegūt pestīšanu Kristū. Tā apustulis Pāvils rakstīja: ”Jo no žēlastības jūs esat pestīti

ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana” (Efeziešiem 2:8). ”Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā” (Romiešiem 6:23).

Nākošais solis.

Jūs tagad esat šīs neklātienas kursa 1. pakāpes divpadsmit lekcijas. Jūs šajās lekcijās esat izlasījuši īsu uzskicējumu par to, ko Bībele māca par Dievu viņa plānu attiecībā pret zemi. Jūs varbūt esat līdzīgi daziem ļaudīm no Atēnām, kas klausījās Pāvīlā un ”par mirušo augšāmcelšanos dzirdēdami, citi zobojās, bet citi sacīja: ”Par to mēs tevi vēl kādu citu reizi dzirdēsim” (Apustuļu d. 17:32). Citiem vārdiem sakot, viņi bija labprāt klausījušies, bet nebija pārāk ieinteresēti turpināt savas mācības. Bet, varbūt jūs esat kā ļaudis no Berojas, ko apmeklēja apustulis, kuri ”vārdu labprāt uzņēma, meklēdami ik dienas rakstos, vai tas tā esot” (Apustuļu d. 17:11).

Vienalga, pie kuras ļaužu grupas jūs piederat, bet Dieva plāns vēl piepildīsies. Pēteris rakstīja, ka pēdējās dienās cilvēki zobosies par domu, ka Kristus atgriezīsies. Pēteris teica, ka viņi ņirgājās par Noas sludināšanu, bet kad pienāca noliktā diena, sākās plūdi. Tāpat arī, vai cilvēki tam pievērs uzmanību vai nē, ”tā Kunga diena nāks” (2.Pētera 3:9-10).

Īpašs vēstījums jums.

Apustulis nobeidz šo vēstuli tekdam, kā jūs zināt, šo: ”Cik stipriem tad jums jābūt svētā dzīvē un dievbijībā” (2.Pētera 3:11).

Uz šo jautājumu jāļauj atbildēt Bībeles studentam atsevišķi. Mēs ticam, ka jūs centīsieties, ”ka viņš jūs atrod ar mieru sirdī, neaptraipītus un nevainojamus” (2.Pētera 3:14).

Fragmenti Bībeles lasīšanai:

Jesajas 65:17- 25

Kolosiešiem 3

Romiešiem 13

2. Pētera 2

Efeziešiem 5

Efeziešiem 2

12.lekcijas pārbaudījums.

Pasvītrojiet pareizo atbildi katram jautājumam un tad pārceļiet savas atbildes uz Atbilžu kopsavilkuma pēdējā vāka, vai pārrakstiet pareizās atbildes vēstulē un atsūtiet to mums. Pabeidziet šo pārbaudījuma ekseplāru un uzglabājiet to kā izziņas materiālu.

1. Kāds būs Jēzus pirmais darbs, kad viņš atgriezīsies uz zemes?

- a) Paziņot visiem, ka viņš ir ieradies.
- b) Piecelt mirušos.
- c) Dot laimi visiem.
- d) Iznīcināt grēciniekus.

2. Kuri no sekojošajiem apstākļiem pastāvēs Dieva Valstībā?

- a) Vairs nebūs kara.
- b) Vairs nebūs slimību.
- c) Vairs nebūs bada vai sausuma.
- d) Vairs nebūs nāves.

3. Kurā svētku dienā apustulis Pēteris pastāstīja cilvēkiem par Jēzus otro atnākšanu, kā tas ir pierakstīts Apustuļu darbos 2?

- a) Jūdu lieldienās.
- b) Vasarsvētkos.
- c) Purima svētkos.
- d) Lieveņa svētkos.

4. Kā kristītam ticīgajam būtu jādzīvo?

- a) Klosterī.
- b) Izolācijā.
- c) Tā, lai iepriecinātu Dievu.
- d) Darot svarīgu darbu.

5. Kā kristietis var lūgt grēku piedošanu?

- a) Ar upuriem.
- b) Dodot desmito tiesu.
- c) Ar dāvanu došanu.
- d) Ar lūgšanu.

6. Kāda ir Dieva dāvana, kas pieminēta vēstulē Romiešiem 6?

- a) Mūžīgā dzīvība.
- b) Radīšana.

- c) Bībele.
- d) Gadalaiki.

7. Ko darīja ļaudis Atēnās, kad viņi dzirdēja Pāvilu sludinām?

- a) Nomētāja Pāvilu ar akmeņiem.
- b) Teica: "Par to mēs tevi vēl citu reizi dzirdēsīm".
- c) Cildināja Pāvilu.
- d) Godināja pāvilu.

8. Ko darīja Berojas ļaudis, kad viņi dzirdēja Pāvilu sludinām?

- a) Dziedāja slavas dziesmas.
- b) Meklēja ik dienas rakstos.
- c) Sludināja.
- d) Pārdeva visus savus īpašumus.

9. Ko no sekoošā cilvēki nespēj novērst?

- a) Piesārņojumu.
- b) Dieva Valstības nodibināšanu.
- c) Naidu.
- d) Jēzus atgriešanos.

10. Kurš no Jēzus apustuļiem pamācīja mūs censties dzīvot nevainojami?

- a) Pāvils.
- b) Filips.
- c) Jānis.
- d) Pēteris.

Kāpēc tik daudz sektas?

Kāpēc kristietībā ir tik daudz sektu? To lielais skaits izsauc neticīgo izsmieklus un apbēdina patiesi ticīgos. Kad apustuļi izplatīja Kristus mācības, tad radās kristietība, kurā bija tikai viena vienīga "sekta", par kuru teica, "ka tai visur pretojas" (Apustuļu d. 28:22). Ja mācības pie kurām pieturējās kristiesi, būtu saglabājušās tieši tādas, kādas tās deva paši pirmie skolotāji, tad vismaz ir varbūtība, ka tā būtu turpinājusi pastāvēt kā viena "sekta".

Bet pieņemsim, ka tiek ievestas jaunas mācības, veci vārdi tiek lietoti, lai ietērtu jaunas idejas un sveša filozofija tiek savienota ar sākotnējo mācību? Vai nav skaidrs, ka radīsies saspīlējums starp jauno un veco ticību? Tiks atvērts ceļš, lai savienotu atšķirīgas idejas un izdomātu jaunas teorijas, lai saskaņotu pretrunīgas lietas. Tā rezultātā atsevišķas grupas pamazām attālināsies

viena no otras, līdz tās sašķelsies atsevišķās baznīcās, starp kurām valdīs mūžīgas nesaskaņas un strīdi.

Runājot vispārīgi un vienkārši, tieši tas lielā mērā notika ar kristietību. Šīs pārmaiņas sākās jau apustuļu laikā, jo mēs redzam, ka Pavils enerģiski nostājās pret idejām, kas padarītu mirušo augšāmcelšanos nevajadzīgu (1.Korintiešiem 15:12,20). Savas dzīves nogalē Pāvils vēl aizvien cīnījās pret tiem, "kas ir noklīduši no patiesības, sacīdami, ka augšāmcelšanās esot jau notikusi" (2.Timoteja 2:18).

Pastāv liela varbūtība, lai neteiktu vairāk, ka vienīgā mācība, kura būtu varējusi izstumt ticību augšāmcelšanai nākotnē, bija grieķu mācība par dvēseles nemirtību, un tāpēc nav vajadzības pēc augšāmcelšanās no kapa. Pāvilu šī lieta ļoti sarūgtināja, jo tās sekas bija postošas. Tā bija "sagrozījusi dažu ticību", un, domājot par nākotni, viņš redzēja, ka tā izplatīsies "kā sērga" (2.Timotejam 2;17).

Dažās iepriekšējās vēstulēs Pāvils bija teicis, ka pienāks laiks, kad notiks "atkrišana", un pat, ka "netaisnības noslēpumainais spēks jau ir darbā (2.Tesalonīkiešiem 2:3,7). Viņš teica efeziešiem: "No jūsu pašu vidus celsies vīri ačgārnības runādami" (Apustuļu d.20;30). Abās savās vēstulēs Timotejam viņš rakstīja par laiku, kad "daži atkritīs no ticības" (1.Timotejam 4:1). "un kad viņi nepanesīs veselīgo mācību..." bet "noversīs ausis no patiesības, un piegriezīsies pasakām". Viņi "uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez" (2.Timotejam 4:3-4).

Pāvils nebija vienīgais, kas tā domāja. Pēteris teica: "Jūsu starpā bū sviltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības" (2.Pētera 2:1).

Jāņa vēstules, ko viņš uzrakstīja sirmā vecumā ap pirmā gadsimta beigām, bija lielā mērā veltītas cīņai pret mācību, kura jau bija plaši izplatījusies. Viņš teica: "Daudz viltus pravieši (vai mācītāji) ir izgājuši pasaulē" (2. jāņa 7p). "Jo daudzi maldinātāji ir izgājuši pasaulē" (1. Jāņa 4:1). Viņš mudināja ticīgos pārbaudīt tos, kuri nāca pie viņiem kā mācītāji (vai, viņa paša vārdiem, "pārbaudīt garus"), un vienīgā mēraukla, ar kuru viņus varēja pārbaudīt, bija Vārds, ko Dievs jau bija devis caur Savu Svēto Garu- tas ir, Svētajiem Rakstiem.

Jau apustuļu laikā, kad varēja atsaukties vienīgi uz rakstiem, ko mēs tagad saucam par Veco Derību, Berojas jūdi tika nosaukti par "labvēlīgākiem", jo "viņi meklēja ik dienas rakstos", lai redzētu, "vai tas tā esot", kā Pāvils un Sīla viņiem stāstīja (Apustuļu d. 17:11). Un kad agrākos laiks jūdi bija mēģinājuši sazināties ar mirušajiem, lietodami līdzīgtas metodes, kā mūsdienu garu izsaucēji, Jesaja bija norādījis uz vienīgo avotu, ko izjautāt: "Vai tad tautai nav jāgriežas pie sava Dieva?... Jāturas pie bauslības un liecības! Ja nē, tad runātam vārdam neausīs rīta gaisma!" (Jesajas 8:19-20). "Jo pravietošana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir ir runājuši Svētā Gara spēkā" (2. Pētera 1:21). Tā kā šķelšanās ir sākusies tāpēc, ka ir cēlušies vīri ka runā ačgārnības, "lai aizrautu mācekļus sev līdzī" (Apustuļu d. 20:30), tad vienīgais ceļš uz vienotību ir atgriešanās pie "tās ticības, kas svētiem reiz uzticēta" (Jūdas 3.p.).

Mūsdienās, aizmirstot un noklusējot atšķirības, tiek pieliktas pūles, lai panāktu vienotību starp dažādajām baznīcām un sektām, bet, kamēr kādu centienu rezultātā var rasties organizācija, kas vairāk apmierina cilvēkus, tā nevar būt pieņemama Dievam. Vienīgā vienotība, kas ir pieņemama Dievam, ir tā, ko aprakstīja Pāvils: "Viena miesa, viens gars- jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti- viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens visu visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem ar visiem un iekš visiem" (Efeziešiem 4:4-6).

Šodien ir vislielākā mērā vajadzīgs atgriezties pie šīs vienas ticības, kuru sludināja Kristus un viņa apustuļi. Mums nevajag censties palašināt šo ceļu, bet gan izvēlēties šauro ceļu. "Jo vārti ir plati un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet. Bet šauri ir tie vārti un šaurš ceļš ir tas ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod" (Mateja 7:13,14).

Kāda cerība ir jums?

Varbūt jums ir grūti skaidri izteikt kādu cerību, kas attiecas uz nākotni. Iespējams, ka jūs ne visai bieži domājat par to, vai runājat ar saviem draugiem. Taču pavisam noteiktu informāciju par nākotni var atrast Bībeles lapaspusēs.

Jūs varētu domāt, ka nav svarīgi zināt par Bībeles cerību vai nē, kamēr jūs cenšaties sekot vispār pieņemtiem dzīves noteikumiem. Ja tas tā arī ir, tad jūs cenšaties sekot vispār pieņemtiem godīgiem dzīves noteikumiem. Ja tas tā arī ir, tad jūs pieļaujat nopietnu kļūdu. Cerība par nākotnē sagaidāmo Dieva balvu, kas mums ir atklāta Bībelē, ir zināma cilvēkiem, lai viņi to pieņemtu ar nopietnību un sirdsskaidrību. Dievs nevar samierināties ar bezrūpīgu vienaldzību pret to, ko Viņš ir apsolījis, Viņš arī nedāvās Savus nākotnes dzīvības balvu cilvēkiem, kurus neinteresē viņa plāns.

Pārdomājiet rūpīgi sekojošos faktus:

1. Pestīšana ir atkarīga no tā, vai mēs pieņemam un stingri turamies pie cerības, ko sludināja apustuļi: "Jo cerībā mēs esam pestīti" (Romiešiem 8:24). "Viņa (Kristus) nams esam mēs, ja drosmi un cerību, ar ko mēs lepojamies, stipru saglabājam līdz galam" (Ebrejiem 3:6). "Ja tikai paliksiet savā ticībā un nesatricināti un nenovērsities no cerības, kas ir dota evaņģēlijā" (Kolosiešiem 1:23). Evaņģēlijs "ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic" (Romiešiem 1:16).

2. Apustuļu mācībā ir parādīta tikai viena cerība, bet nevis vairākas atšķirīgas vai pretrunīgas cerības: "Vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti" (Efeziešiem 4:4). Cerība, kas ir dodta, evaņģēlijā" (Kolosiešiem 1:23). "Gaidīdami svētīlaimību, uz kuru ceram" (Titam 2:13). "Par to jau agrāk esat dzirdējuši, kad klausījāties evaņģēlija patiesības vārdu" (Kolosiešiem 1:5). "Ja kāds jums sludina citu evaņģēliju nekā to ko jūs esat saņēmuši, lāsts par to!" (Galatiešiem 1:9).

3. Šī viena cerība ir Izraēlas cerība, vai cerība, kas iesakņojas ebreju tautā tūkstošiem gadu pirms Kristus atnākšanas ar solījumiem, kas bija šīs tautas sentēviem: "Es (Pāvils) esmu saistīts

ar šīm važām Izraēla cerības dēļ” (Apustuļu d. 28:20). Jēzus Kristus atnāca, ”lai apstiprinātu tēviem dotos solījumus” (Romiešiem 15:8). ”Izraēlieši, kam pieder apsolījumi” (Romiešiem 9:4). ”Pestīšana nāk no jūdiem” (Jāņa 4:22).

4. Šī cerība dod izredzes uz lieliem ieguvumiem nākotnē, ja mēs paļaujamies uz Dieva apsolījuma spēku, un godinām Dievu ar ticību Viņa Vārdam: ”Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams” (Ebrejiem 11:1). Lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus parādīsies” (1. Pētera 1:13). ”Mums šeit nav paliekamas pilsēts, bet mēs meklējam nākamo” (Ebrejiem 13:14).

Ābrahāms, ” Dievam godu godams, kļuva stiprs ticībā, pilnīgi pārliecināts, ka Dievs to, ko Viņš ir apsolījis, spēj arī darīt” (Romiešiem 4:20, 21).

5. Šeit ietilpst arī cerība uz mūžīgo dzīvību un Dieva valstības iemantošanu: „{Cerībā uz mūžīgu dzīvību, ko Dievs, kas nemelo, ir apsolījis pirms mūžīgiem laikiem” (Titam 1:2). ”šis ir tas sapsolījums, ko Viņš mums ir apsolījis- mūžīgā dzīvība” (1. Jāņa 2:25). ”Vai tos, kas pasaulei ir nabagi, nav izredzējis par tās valsts mantiniekiem, ko Viņš ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl?” (Jēkaba 2:5). ”Tas lielā mērā veicinās jūsu ieiešanu mūsu Kunga un Pestītāja valstībā” (2. Pētera 1:11). ”Nāciet šurp, jūs mana Tēva svētītie, iemantojiet Valstību” (Mateja 25:34).

6. Bez sirsnīgas un padevīgas ticības mēs nevaram tikt pestīti: ”Bet bez ticības (kas ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams- skat. 1. pantu) nevar patikt” (Ebrejiem 3:6). ”Kas netic, tiks pazudināts” (Marka 16:16). ”Kats, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu” (1. Jāņa 3:3). ”Viņa nams esam mēs, ja drosmi un cerību, ar ko lepojamies, stipru saglabājam līdz galam” (Ebrejiem 3:6). ”Jo cerībā mēs esam pestīti” (Romiešiem 8:24).

Rezumējot, mēs varam teikt, ka patiesā cerība ir ”evanģēlija cerība”. Evanģēlijs, ko sludināja Kristus, attiecās uz Valstību, kurā Viņš nodibinās uz zemes pēc viņa apslītās atgriešanās no debesīm. Tie, kuri cer uz atalgojumu pēc nāves debesīs, ir pilnībā novērsušies no Bībeles mācības. Jēzus prasa, lai mēs pieņemtu vienīg patieso cerību, ko viņš sludināja, un lai mēs no visas sirds tai ticētu. Šis, kā mums vairākkārt ir norādīts Jaunajā Derībā, bija Dieva Valstības evanģēlijs (vai labā vēsts). Jaunās Derības apsolījums ir, ka tie, kas ir kristīti šajā evanģēlijā, tiks piecelti no mirušajiem, Kungam atnākot, pēc tam par viņiem tiks spriesta tiesa, un , ja viņi tiks atzīti par cienīgiem, saņems mūžīgās dzīvības dāvanu un iemantos Valstību, kura būs nodibināta uz zemes. Šis būs evanģēlija Vienīgās Patiesās Cerības brīnišķīgais piepildījums.

Kas ir kristadelfieši?

Vārds ”kristadelfietis” nozīmē ”Kristus brālis”, kas ir atvasināts no diviem grieķu vārdiem „Christos”- Kristus un ”adelphis”- brālis. Amerikas pilsoņu kara laikā 1861. gadā tiem, kas savas pārliecības dēļ atteicās ņemt bija jāreģistrējas, un, lai atšķirtos no citiem, kas sevi sauca par ”brāļiem”, tika lietots vārds ”kristadelfieši”, kas de4va viņiem atsevišķu identitāti.

Kristadelfiešiem nav centrālās pārvaldes un nav apmaksātas garīdzniecības. Viņi veido nelielu sabiedrību, kas iedalās mazākās grupās, ko sauc par "eleksijām", un nevis par "baznīcām", kas ir nepareizi lietots vārds. "Ecclesia" ir sākotnējais grieķu vārds. Lai arī katra ekleksija ir neatkarīga, tās visas māca vienas un tās pašas mācības un atbalsta vienus un tos pašus vispārējos principus, atšķirībā no vispārējās kristietības, kura ietver sevī daudzas atšķirīgas kristīgās reliģijas. Sākotnēji Kristus vēstījums bija saprotams un vienkāršs, bet pirmajos gadsimtos pēc šīs vēstījums tika sagrozīts. Šī sagrozīšana ir novedusi pie kristīgās reliģijas jucekļa, ko mēs atrodam pasaulē šodien.

Patiešām, nesaskaņas starp kristiešu grupām izraisa saspīlējumu mūsdienu pasaulē. Kristus atnesa miera vēsti- tikai tas, ka cilvēki nepareizi saprata šo vēsti, ir radījis nesaskaņas. Kristadelfieši cenšas pārvarēt šo nesaprašanos un mēģina līdzināties pirmajiem Kristus sekotājiem. Viņi dzīvoja saskaņā ar lūgšanu, ko Kristus viņiem mācīja: "Mūsu Tēvs debesīs... lai nāk Tava valstība, Tavs prāts lai lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes". Tāpat arī kristadelfieši, līdzīgi Kristus pirmajiem sekotājiem, apņēmīgi gaida viņa atgriešanos uz zemes, lai atnestu mieru, ieviestu kārtību un apbalvotu savus sekotājus ar vietu Dieva Valstībā uz zemes. Tieši to Kristus apsolvīja.

Kristus arī pilnīgi skaidri mācīja, ka, lai iegūtu tādu apbalvojumu, tiek prasīts noteikts dzīves veids un ticība- ka ar mieru Kristū nevr iegūt, sekojot mūsu pašu idejām. Kristadelfieši ir centušies izdibināt, kāds ir pareizais dzīvesveids un ticība; to darīdami, viņi atklāj lielu bezdibeni starp to, ko saka Bībele un ko dara vispārējā kristietība. Tāpēc viņi vēlas, lai viņiem būtu atšķirīgs nosaukums un identitāte.

Šeit uzskaitītas dažas no šīm atšķirībām- un tās ir būtiski svarīgas.

Bībele.

Dažreiz saka, ka kāda noteikta grāmata ir kāda atsevišķa cilvēka "Bībele". Turpretī kristadelfiešiem Bībele ir galvenā mācību grāmata visai dzīvei. Tā ir Dieva vārds. Cilvēkus, kuri uzrakstīja sešdesmitsešas Bībeles grāmatas, to ierosināja Dievs. Tāpēc Kristadelfieši pilnīgi pilnīgi uzticas Bībelei, jo tā ir Dieva, nevis cilvēka vārds.

Dievs.

Atšķirībā no dažiem mūsdienu kristiešiem, kristadelfieši tic augstākai būtnei- Bībeles Dievam. Kristadelfieši nevar noliegt Dieva esamību daudzu iemeslu dēļ. Viņi katru dienu redz dzīvo

pasauli; viņu intelekts atrodas cilvēka ķermenī, kas ir ļoti sarežģīts; tāpēc viņi dabā saskata pierādījumus tam, ka tā ir radīta pēc noteikta plāna un, lai kaut kas tiktu radīts, ir vajadzīgs radītājs.

Viņi studē Bībeli, tās piepildītos pravietojumus, tās pilnīgo harmoniju, tās dzīves pamācības, un galvenokārt, tās vēstījums par cerību, un viņi tic, ka tai ir viens Dievišķais autors. Sasnieguši šo ticības pakāpi, kristadelfieši atzīst savu parādu Dievam, un atzīst Viņu par savas dzīvības avotu. Viņi arī saprot, ka ir mirstīgi.

Cilvēks.

Nāve ir temats, kurā lielākā daļā kristiešu pārprot Bībeli. Daudzi domā, ka nāve nav dzīves gals, bet laiks, kad kad dvēsele tiks atalgota debesīs vai sodīta ellē. Šādas terijas nav sastopamas Bībelē, un tāpēc kristadelfieši tās noraida. Viņiem pietiek ar Dieva Vārdu. Salamans teica: "Nomirušie turpretī vispār nezina vairāk nekā, tiem arī nav vairs algas, ko gaidīt; pat viņu piemiņa aizmirstas" (Salamans Mācītājs 9:5). Nāve ir pilnīga aizmirstība. Kāda gan tad cilvēkam ir cerība pēc viņa īstās dzīves?

Kristus.

Apustulis Pāvils, tuvs Kristus sekotājs, rakstīja: "Tāpat grēka alga ir nāve, bet Dieva balva mūžīgā dzīvība Jēzū Kristū, mūsu Kungā" (Romiešiem 6:23). Kristus, Dieva Dēls, Marijas dēls. Šajā punktā kristadelfieši ir vienisprātis ar visie kristiešiem, ka Jēzus Kristus ir viņu ticības centrā. Bībele nepiemin Trīsvienību, Dievu Dēlu vai Dievu Svēto Garu. Tā vienkārši pasaka, ka Dievs ir visaugstākā būtne, ka Kristus ir viņa Dēls, kas radīts, svētajam garam iedarbojoties uz jaunavu Mariju. Kristadelfieši nestrīcināmi tic Bībeles mācībai. Un šī mācība ļoti loģiska. Šis ir Kristus, kas, atstājot savus mācekļus, apsolīja atgriezties uz zemes, lai atnestu mieru un atalgojumu saaviem sekotājiem, un kāPēteris reiz teica: "Nav nevien scits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana".

Jūs.

Kā tad cilvēks var dalīties cerībā, ko Kristus piedāvāja? Viņš pavēlēja saviem sekotājiem sludināt Dieva Valstības evaņģēliju visiem cilvēkiem. Viņš teica: "Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts". Saskaņā ar Bībeli, patiesa kristiešu kristība ir pilnīga iegremdēšanās ūdenī, tā ir simboliska darbība, kas nozīmē gan gan grēku nomazgāšanu, gan sirdsprāta izmaiņšanu, la kalpotu Dievam. Šī kristība ir nemainīgs noteikums kristadelfiešiem. Šis ir pestīšanas ceļš Kristū.

Šeit ir parādītas tikai piecas galvenās kristiešu atšķirības no Kristus un apustuļu mācības, kāda tā ir arrodama Bībelē. Mēs uzskatām, ka tā būtu augstprātība, ja kristadelfieši teiktu, ka tikai

viņiem ir cerība Kristū, tāpat kā arī daudzas pašpaļāvīgas kristiešu grupas, kas meklē atalgojumu, lai gan viņu ticība un darbība ļoti atšķiras no Bībeles.

Tāpēc, lai kādā vārdā jūs sevi nosauktu, Bībeles patiesais vēstījums jūs aicina, ja jūs gribat piedalīties Dieva plānā uz zemes, tad mēs varam, ka jūs patstāvīgi apgūsiet Bībeli, kristīsieties un gatavosieties uz Kristus atgriešanos pie viņa sekotājiem.

Kristadelfieši pazemīgi piedāvā jums savu palīdzību, lai sasniegtu šo mērķi.

Šis "Studiju piezīmes" ir tikai viens veids, kā palīdzēt jums iegūt pilnīgāku sapratni par Bībeli. Mēs ar prieku jums palīdzēsim jums tikt arī uz priekšu, ja jūs to vēlaties.

"Bībeles pamati".

Šī ir viegli saprotama, plaša rokasgrāmata par Bībeles galveno principu mācībām. Katra nodaļa ir papildināta ar lielu skaitu norāžu, kuras apstiprina secinājumus un dod materiālu dziļākām studijām.

Kā norāda nosaukums, "Bībeles pamati" cenšas atgriezties pie Bībeles pamatprincipiem, un, kur cilvēkiem ir atšķirīgi un pretrunīgi uzskati, tie ir galvenokārt aplūkoti vairākās "Atkāpēs" nodaļu beigās- tajās ir sniegtas atbildes, kas saprotami izskaidro Dieva Vārdu, ko tas saka par tādiem tematiem kā spoki, pārmiesošanās (ikarnācija), burvestība, sabata svētīšana, Svētā Gara brīnumainās dāvanas, un tur ir izskaidroti daudzi grūti saprotami Bībeles fragmenti. Šajā tekstā ir arī atbildēts uz daudziem vispārīgiem jautājumiem."

"Bībeles pamati" ir domāti cilvēkiem, kas ir guvuši pamatzināšanas no šīm četrām "Bībeles studiju brošūrām" un kuri vēlas vēl labāk saprast Bībeli. Katrs, kas sekmīgi pabeidzis šīs četras "Studijas", var saņemt bezmaksas "Bībeles pamatus" no sava skolotāja.

Atbilžu kopsavilkuma lapa.

Ir svarīgi, lai jūs uzrakstītu savu vārdu, un pilnu adresi un valsts nosaukumu uz šīs Kopsavilkuma lapas ļoti skaidri, citādi mums nebūs iespējams jums atbildēt.

Katras Lekcijas beigās šajā brošūrā ir Pārbaudījumu lapa ar 10 jautājumiem, uz kuriem ir lielākais piecas iespējamās atbildes- a), b), c), d), vai e)- dažos gadījumos ir nepieciešama vairāk nekā viena atbilde.

Pasvītrojiet burtu vai burtus, kas norāda uz jūsu atildi. Piemēram, 1. lekcijas 7. jautājums: ja, pēc šīs lekcijas izstudēšanas jūs domājat, ka Bībelē ir 23 atsevišķas grāmatas, jūs pasvītrosiet burtu d).

Atbildiet uz visiem Pārbaudījumu jautājumiem, pasvītrojiet pienācīgos burtus, tad pārceļiet tos uz Kopsavilkuma lapas otrajā pusē un atsūtiet to mums tikai Kopsavilkuma lapu; tas nozīmē, ka Pārbaudījuma lapa paliek jums izziņai.

Sūtiet savu pabeigto Kopsavilkuma lapu uz šo adresi:

Introducing Bible Basics, Duncan Heaster. Latvian edition. Carelinks, PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA www.carelinks.net email info@carelinks.net

vai

Christadelphian Advancement Trust
Reg. Charity No. 1014615
PO Box 3034
South Charity Surrey CR2 0ZA
ENGLAND / ANGLIJA

Vards.info
Carelinks.net
Epasts: info@carelinks.net

Lūdzu rakstiet ar drukātiem burtiem:

Jūsu vārds _____

Jūsu adrese _____

Personīgais telefona numurs _____

